

ОСПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ НА НАРЕДБА № за топлоснабдяването

№	Организация/потребител /вкл. начина на получаване на предложението/	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Марков; Предложението е постъпило по електронна поща.	<p>1. Чл. 1 урежда присъединяването и дяловото разпределение, като умишлено пропуска правните норми – дейностите с осъществяване на които се уреждат обществените отношения, предмет на чл. 1 ЗЕ, а именно: - лицензираната дейност – сделката „пренос на топлинна енергия“; 2. Дейността „разпределение“ на продаваната топлинна енергия в момента на продажбата, изпълнявана от сградната инсталация; дейността „търговия с топлинна енергия“, реалната продажба и реалната покупка на топлината при свободни пазарни условия</p> <p>В допълнителната разпоредба не е дадено легално определение на съдържащия се в чл. 1 израз „дялово разпределение“, което в смисъла на ЗЕ следва да бъде:</p> <p>-„дялово разпределение е: разпределяне по показанията на индивидуалните разпределители, на разпределената от сградната инсталация в момента на продажбата и продадена топлинна енергия“.</p>	Не се приема.	<p>Чл. 1 от наредбата съответства на чл.125, ал.3 от Закона за енергетиката (ЗЕ). В чл.140, ал.1 от ЗЕ е уредено, че:</p> <p>Чл. 140. (1) Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва чрез:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. средства за търговско измерване на количеството топлинна енергия в абонатната станция; 2. средства за дялово разпределение за отопление - индивидуални разпределители, съответстващи на действащите в страната стандарти, или индивидуални топломери; 3. средства за дялово разпределение за битово горещо водоснабдяване - общ водомер за битово горещо водоснабдяване и индивидуални водомери за топла вода на всички отклонения от сградната инсталация за горещо водоснабдяване към имотите на клиентите;

		<p>2. Чл. 2. Тук е включена фиктивна функция от процеса топлоснабдяване, която чрез изготвения от Топлофикация собствен закон за парното (общите условия), получава статут на законна материя „топлоснабдяване“. (Продавачът е длъжен да доставя в абонатната станция, а не да снабдява при равни и недискриминационни условия). Доставка е фиктивна функция, защото не съществува в определенията за процес и система, дадени в чл.95 ЗЕЕЕ (Д. в. бр. 64/1999 г.). С включване на „доставка“ в определението за топлоснабдяване се разрушават: материята уреждана от ЗЕ „топлоснабдяване“ и топлоснабдителната система, като система. С изваждането в нарушение на чл. 1, ал. 3 от Наредба № 15/28.07.2005 г. на абонатната станция като самостоятелен обект от системата и като място на доставката се разрушава функционалната зависимост между производство и потребление.</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
		<p>3. Чл.8. ал.1 Преносът на топлинната енергия се осъществява от топлопреносното предприятие по чл. 129 от Закона за енергетиката. (което никога не е съществувало.)</p>	Не се приема.	Дейността на топлопреносното предприятие е уредена в глава X „Топлоснабдяване“ на ЗЕ. Текстът на предложението е неясен.
		<p>4. Чл. 9. В края на текста на точка 2 се добавя 9” и Наредба № 15/28.07.2005 г.</p> <p>Точка 4 се изменя така: 4. Сключва писмени договори за продажба на топлинна енергия, в съответствие с чл. 38а ЗЕ и чл. 123, ал.1, т.5 от Наредба № 3/21.03.2013 г.</p>	Не се приема.	<p>Наредбата по чл. 125, ал. 4 ЗЕ е Наредба № 15 от 28.07.2005 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия.</p> <p>Противоречи на чл. 149, ал. 1 ЗЕ. В чл. 149, ал. 1 от ЗЕ е уредено, че продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. производител и топлопреносното предприятие; 2. производител и пряко присъединени клиенти на топлинна енергия за небитови

		<p>Точка 5 се изменя така: 5. осъществява продажбата на топлинната енергия при публично известни общи условия НА ДОГОВОРИТЕ по чл. 21, ал.1, т. 4 ЗЕ и чл. 126 от Наредба № 3/21.03.2013 г.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>нужди; 3. топлопреносно предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди; 4. топлопреносно предприятие и асоциации на клиентите на топлинна енергия в сграда - етажна собственост; 5. топлопреносно предприятие и доставчик на топлинна енергия; 6. доставчик на топлинна енергия и клиентите в сграда - етажна собственост.</p> <p>Противоречи на чл. 150, ал. 1 ЗЕ. В чл. 150, ал. 1 от ЗЕ е уредено, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията, в които се определят:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. правата и задълженията на топлопреносното предприятие и на клиентите; 2. редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на количеството топлинна енергия; 3. отговорността при неизпълнение на задълженията; 4. условията и редът за включване, прекъсване и прекратяване на топлоснабдяването; 5. редът за осигуряване на
--	--	---	----------------------	--

		<p>Точка 6 се изменя така: 6. Извършва дялово разпределение по показанията на индивидуалните разпределители, на разпределената от сградната инсталация в момента на продажбата и продадена топлинна енергия.</p> <p>Точка 7 се изменя така: 7. Оператора на топлопреносната мрежа е длъжен да поддържа параметрите на топлоносителя съгласно температурния график на топлопреносната мрежа до съоръженията на потребителите.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>достъп до отоплителните тела, средствата за търговско измерване или други контролни приспособления; 6. редът и сроковете за предоставяне и получаване от клиентите на индивидуалните им сметки за разпределение на топлинна енергия по начин, удостоверяващ времето, от което тече срокът за възражение. 7. видовете лични данни, които задължително се обработват от топлопреносното предприятие, включително, но не само: а) имена; б) единен граждански номер; в) адрес.</p> <p>Текстът е неясен. Противоречи на чл. 139, ал. 2 ЗЕ. В чл. 139, ал. 2 от ЗЕ е разписано, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се извършва от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а.</p> <p>В чл. 9, ал. 1 са разписани задълженията на топлопреносното предприятие. Дейностите на оператора на топлопреносната мрежа са уредени в чл.12.</p>
--	--	--	---	---

		<p>5. Чл.11. към чл.11 се добавя точка 1: т. 1. Оператора на топлопреносната мрежа е длъжен да поддържа параметрите на топлоносителя в съответствие с температурния график на топлопреносната мрежа, като за целта води специален дневник.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Задълженията на оператора на топлопреносната мрежа са разписани в чл. 12 от наредбата.</p>
		<p>6. Чл. 12. В чл. 12.“изчислителния термохидравличен режим” се заменя с изчислителния режим и температурния график на топлопреносната мрежа. (изчислителния термохидравличен режим обслужва незаконните общи условия за продажба и нелоялната търговска практика „доставка в абонатната станция).</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>След автоматизирането на абонатните станции през последните години, регулирането в топлопреносната мрежа е количествено-качествено и не зависи само от температурата на топлоносителя в топлопреносната мрежа и температурата на външния въздух.</p>
		<p>7. Чл. 40 се изменя така: 40. Доставчикът осъществява снабдяването на клиентите с топлинна енергия при наличие на сключен договор с топлопреносното предприятие по чл. 129 ЗЕ след сключване на писмени договори за продажба на топлинна енергия, при общи условия на договорите по чл. 21, ал.1, т. 4 ЗЕ; чл. 126 Наредба № 3/21.03.2013.</p> <p>Чл. 40. Се изменя така: 40. Количеството продадена топлинна енергия се измерва и отчита при производителя и в абонатната станция при потребителите за периоди и срокове, определени в писмените договори за продажба, сключени при общи условия на договорите по чл. 21, ал.1, т.4 ЗЕ и чл. 126 от Наредба № 3/21.03.2013 г.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Противоречи на чл. 149, ал. 1, т. 5 и чл. 149б, ал. 1, т. 2 от ЗЕ.</p> <p>Измерването и отчитането на количеството продадена топлинна енергия при производителя и клиентите е регламентирано в чл. 43, ал. 1 от наредбата. Писмените договори за продажба на ТЕ се отнасят за случаите по чл. 149 от ЗЕ.</p>
		<p>8. Чл.44. към чл. 44 се добавя нова ал. 3: (3) средства за търговско измерване на количеството на продадената топлинна енергия са: топломер, манометри и термометри.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Манометрите и термометрите не са средства за търговско измерване на топлинната енергия. Съгласно системата SI количеството топлинна енергия се измерва в единица Джаул (J). За търговски плащания се използва единицата Ватчас (Wh)</p>

			и кратните ѝ. Това е отразено в чл. 49, ал. 2 от наредбата.
	9. Чл.45. В чл.45 Чл.150 се заменя с чл.21, ал.1, т.4 (чл.150 не съдържа вид общи условия)	Не се приема.	Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.
	10. Чл.53. към чл. 53. се създава ал. 1 и ал. 2. (1). Топлопреносното предприятие води отделна счетоводна отчетност по чл. 37 ЗЕ, за лицензираната дейност – сделката „пренос на топлинна енергия, за отчитане на: 1. температура на топлоносителя подаван в топлопреносната мрежа на всеки час. 2. температурата връщащия се от преносната мрежа топлоносител на всеки час. 3. температура на външния атмосферен въздух на всеки час. 4. параметрите определени в температурния график, за всяка външна температура. (2). Топлопреносното предприятие ежесмесечна представя в издадените фактури осреднени данни за: 1. средномесечна външна температура. 2. средномесечна температура на подавания в преносната мрежа топлоносител. 3. средномесечна температура на връщащия се от преносната мрежа топлоносител.	Не се приема.	Това е разписано в чл. 14, ал. 1 от Наредбата. Операторът на топлопреносната мрежа осигурява режима на работа на топлоснабдителната система, като определя температурата и налягането на топлоносителя в съответствие с изчислителния термохидравличен режим за постигане на минимални разходи при производството и преноса на топлинната енергия до съоръженията на клиентите и следи за спазването им;
	11. Чл. 61.(1) се изменя така: чл.61,(1). Дяловото разпределение на продадената топлинна енергия между клиентите в сграда етажна собственост, се извършва възмездно от топлопреносното предприятие, което съгласна чл. 130 ЗЕ е длъжно да снабдява с топлинна енергия клиентите, присъединени към топлопреносната мрежа при равни и недискриминационни условия;	Не се приема.	Противоречи на чл. 139, ал. 2 ЗЕ. В чл. 139, ал. 2 от ЗЕ е разписано, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се извършва от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а.

		<p>Чл. 00, ал. (1) За да осигури непрекъснато и ефективно топлоснабдяване на купувачите, продавачът е длъжен да:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. поддържа в техническа изправност топлопреносните мрежи и абонатните станции; 2. поддържа параметрите на топлоносителя, съгласно хидравличния режим и температурния график на топлопреносната мрежа; 3. отстранява повредите в топлопреносната мрежа и в абонатните станции в срок до 48 часа след установяването им. <p>ал. (2) Разходите за отстраняване на повредите са за сметка на собственика на мрежата или на собственика на абонатната станция.</p> <p>ал. (3) Когато поради вида на повредата, същата не може да бъде отстранена в срока по ал. (1), продавачът задължително уведомява купувача за срока на отстраняване и при необходимост предлага въвеждане на ограничителен режим на топлоподаването.</p>		
		<p>13. ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА – добавят се легални определения на следните изрази:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „Дялово разпределение“ е разпределяне по показанията индивидуалните разпределители, на разпределената от сградната инсталация в момента на продажбата и продадена топлинна енергия. 2. „Неизправен длъжник“ е „клиент, който не е заплатил в определения от закона срок цената на продадената му/закупената топлинна енергия. 3. „Облигационно правоотношение“ при парното е уредено отношение между „топлопреносно предприятие“ по чл. 129 ЗЕ и „битов клиент“ със сключен договор за продажба на топлинна енергия, при общи условия на договорите по чл. 21, ал.1, т.4 ЗЕ и чл. 126 от Наредба № 3/21.03.2013 г., и осъществена сделка „пренос на топлинна енергия“, придружена с отчетни счетоводни данни. 	<p>Не се приема.</p>	<p>Дяловото разпределение на ТЕ не може да се извършва единствено по показанията индивидуалните разпределители.</p> <p>В Закона за енергетиката (ЗЕ) е уредено, че:</p> <p>Чл. 140. (1) Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва чрез:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. средства за търговско измерване на количеството топлинна енергия в абонатната станция; 2. средства за дялово разпределение за отопление - индивидуални разпределители, съответстващи на действащите в страната стандарти, или индивидуални топломери; 3. средства за дялово разпределение за битово горещо водоснабдяване - общ водомер за

			<p>битово горещо водоснабдяване и индивидуални водомери за топла вода на всички отклонения от сградната инсталация за горещо водоснабдяване към имотите на клиентите.</p> <p>Не се приемат направените предложения за дефиниции на „неизправен длъжник“ и „облигационно правоотношение“, тъй като целта на Наредбата за топлоснабдяването не е да изменя основни принципи на правото.</p>
		<p>14. Методиката за дялово разпределение по чл. 61, ал.1 отпада – служи за разпределяне на доставените в абонатната станция количества, определени от топлинния товар на сградната инсталация, съдържащи в зависимост от външните условия до 80% количества за които няма купувач.</p> <p>Методиката и формулите служат за укриване на безспорния факт, че след 30 години установена с Конституцията пазарна икономика, при парното все още не са установени пазар на топлината и пазарни отношения между страните. Произвежданата топлинна енергия не отговаря на условията за качество на топлоснабдяването, т. е. не притежава качеството стока, поради което не може да се продава и да се купува. Количеството на произведената топлина се определя от вещ и надвишава многократно потребностите на обществото – световни шампиони сме по разпиляване на топлината, чрез прилагане на най-неефективния способ – доставка в абонатната станция.</p> <p>Методиката укрива произвола, измамите и беззаконието при парното, получени в резултат прилагане на изготвения от Топлофикация закон за парното – „общи условия за продажба на топлинна енергия“.</p> <p>Дяловото разпределение, на разпределената от сградната инсталация и продадена топлинна енергия е повече от елементарно – продаденото количество се разпределя на сбора от условните единици, отчетени по показанията на индивидуалните разпределители. Няма нужда от методика и формули, защото продажбата изключва</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата представлява Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост, поради което, ако отпадне, няма да има ред, по който същото следва да се извършва.</p>

		<p>съществуването на количества топлинна енергия, за които няма купувач, определяни от власт, съд и монополист като сградна инсталация.</p> <p>Топлофикация да произвежда топлинна енергия, отговаряща на условията за качество на топлоснабдяването, т. е. да притежава качеството стока и да я продава, а етажната собственост да реши какво ще прави с общите части, като най добрия вариант е монтиране на индивидуални разпределители, там където има отоплителни тела.</p> <p>Стига топлофикация ни е пробутвала доставените в абонатната станция количества, за които няма купувач, като количества за общите части.</p> <p>Предложения проект на Наредба за топлоснабдяването не може да изпълни определената с чл.2 от Закона за енергетиката цел - качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от топлинна енергия, поради което същия следва да бъде оттеглен от вносителя и да се предложи нов проект, изготвен в съответствие с Конституцията, Закона за енергетиката, ЗНА, пазарните принципи и пазарните отношения, след като се изпълнят следните законови разпоредби:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Отнемане от Топлофикация на издадените лицензии за производство и пренос. 2. Създаване на енергийно предприятие по чл. 126, ал.1 от ЗЕ. 3. Създаване на топлопреносно предприятие по чл. 129, ал.1. 4. Изготвяне и предлагане от топлопреносното предприятие на „Общи условия на договорите“ по чл.21, ал.1, т.4, във връзка с чл. 150, ал.1 и одобряване от КЕВР. 5. Сключване на писмени договори за продажба, при общи условия на договорите. 6. КЕВР издава отделни лицензии на предприятията па чл.126 и чл. 129 ЗЕ. <p>След изпълнението на горните разпоредби, да се предложи за обществено обсъждане проект на Наредба за топлоснабдяването.</p>		
2.	Янев; Предложението е постъпило чрез Портал за обществени консултации	1. С цел привеждане в съответствие с европейските правни норми за енергийна ефективност и намаляване на загубите от сградната инсталация за постигане на задължителните под 9 % . Необходимо е преправяне на инсталацията на хоризонтална с търговски уреди за отчитане на топлинната енергия на границата на индивидуалната собственост. В общите части инсталацията да бъде изолирана с енергоспестяващи материали по съвременни технология. Уредите за	Не се прие ма.	Решението за препроектиране и преустройство на ВОИ от вертикална в хоризонтална ВОИ, както и полагането на изолация е от компетентността на ОС на СЕС.

		отчитане да притежават технически паспорт за точност на измерване по европейски стандарти.		
3	Омбудсман на Република България; Предложението е постъпило по електронна поща.	<p>„По повод последните промени в Наредба 16-334 за топлоснабдяването, омбудсманът изрази становище, че е крайно време от страна на Министерството да бъде изготвена ясна визия за уреждане на взаимоотношенията в сектор „топлоснабдяване“, намиране на баланс между икономическите интереси на участващите в процеса страни и гарантиране правото на потребителите на заплащане на реално ползвана услуга.</p> <p>Гражданите очакват дълго търсена справедливост - спазване на чл.155, ал. 2 от Закона за енергетиката, а именно: фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно.</p> <p>Вместо това, и на фона на съдебни решения /и са влезли в сила/, както е отбелязано и в Мотивите към Проекта, с които Върховният административен съд /ВАС/ отмени разпоредби от Наредба № 16-334, новата „стара“ Наредба не променя нищо съществено в Раздел II, Дялово разпределение на топлинна енергия между клиентите в сграда-етажна собственост“.</p> <p>„Смятам, че аргументите на ВАС за съществено нарушение 1/ на административнопроизводствените правила по изработване на проекти на нормативни актове, както и 2/ при определяне на формулата за сградна инсталация - т.6.1.1 от Методиката, с приложението на която не се постига законовата цел, заложенa в чл.155, ал.2 от ЗЕ, важат с пълна сила и за новата Наредба, а именно:</p> <ul style="list-style-type: none"> - в мотивите няма описание на очакваните финансови резултати, предвид предмета на правно регулиране на Наредбата, в това число и за прилагане на дяловото разпределение на топлинна енергия в сгради-етажна собственост; - липсва анализ за съответствието с правото на Европейския съюз - отбелязано с само, че предложеният проект на Наредбата е в съответствие и не нарушава основни принципи от правото на ЕС, касаещи присъединяване на новопостроени или съществуващи сгради към топлопреносната мрежа на топлофикационните дружества; - привидните мотиви, отново с декларативен характер, възпрепятстват заинтересованите страни да упражнят реално правото си на предложения и становища по проекта; - във формулата за сградна инсталация т.6.1.1 от Методиката, отново присъстват и непроменящи се параметри, за които няма доказателства, 	-	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p> <p>В чл.9 на Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО е посочено, че „Държавите членки гарантират, че доколкото това е технически осъществимо, финансово обосновано и пропорционално спрямо потенциалните икономии на енергия, при крайните клиенти за електроенергия, природен газ, районно топлоснабдяване, районно охлаждане и гореща вода за битови нужди се осигуряват индивидуални измервателни уреди на конкурентни цени, които точно отразяват действителното енергопотребление на крайния клиент и дават информация за реалния период на потребление“. „Когато използването на индивидуални измервателни уреди за отчитане на отоплението не е технически осъществимо или разходно ефективно, се</p>

че са верни. Не са отчетени всички параметри, относими към количеството топлинна енергия, отдадено от сградната инсталация. Не се отчитат и настъпилите промени в енергийните характеристики на сградите."

Новата „стара“ Наредба налага впечатление за набързо и принудително предприети действия от Министерството, които не водят до решаване проблемите на гражданите. Не са прецизирани разпоредби, регламентиращи дяловото разпределение на топлинната енергия, каквато цел е посочена в Мотивите.

На практика липсват правила и методика за реално измерване на количеството енергия за сградна инсталация, каквато възможност е дадена на Общото събрание на етажната собственост, чрез избрано от него лице. Логично е, ако това е възможно, всички други варианти за определяне на сградна инсталация да отпаднат.

Формулата за сградна инсталация не отразява действителното потребление и едно нейно евентуално бъдещо обжалване би довело отново до отмяната ѝ, тъй като целта на чл.155, ал.2 от ЗЕ - фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно, отново не би могла да бъде постигната.

използват индивидуални топлинни разпределители за определяне на потреблението на топлинна енергия от всеки радиатор, освен ако въпросната държава членка не докаже, че монтирането на подобни топлинни разпределители не би било разходно ефективно. В такива случаи може да се помисли за използване на алтернативни разходно ефективни методи за измерване на потреблението на топлинна енергия".

Информацията за фактурирането трябва да бъде точна и да се основава на действителното потребление, когато това е "технически възможно и икономически оправдано". В сградите, където няма индивидуални измервателни уреди, нито Директива 2006/32/ЕО, нито Директива 2012/27/ЕО предвиждат задължение фактурирането да се основава на действителното потребление.

Фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно по реда на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ е отразено чрез разпоредбата на т. 10 от методика, съгласно която същата определя начина на разпределение на топлинната

			<p>енергия, потребена в сграда-етажна собственост, за отчетен период от една година, който обикновено е от 1 май на едната година до 30 април на следващата календарна година.</p> <p>В т.86 и т.87 на Решение на Съда на Европейския съюз (четвърти състав) от 5 декември 2019 година по Съединени дела С-708/17 и С-725/17 е указано, че що се отнася по-конкретно до сградната инсталация, от тези данни следва, че може да е трудно и дори невъзможно да се определи с точност количеството топлоенергия, отдадено от тази инсталация във всеки апартамент. Всъщност това количество топлоенергия включва не само топлоенергията, отдавана вътре в съответния апартамент от физическите компоненти на сградната инсталация като топлопроводите и тръбите, които минават през този апартамент, но и топлообмена между отопляваните и неотопляваните обекти. В този смисъл, отделните апартаменти в сградите в режим на етажна собственост не са топлинно независими, тъй като топлината циркулира между отопляваните и по-малко отопляваните или съвсем неотопляваните помещения. Ето защо се явява технически</p>
--	--	--	---

			<p>трудно да се определи точното индивидуално потребление на всеки обитател на съответната сграда — етажна собственост, що се отнася до топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация.</p> <p>Цитираните от Омбудсмана на Република България Решения на ВАС са обжалвани в законоустановения срок пред 5 – членен състав на ВАС и в този смисъл не са влезли в сила. С Решение №2187 от 11.02.2020г. на 5 – членен състав на ВАС обезсилва Решение №4777/13.04.2018г. против т.6.1.1. от Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в СЕС, представляваща Приложение № 1 към Наредба 16-334 за топлоснабдяването.</p> <p>В т.3 от мотивите са описани финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба. В чл. 1 на Наредбата е описан обхвата на нейното приложение. Между имотите в сграда – етажна собственост се разпределя количеството на топлинната енергия, отчетено по топломера в АС, с приспаднати технологични разходи. В този смисъл, Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата, представляващо Методика за дялово</p>
--	--	--	---

			<p>разпределение на топлинната енергия в СЕС не може да доведе до намаляване на сметките за топлинна енергия на клиентите, тъй като то е алгоритъм за разпределение между имотите и по компоненти (за БГВ и за отопление) на отчетената по топломера топлинна енергия.</p> <p>В т. 5. От мотивите „Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз“ е записано, че с проекта на Наредба за топлоснабдяването не се транспонира европейско законодателство, както и че е в съответствие и не нарушава основни принципи от правото на Европейския съюз, касаещи присъединяване на новопостроени или съществуващи сгради на битови и небитови потребители към топлопреносната мрежа на топлофикационните дружества.</p> <p>Съгласно чл. 26 от Закона за нормативните актове, на интернет страницата на МЕ и на Портала за обществени консултации е публикуван проекта на Наредба за топлоснабдяването и мотиви към него и в този смисъл, всички заинтересовани страни могат да упражнят правото си на предложения и становища в законоустановения срок.</p> <p>Количеството на топлинната</p>
--	--	--	---

			<p>енергия, отдадено от сградната инсталация се определя по зависимостта, разписана в т. 6.1.1 от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата тогава, когато клиентите от сградата не са избрали някой от останалите варианти, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. е, бб), вв), гг) или при наличен изричен избор на варианта, разписан в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. е, аа) от наредбата.</p> <p>По-голямата част от държавите членки са избрали метод, при който определен процент от общото потребление на сградата (например 30 %) се разпределя между етажните собственици по критерий като обема или площта на всеки апартамент, а останалият процент зависи от показанията на топломерите или топлинните разпределители.</p> <p>Съгласно чл. 63, ал. 5 от проекта на наредбата, лицето, избрано да извърши измерването по ал. 2, т. 2, буква „е“, подбуква „вв“, подготвя методика за измерване на количеството топлинна енергия, отдадено от сградната инсталация, и за прилагане на резултата при условия, различни от тези, при които е извършено измерването. Методиката се съгласува с топлопреносното предприятие. За резултата от измерването се съставя протокол, екземпляр от който се предоставя</p>
--	--	--	---

			<p>на лицето по чл. 139б, ал. 1 ЗЕ и на топлопреносното предприятие.</p> <p>В АС автоматичния режим на управление се осигурява чрез електронен регулатор за комбинирано регулиране на отоплението и температурата на топлата вода за битови нужди, както и за управление на моторвентилите, циркуляционната помпа за отопление и рециркуляционната помпа на инсталацията за битово горещо водоснабдяване. До него имат достъп само служителите на топлопреносното предприятие. Контролерът има потребителски настройки (изменение на температурата, часови режим на включване/изключване) и сервизни настройки. Регулаторите, монтирани в АС са в непрекъснат динамичен процес на работа. За да се достигне до необходимите комфортни параметри в помещенията от сградата и за да се поддържа нормативно определената температурата на топлата вода след подгревателя за битово горещо водоснабдяване (55 ° C), при промяна на външните климатични условия, регулаторът започва да отваря или затваря проходния моторвентил, плавно регулиращ отоплението в сградата в зависимост от външната температура, както и проходния моторвентил</p>
--	--	--	--

			<p>регулиращ температурата на топлата вода в инсталацията за битово горещо водоснабдяване (БГВ).</p> <p>При измерването на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация се изисква промяна на режима на работа на АС в широк диапазон. За да се извърши измерването е необходимо да се осигури стабилен режим на работа, при който наблюдаваните параметри да са константи. Измерването трябва да се извърши при различни параметри на външния въздух. Предложеният текст защитава интересите на клиентите. Количество на топлинната енергия е различно при различни външни температурни условия, например, ако направеното измерване е при (+5 ° C) или (-10 ° C).</p>
		<p>В предложената нова „стара“ разпоредба на т.б.1.1 от Методиката е заличен текстът, който гласи, че количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, зависи от вида и топлофизичните особености на сградата и на отоплителната инсталация - относим към целта на ЗЕ за фактуриране на действително потребление. Заличаването му не кореспондира и с целта за повишаване на енергийната ефективност при разпределението и при крайното потребление на енергия.</p>	<p>-</p> <p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт. Количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация се определя по зависимостта, разписана в т. б.1.1 от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата тогава, когато клиентите от сградата не са избрали някой от останалите варианти, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. е, бб), вв), гг) или при наличен изричен избор на</p>

			<p>варианта, разписан в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. е, аа) от наредбата. Теплофизичните особености на сградата, ако е санирана с топлоизолация, позволява с по-малко количество топлинна енергия да се поддържа зададената температура в отопляемите помещения. Това позволява на клиентите да ограничават своето потребление чрез терморегулиращите вентили на отоплителните тела. С разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2, б. е, гг) на клиентите е дадена възможност да определят процент сградна инсталация, който не може да бъде по-малък от 20 на сто и по-голям от 40 на сто от количеството топлинна енергия за отопление на сградата - етажна собственост.</p>
		<p>Във формулата са предвидени различни коефициенти на отоплителни инсталации с открито и скрито изпълнение, съответно 0,15 и 0.10. Отново не става ясно какво представляват и как са определени, както и приетата средна температура на сгради-етажна собственост от 19 градуса.</p>	<p>-</p> <p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p> <p>Чрез коефициент в зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата, е въведен диференциран подход за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, като в зависимостта е направено разграничение за вътрешни отоплителни инсталации (ВОИ) с открито и със скрито изпълнение по проект.</p>

			<p>Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е един от четирите начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от същата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация.</p> <p>В Наредба № Е-РД-04-2 от 22.01.2016 г. за показателите за разход на енергия и енергийните характеристики на сградите (обн., ДВ, бр. 10 от 5.02.2016 г.) е уредено, че:</p> <p>Чл. 5. (1) Базовите стойности на климатичните фактори се определят за девет климатични зони за страната, уредени на картата и в таблиците по приложение № 1.</p> <p>(2) Изчислителната температура е приета за избрани градове от климатичните зони.</p> <p>(4) Отоплителните денградуси за пресмятане на показателите за разход на енергия и енергийните характеристики при необходимост се изчисляват за всеки месец от отоплителния период като произведение от броя на дните в месеца и разликата между средната температура на въздуха в сградата и средномесечната температура на външния въздух.</p> <p>В Приложение № 2 към чл. 4, ал. 7 (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2009 г.) на</p>
--	--	--	--

				Наредба №7 от 2004 г. за енергийна ефективност, топлосъхранение и икономия на енергия в сгради (обн., ДВ, бр. 5 от 2005 г.) са въведени данни за всички населени места в Република България, за които са дадени, денградусите при 19°C средна температура на сградата и климатичната зона.
		Определението за „щранг-лира" следва да бъде прецизирано, като се посочат техническите характеристики на отоплителното тяло /начисленият разход за щранг-лирата е в пряка зависимост от нейните размери и мощност - разяснение от фирма за дялово разпределение/. В Наредбата следва изрично да се предвидят и правила за прекратяване на топлоподаването от щранг- лира.	Не се приема.	Съгласно т. 6.9. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от проекта на наредбата, при щранг-лира без уред за дялово разпределение инсталираната мощност се определя по изчислителен път.
		„В заключение ще посоча, че при липса на нова концепция от страна на Министерството, както омбудсманът вече е подчертавал, в този вид нормативният документ може да предизвика още по-голямо напрежение в обществото“. „С новата Наредба за топлоснабдяването отново не са защитени правата и икономическите интереси на потребителите на топлинна енергия. Необходимо е провеждането на задълбочен и професионален дебат, включително по отношение на изложените в настоящото писмо аргументи, с цел справедливо определяне на задълженията за топлинна енергия.“	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт. С проекта на предложената Наредба за топлоснабдяването се цели присъединяването към топлопреносната мрежа да се приведе в съответствие с изискванията за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура, регламентирани в ЗИД на ЗУТ (Обн. ДВ, бр. 1 от 2019г., в сила от 01.01.2019г.). С проекта на новата Наредба за топлоснабдяването се цели да бъдат прецизирани разпоредбите, регламентиращи дяловото разпределение на топлинната енергия, но като цяло принципите за дялово

				разпределение се запазват такива, каквито са били през последните години – от приемането на Наредба 16-334 за топлоснабдяването през 2007г. до настоящия момент.
4.	Председател на Гражданска платформа „Изправи се.БГ“; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	<p>1. Относно, чл.34 ал. 2 от предложението проект на НТ: „Настройката по ал. 1 се извършва в десет дневен срок след включване /спиране на отоплението в съответствие с топлинните товари на сградните инсталации". В Приложение № 24 към чл.198 от Наредба № 15/2005 г. за техническите правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на ТЕ е дадено определение на топлинен товар, като е пояснено, че изчисляването му може да бъде извършено за отоплявано пространство, за част от сграда или за цяла сграда, но не и за сградни инсталации. От така предложението текст в чл.34 ал.2 в проекта за НТ не става ясно кой и кога ще определя действителния топлинен товар за сградните инсталации, по който ще се извършват настройките на АС преди започване на отоплителния сезон? По какъв начин собствениците на имоти в СЕС ще бъдат информирани? Кой и кога ще контролира изпълнението на това задължение на ТД?</p>	Приема се.	Текстът е чл.34, ал.2 е прецизиран, както следва: „Настройката по ал. 1 се извършва в десет дневен срок след включване /спиране на отоплението в съответствие с топлинните товари за отопление и битово горещо водоснабдяване.“
		<p>2.Относно чл. 38 от предложението проект на НТ не става ясно в мотивите защо отпада дадената до сега възможност на ТД да сключват индивидуални договори с клиентите си, които заплащат сметките си в срок като им предлагат преференциални условия за един отоплителен сезон? Както Ви е известно такива практики има въведени в ТД в Сливен, Перник и др. градове. Според нас тя работи добре и е пример как трябва да се уредят по принцип търговските взаимоотношения между ТД и клиентите им, а не да се отменя.</p>	Не се приема.	Общите условия за продажба на топлинна енергия регулират взаимоотношенията на равнопоставеност свързани с права и задължения на страните, доставка - заплащане и други гражданско-търговски отношения. Търговските отстъпки, които могат да се правят от топлопреносните предприятия, в качеството им на самостоятелни търговски дружества, не са задължителни и поради това не са предмет на Наредба за топлоснабдяването.

		<p>3. Относно, чл. 63 ал.2 т.2 буква „е" от предложениния проект на НТ:</p> <p>3.1 Защо след като е дадена възможност на лице с образователно-квалификационна степен „магистър" по специалност от професионално направление „Енергетика" да извършва измерване на количеството ТЕ отдадена от сградната инсталация /СИ/ по методика, която то само ще си изработва и след като това е възможно, се предлагат други варианти за определянето ѝ? Ние считаме, че е задължение на Министерството на енергетиката да разработи методика за измерването на ТЕ отдадена от СИ според типа и топлофизичните особености на сградите, която да могат да ползват лицата, на които НТ дава такива правомощия да го извършват, а не да се оставя всяко лице да действа самостоятелно.</p> <p>3.2 В мотивите към предложениния проект на НТ не е пояснено на база на какви данни и по какъв начин са определени процентите за сградна инсталация от 20 до 40 на сто, които имат право сградите етажна собственост/СЕС/да избират? Напомняме, че до 2007 г. през различни периоди от време тези проценти са били от 10 до 30 на сто, от 15 до 30 на сто, като в мотивите посочено защо сега са по-високи. В офиса на Гражданска платформа „Изправи се.бг" има получена жалба от граждани от град Пловдив, които са избрали да им се начислява 20 % сградна инсталация за настоящия отоплителен сезон, а в сметките им на база реално отчитане за месец ноември 2019г. им е начислена СИ в размер на 35,27 %.</p> <p>В предложениния проект на НТ, отново не са предвидени правила, съгласно, които гражданите да бъдат своевременно информирани от ФДР за наличието на обстоятелствата чл. 144 ал. 5 от ЗЕ и т. 6.4.7 от Приложението на чл.61 ал.1 от Наредба 16-334/2007г. за топлоснабдяването в изравнителните сметки или месечните им на база реално отчитане. Тогава какъв изобщо е смисълът да има възможност за избор на процент за СИ от Общото събрание на СЕС, след като ФДР определят количеството ТЕ отдадено от СИ, съгласно цитираната точка от предложениния проект на НТ?</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>3.1. Целта на разпоредбата е да предостави право на избор на ЕС за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация.</p> <p>3.2. От топлофикационните предприятия и от лицата по чл. 139а от ЗЕ бяха направени анализи през 2018 г, които показаха, че през отоплителен сезон 2017-18, средният процент от енергията, която се разпределя за сградна инсталация в СЕС е в диапазона от 20% до 40% (средно около 30-33%) от общата енергия за отопление в град София, гр. Варна, гр. Плевен, гр. Русе, гр. Велико Търново, гр. Враца, гр. Бургас, при годишен отчет и около 38% за град Пловдив, за сгради, които са на ежемесечен отчет.</p> <p>Във връзка с изложеното по-горе е и направеното предложение за промяна на чл. 63, ал. 2, т. 2, буква „е", подбуква „гг" от Наредбата.</p> <p>Лицето по чл.139б от ЗЕ може да консултира живущите в сгради ЕС, преди приемането от ОС на ЕС на един от вариантите уредени в чл.63, ал.2, т.2, б. „е"</p>
--	--	--	---	--

		<p>3.3 Продължава да буди недоумение, защо Министерството на енергетиката не предприема действия за изменение на Закона за управление на етажната собственост /ЗУЕС/, който и към момента дава възможност решенията на Общото събрание на СЕС, вкл. определянето на процента на СИ при определени обстоятелства да се вземат с мнозинство повече от 16,7 на сто идеални части от общите части. В чл.17 ал. 2 т.6 от ЗУЕС има изискване Общото събрание да взема решения само при присъединяване или прекратяване на топлоподаването с мнозинство повече от 50 на сто от идеалните части от общите части, а в останалите случаи се действа по общия ред на ЗУЕС. Считате ли, че това е справедливо и нормално?</p>	<p>от Наредбата за определяне на топлинната енергия за СИ и да посочи предварително кой е най-удачния вариант. По-голямата част от държавите членки са избрали метод, при който определен процент от общото потребление на сградата (например 30 %) се разпределя между етажните собственици по критерий като обема или площта на всеки апартамент, а останалият процент зависи от показанията на топломерите или топлинните разпределители.</p> <p>3.3. Предложението не е свързано с публикуваната за обществено обсъждане Наредба. Законът, който регламентира по какъв начин се взимат решенията от общото събрание на ЕС е Закон за управление на етажната собственост.</p>
		<p>4. Относно, чл.63 ал. 7 и т.6.1.1 от Приложението на чл.61 ал.1 от предложениния проект на НТ. ВАС на първа инстанция отмени формулата, по която се изчислява ТЕ отдадена от СИ, тъй като тя не е в съответствие с изискванията на чл.155 ал.2 от ЗЕ, т.е не отчита действителното потребление на ТЕ. Независимо от многото аргументи, които са изложени в Решение № 4777/ 13.04.2018 г. по дело 1372/ 2016 г. на ВАС, в предложениния проект на НТ тя остава непроменена, като само е изменен коефициентът от 0,10 за сгради с вградени тръби на СИ в стените. Въпросите, на които Министерството на енергетиката продължава да не отговаря, са: - Как са определени коефициентите 0,10 за сгради с тръби със</p>	<p>-</p> <p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p> <p>4. В Решение №2187 от 11.02.2020г. на 5 – членни състави на ВАС е разписано, че обезсилва Решение №4777/13.04.2018г. против т.6.1.1. от Методика за дялово разпределение на топлинната</p>

		<p>скрито изпълнение по проект и 0,15 за сгради с тръби с открито изпълнение?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Защо няма в мотивите направена оценка за въздействие за прилагането на коефициента от 0,10 в сгради с вградени тръби от СИ в стените? - Защо формулата не отчита вида и топлофизичните особености на сградите? - Защо към общата инсталирана мощност на всички присъединени отоплителни тела към СИ, се включват и отоплителните тела с нулев отчет на уредите дялово разпределение? Те не отдават ТЕ през даден отоплителен период, а тяхната мощност се включва в общата инсталирана мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация на СЕС през отчетния период. По този начин се разпределя по-голямо количество ТЕ отдадена от СИ, което считаме, че е несправедливо, и не съгласно изискванията на чл.155 ал.2 от ЗЕ. 	<p>енергия в СЕС, представляваща Приложение № 1 към Наредба 16-334 за топлоснабдяването.</p> <p>Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е един от четирите възможни начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от същата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация.</p> <p>Коефициентът β в зависимостта по т.6.1.1. от методиката към наредбата отчита вида на изпълнението на вътрешната отоплителна инсталация в сградата – открито или скрито изпълнение по проект.</p> <p>Оценката на въздействието е направена за цялата наредба.</p> <p>Затварянето на спирателната арматура/ термостатния вентил пред дадено отоплителното тяло, което не е използвано през отоплителния период, не е задължително да възпрепятства циркулацията на вода през сградната инсталация.</p>
		<p>5. Относно, чл. 69 ал.2 т.2 от предложения проект на НТ: По какъв начин Министерството на енергетиката е определило, че трябва да се начислява по 140 литра топла вода на обитател за денонощие, когато няма монтирани индивидуални водомери, или са повредени, или са с нарушена пломба? В Приложение № 2 към чл. 18,</p>	<p>Не се прие ма.</p> <p>Цитираната Наредба № 4 е за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации и в същата се</p>

		<p>ал. 1 от Наредба № 4/2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации на МРРБ е посочено, че при проектирането на водопроводните инсталации, водоснабдителната норма за максималното денонощно водно количество за гореща вода в сгради с централно топлоснабдяване трябва да е 120 литра.</p>		<p>определя начина за измерване и заплащане на водата, като количество. С разпоредбата на чл. 69, ал. 2, т. 2 от Наредба за топлоснабдяването се цели да се стимулира всеки клиент от СЕС да монтира и поддържа в метрологична годност и в изправност водомерите за топла вода и съобразно тези показания за имота се разпределя количество топлинна енергия. Направеното предложение няма отношение към текстовете, включени в проекта на наредбата, предмет на общественото обсъждане.</p>
		<p>6. Относно, чл. 69 ал.7 от предложения проект на НТ: По какъв начин Министерството на енергетиката определи, че трябва да се извършва проверка за настройките на АС и тяхната техническа изправност, когато специфичният разход за подгряване на 1 куб.м вода е 150 кВтч/куб.м., а не по- малко примерно 80-90 кВтч/куб.м.? В мотивите към предложения проект липсва каквато да е била обосновка за определения размер от 150 кВтч/куб.м. На 16 януари 2020 г. в статия във в. „Телеграф“ е посочено, че според становището на проф. Никола Калоянов от Техническия университет гр. София за подгряването на 1 кубик вода са необходими от 50 до 60 кВтч и според него граничната максимална стойност трябва да бъде до 90 кВтч/куб.м, а не както е предложено 150 кВтч/куб.м, след което да се извършват проверки в СЕС.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>С разпоредбата на чл. 69, ал. 7 от наредбата за пръв път се въвежда стойност за специфичния разход за подгряване на 1 куб.м вода, над която се изисква направата на проверка за настройка на съоръженията в абонатната станция и/или техническата им изправност. След оценка на прилагането на тази разпоредба е възможно предложената стойност да бъде коригирана.</p>
		<p>7. Относно, чл. 70 ал.8 от предложения проект на НТ: Защо за гражданите има определен срок за рекламации на изравнителните сметки до 31 август, а няма такъв за ФДР? В предложения проект на НТ няма предвидени правила какво трябва да се направи когато се установи, че има грешки в изравнителните сметки по вина на ФДР след 31 август.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Срокът за рекламации е един и същ, както за клиентите на топлинна енергия, така и за лицата по чл. 139б ЗЕ. В Общите условия на договорите между топлопреносните предприятия и лицата по чл. 139б ЗЕ са разписани правата и</p>

			задълженията и на двете дружества, редът за разглеждане на жалби, отговорностите и неустойките при неизпълнение.
	8. Относно, чл. 78 ал.1 от предложениния проект на НТ: Защо не е посочен срок, в който ФДР трябва да уведомят СЕС и ТД за наличието на обстоятелствата, че общата инсталирана топлинна мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация в СЕС е намалена с над 50 % от общата проектна топлинна мощност и количеството ТЕ отдадено от СИ е по- голямо от общото количество ТЕ за отопление на имотите?	Не се приема.	В чл. 78, ал. 1 не е указан срок, тъй като има сгради, които имат сключен договор за ежемесечен отчет на средствата за дялово разпределение и месечните сметки са по реално месечно потребление, а за други СЕС се изготвя изравнителна сметка един път годишно. Лицето по чл. 139б ЗЕ може да определи с какъв процент е намалено количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация, спрямо количеството топлинна енергия за отопление на имотите след изготвяне на изравнителните сметки.
	9. Относно, т.18 от § 1 от Допълнителните разпоредби от предложениния проект на НТ: От даденото определение за щранг лира не става ясно за сгради, за които няма налични проекти в ТД кой и по какъв ред и правила ще определя дали има или няма щранг лира в имотите в СЕС, каква ще е инсталираната им мощност? Това задължение за ТД ли се отнася или за ФДР?	Не се приема.	С разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2, т. „а“ от наредбата е вменено задължението на лицето по чл. 139б. ЗЕ да извършва идентификация на сградата и по отделните имоти, както и за инсталираната мощност на отоплителните тела общо и по имоти, в т.ч. и за щранг-лирите. В този смисъл, в §1, т. 18 от ДР не е необходимо да се повтаря текста на чл. 63, ал. 2, т. „а“. В т. 6.5. и т. 6.9. от Приложението към чл. 61, ал. 1 е разписан редът, по който се определя инсталираната мощност на щранг-лирата, както и количеството на топлинната

				енергия, отдадено от нея.
		<p>10. Гражданска платформа „Изправи се бг“ настояваме в НТ да има посочени конкретни изисквания за минималното съдържание на данните, които трябва да съдържат годишните изравнителните сметки и месечните сметки, изготвени на база реално потребление, съгласно изискванията на Приложение VIIa от Директива (ЕС) 2018/ 2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г.</p> <p>Клиентите на ТД трябва да получават разбираема информация за начислените им количества ТЕ за топла вода, за сградна инсталация, за отоплителни тела и за общите части, както и цените, по които са остойностени за съответния отчетен период.</p> <p>Освен това, настояваме в годишните изравнителните сметки и месечните сметки, изготвени на база реално потребление, ФДР да бъдат задължени чрез НТ да дават конкретна информация, когато има начислена ТЕ отдадена от СИ по реда на чл. 144 ал.5 от ЗЕ и т. 6.4.7 от Приложението на чл.61 ал.1 от предложението проект на НТ, като се посочват имотите и отоплителните тела, за които са констатирани тези обстоятелства.</p> <p>ФДР трябва да бъдат задължени да дават писмени препоръки към СЕС какви действия могат да предприемат собствениците на имоти, когато има такива случаи на допълнително начисляване на ТЕ отдадена от СИ.</p>	Не се приема.	Образци на ежемесечните съобщения и на изравнителните сметки за топлинна енергия са дадени в Общите условия (ОУ), които се утвърждават от КЕВР. В ОУ е изброена информацията, която трябва да има в месечните съобщения.
5.	Янев, Георгиева; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	<p>1. В Наредбата да бъде включен срочен договор с индивидуален битов потребител с възможност за прекратяване. При нежелание за сключване на договор да се признае волята на собственика на свободен избор да се разпорежда с неприкосновената си собственост.</p> <p>2.В Наредбата да бъде включено реално измерване на топлинната енергия потребена от битовите потребители с въвеждане на индивидуален сертифициран търговски уред за измерване монтиран на границата на имота, където е необходимо преработване на инсталацията от вертикална на хоризонтална при условия договорени от страните за дяловото участие на разходите.</p> <p>3. При едностранна промяна на договора без изрично съгласие на собствениците на всяка договорена клауза, се счита за нарушение на договора и същият става незаконен, невалиден и прекратен едностранно.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p> <p>Не се приема.</p>	<p>Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.</p> <p>Проектирането и преустройството на ВОИ от вертикални в хоризонтални зависи от решението на ОС на ЕС и не може да бъде вменено като задължение с настоящия проект на Наредба за топлоснабдяването.</p> <p>Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.</p>

		4. При отчетена нулева консумация на уреда извън имота, не следва да се начисляват общи разходи, същите се разпределят между използвалите топлинната енергия, логично е да няма промяна, защото тази енергия не консумирана.	Не се приема.	Противоречи на чл. 143, ал. 5 от ЗЕ и чл. 96, параграф 3 Директива 2018/2002 ЕС за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност.
		5. Клиента да има възможност по всяко време да си проверява консумацията и дължимата сума.	Не се приема.	Предвидено е в чл. 155, ал. 1, т.3 от ЗЕ и чл. 45, ал. 1 от Наредбата.
		6. При сключване на договор, документа за собственост да бъде предоставян само за справка, каквато е практиката във всички европейски държави и в съответствие със задължителните изисквания за защита на личните данни.	Не се приема.	Предложенията не са предмет на Наредбата за топлоснабдяването.
		7. Към Глава пета, Раздел I, чл.17, т. 6 да бъде променено на: „ Упълномощено с Нотариално заверено пълномощно лице и от съответните собственици и титуляри на вещни права...“; 8.Към Раздел IV, чл. 31, т. 3 да бъде допълнено: „Нотариално заверено пълномощно от всички собственици на имоти и титуляри на вещни права на лицето...“; 9. Към Раздел IV, чл. 31, т. 5 да бъде допълнено: „ Нотариално заверен протокол и решение на...“; 10. Към чл. 40 (2), т. 3 да бъде допълнено:..Нотариално заверен протокол...“;	Не се приема.	Предвидено е в чл.24, ал.3, т.1, чл.27, ал.3, т.2 и чл.31.т.3 и чл.32 от наредбата.
		11. Към чл. 33, (1) да бъде допълнено: безвъзмездно или по договорени между страните цени“;	Не се приема.	Отношенията се уреждат в договора за присъединяване по чл. 138, ал. 1 ЗЕ.
		12. Към чл. 40 да бъде добавено (3): „ В случай на нерентабилност на доставката, доставчикът е длъжен да уведоми клиентите и да пристъпи към преустановяване на доставката поради нерентабилност и несъответствие със задължителните изисквания за 9% енергийна ефективност“:	Не се приема.	Енергийната ефективност не е предмет на договора с доставчика, както и на проекта на наредбата.
		13. Към Глава седма, чл. 43, да бъде добавена (4): „Във връзка с изискванията за точно отчитане на потребеното количество топлинна енергия и с цел избягване на злоупотреби, измерването да става със сертифицирани за точност търговски уреди за измерване и на границата на собствеността на имотите на индивидуалните потребители на топлинна енергия за битови нужди. При необходимост да бъде	Не се приема.	Противоречи на чл. 156, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗЕ. Чл. 156, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗЕ указва, че топлинната енергия се измерва със средства за търговско измерване - собственост на

		<p>пристъпено към преработка на инсталацията в сгради етажна собственост от хоризонтална на вертикална за целите на точност на измерване.</p>		<p>топлопреносното предприятие, монтирани на границата на собственост на съоръженията. Границата на собственост на съоръженията между производителя и топлопреносното предприятие е последната спирателна арматура на производителя.</p> <p>Предложението противоречи на чл. 9б,10а и 11а от Директива 2018/2002 ЕС за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност.</p> <p>Препроектирането и преустройството на ВОИ от вертикални в хоризонтални зависи от решението на ОС на ЕС и не може да бъде вменено като задължение с настоящия проект на Наредба за топлоснабдяването.</p>
		<p>14. Към Раздел II да бъде добавено в чл. 49 (2) да бъде добавено: „Сертифицирани и с документ от метрологията за точност на измерване за търговски цели”-</p>	Не се приема.	Разписано е в чл. 51 и чл. 52, ал. 4 от наредбата.
		<p>15. Към чл. 52 (1), т. 1 да бъде добавено: „ както и с търговски уред за измерване, монтиран на границата на собствеността на индивидуалният потребител, където това е възможно”.</p>	Не се приема.	Противоречи на чл. 140, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЕ.
6.	адв. Славчев, адв. Стоянов; Предложението е постъпило по електронна поща.	<p>1. В основната част от мотивите към проекта, като основание за приемане на нова наредба е настъпилото изменение в ЗУТ, с което отпада изискването за представяне на предварителни договори с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура, като необходимо условие за съгласуване и одобряване на инвестиционния проект.</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
		<p>2. Действащата наредба регулира отношенията по присъединяването към мрежите на техническата инфраструктура в</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за

	няколко текста -чл. - чл. 17, 18, 23, 25, 26, 28, 29, 31 от Наредбата. Посоченото основание не налага цялостно приемане на нова наредба, а единствено изменение на посочените текстове.		промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	3. Истинското основание за приемането на нова наредба е посочено едва в едно изречение накрая на мотивите - решение на ВАС, с което са обявени за нищожни редица текстове от наредбата, което не е влязло в сила.	-	Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	4. Интерес обаче представлява неспоменаването на решението по адм. д. № 1372/2016 г. на ВАС, III отд., което е обжалвано и е образувано адм. д. № 1318/2019 г. на ВАС, I колегия, 5-членен състав, с което е отменена зависимостта по т. 6.1.1 от действащата наредба и която присъства в т. 6.1.1 от проекта на наредбата.	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	5. Неизчакването на постановяването на съдебен акт, с който да бъде разрешен спорът дали зависимостта, по която се определя енергията за сградна инсталация отговаря на изискванията на Закона за енергетиката и на правото на ЕС, опорочава приемането на нова наредба.	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	6. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗНА изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на необходимост, обосноваване, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност. Приемането на наредба, която съдържа същите разпоредби, които са обявени за нищожни, съответно отменени не отговаря на нито един от посочените принципи.	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	7. Една от целите на наредбата е да бъдат прецизирани разпоредбите, регламентиращи дяловото разпределение на топлинната енергия.	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	8. Не се посочва коя част от правилата за дялово разпределение не е прецизна и в какво се състои непрецизността. Методиката за дялово разпределение, която се предлага е практически идентична с последния вариант на действащата методика.	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	9. Очевидно поставената цел на наредбата няма да бъде постигната с тази методика.	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове

			от проекта на нормативния акт.
	<p>10. Видно от изложените мотиви не е извършен анализ на съответствие на предложения проект с правото на ЕС. В мотивите е посочено, че предложеният проект на новата Наредба за топлоснабдяването е в съответствие и не нарушава основни принципи от правото на Европейския съюз, касаещи присъединяване на новопостроени или съществуващи сгради на битови и небитови потребители към топлопреносната мрежа на топлофикационните дружества. Тоест никакъв анализ не е извършен за съответствие на проблемите, свързани с наличието на договори между потребителите и доставчика на топлинна енергия, определяне на размера на различните видове енергия - за битова гореща вода, отопление, за сградна инсталация и отопление на общите части и др., с , чл. 101 - чл. 103, чл. 107 от ДФЕС, Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО, Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност.</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	<p>11. Никъде в мотивите не са отразени Препоръките на Европейската комисия от 25.09.2019 г. относно изпълнението на новите разпоредби за измерване и фактуриране от Директива 2012/27/ЕС за енергийната ефективност, в които Комисията посочва, че „В Директива 2018/2002/ЕС се изисква също държавите членки да въведат прозрачни и обществено достъпни правила за разпределяне на разходите в многофамилни и многофункционални сгради тъй като тези правила са от особено значение за по-лесното постигане на справедливи резултати и за установяване на адекватни стимули сред обитателите на такива сгради." Комисията изрично посочва, че: „Държавите членки трябва да следват насоките, предвидени в приложението към настоящата препоръка, когато транспонират изискванията, въведени с Директива (ЕС) 2018/2002 и изложени в членове 9а, 9б, 9в, 10а, 11а от ДЕЕ и в Приложение VII а към нея"</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
	<p>12. Съгласно Приложението към препоръката: „Въпреки това, използването на методи за дялово разпределяне на разходите, които се възприемат като справедливи и основани на разумни принципи, значително улесняват приемането от страна на потребителите.</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.

		<p>Следователно и както е изложено в съображение 32 от директивата за изменение, прозрачността на отчитането на индивидуалното потребление на топлинна енергия може да улесни прилагането на отчитането на разпределението. В първоначалната ДЕЕ наличието на такива национални правила не беше задължително и само около две трети от държавите членки са въвели такива правила. Преразгледаната ДЕЕ сега изисква от държавите членки да въведат прозрачни обществено достъпни правила за разпределение на разходите."</p>		
		<p>13. Съдът на Европейския съюз <i>obiter dictum</i> се е занимал с въпроса за начина на определяне на разходите за топлинна енергия в Република България, като е приел, че: „89 Поради това член 9, параграф 3, трета алинея от Директива 2012/27 предвижда, че държавите членки имат възможност да въведат прозрачни правила за разпределение на разходите за потреблението на топлинна енергия или топла вода, така че в частност да могат да разграничават разходите за топла вода за битови нужди, разходите за топлинна енергия, отдавана от сградната инсталация и с цел отопление на общите помещения, и съответно разходите с цел отопляване на апартаментите. 90 В настоящия случай обаче разглежданата в главните производства национална правна уредба видимо отговаря на съдържащите се в тази разпоредба насоки, тъй като предвижда, че разходите за топлинна енергия се разделят на разходи за топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, разходи за топлинната енергия за отопление на общите части и разходи за топлинната енергия за отопление на имотите."</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
		<p>14. Следва да се отбележи, че преводът на решението на български език относно изразът „видимо отговаря“ е неправилен и подвеждащ към извод, че СЕС е направил заключение, съждение относно съответствието на Методиката с Директивата.</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
		<p>15. По главните производства, развиващи се пред националните юрисдикции Районен съд - Хасково и Районен съд - София, които са отправили преюдициални запитвания до СЕС, не са събрани доказателства за начина на формиране на показателите във формулата по т. 6.1.1. от Методиката, за разлика от производството по адм. д. № 1372/2016 г. на ВАС, III отделение. С Решение № 4777 от 13.04.2018 г. на ВАС ясно и категорично е посочено:</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.

„ Следва да се прецени, това изменение на формулата достатъчно ли е, за да доближи приложението й максимално до определяне на действителното количество топлинна енергия, отдадено от сградна инсталация в сгради — етажна собственост.

Съгласно правилото в чл.170, ал.1 АПК доказването на това обстоятелство е следвало да се направи от ответника, за което съдът му е указал с определение от съдебно заседание, проведено на 14.03.2017година.

Видно от формулата е, че в нея присъстват непроменящи се параметри - коефициентът, отчитащ дела на инсталираната мощност на сградната инсталация спрямо общата мощност на отоплителната инсталация, както и средната температура за сгради етажна- собственост. При наличие на оспорване на верността на тези параметри, което е направено още с писмените бележки, представени от С. Г. по време на съдебното заседание, проведено на 14.03.2017г., в тежест на ответника бе да докаже, че определянето на тези осреднени стойности са верни и позволяват да бъдат отчетени и индивидуалните характеристики на сградите, както и топлофизичните им особености, а така също и тези на отоплителните им инсталации. Ответникът не ангажира по делото доказателства по този въпрос. В назначената и приета по делото съдебно-техническа експертиза, допусната по искане на жалбоподателя Г., също не се съдържа отговор на този въпрос.

Видно от формулата е, че в нея се борави с понятията „обща мощност на отоплителната инсталация " и „ действително инсталирана мощност на отоплителните тела в сградата за отчетен период, kW", като второто участва в определението за „действително инсталирана мощност на отоплителната инсталация дадено в §1, т.3 от ДР на Наредба № 16-334 от 6.04.2007г. за топлоснабдяването. В ДР на Наредбата има определение и за „Проектна мощност на отоплителната инсталация", което се съдържа в §1, т.13а от ДР на Наредбата и според което, това е мощността на вътрешната отоплителна инсталация, определена с инвестиционния проект на сградата. От формулата и обясненията на параметрите в нея, не става ясно, коефициентът 0,15 спрямо действителната или спрямо проектната мощност на отоплителната инсталация е определен. Яснота по този въпрос не се внесе и от заключението и разпита на вещото лице по допусната съдебно-техническа експертиза.

От заключението на вещото лице стана ясно обаче, че отделеното количество топлинна енергия от сградната инсталация зависи от много параметри вкл. и от изброените от жалбоподателя — Г., вкл. и от

площта на сградната инсталация. Изброените от жалбоподателя Г. параметри (видно от молбата му от 21.03.2017г., лист 57 от делото) са - температурата на водата в тръбите, температурата на околната на тръбата среда, скоростта на движението на водата, вътрешния и външния диаметър на тръбата и материала от който е направена и др. От заключението на вещото лице и отговорите му в съдебното заседание, в което заключението е прието, не може да се направи категоричния извод, че всичките тези параметри са взети предвид при съставянето на оспорената зависимост. В този смисъл, не се доказва от ответника, чиято е доказателствената тежест, че с оспорената зависимост са отчетени всички параметри, относими към количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация в сграда - етажна собственост

Другата осреднена стойност в оспорената зависимост (формула) е средната температура за сгради - етажна собственост, която се приема, че е 19 ° С.

Жалбоподателката Х. Г. в своето писмено становище (лист 274-276 от делото), представено в съдебно заседание, проведено на 20.06.2017г. възразява, че методиката за изчисляване не отразява прилагането на енергоспестяващи технологии и обезсмисля направените инвестиции за това — например външна и вътрешна топлоизолация, дограма висок клас и други съвременни технологии. В тежест на ответника бе да установи обратното, а именно, че оспорената формула е способна да отчете настъпилите промени в енергийните характеристики на сградите-етажна собственост. Доказателства по този въпрос не бяха ангажирани от ответника.

Както се посочи по-горе, формулата е въведена с приемането на Наредба №16-334 за топлоснабдяването през 2007 година като още тогава посочената средна температура на сградата - етажна собственост е определена на 19 ° С.

От 2015г. е в сила Закона за енергийната ефективност, с който в националното ни законодателство се въвеждат изискванията на Директива 2012/27/ЕС на ЕП и на Съвета от 25 октомври 2012 година, както и на Директива 2010/31/ЕС на ЕП и на Съвета относно енергийните характеристики на сградите. Едно от изискванията на Директива 2012/27/ЕС е увеличаване на процента на санираните сгради, тъй като е отчетено, че съществуващият сграден фонд е сектора с най-голям потенциал за икономии на енергия (съображение 17 от посочената директива).

В Закона за енергийната ефективност (раздел II) е предвидено

обследване и сертифициране на сгради, за установяване на енергийните им характеристики, вкл. и на такива в експлоатация. Изрично е предвидено актуализиране на издадения сертификат за енергийни характеристики на сграда в експлоатация при извършване на дейности, водещи до промяна на енергийните характеристики на сградата - чл.39, ал.3 ЗЕЕ. В директива 2010/31/ЕС е приета Обща рамка за изчисляване на енергийните характеристики на сградите (Приложение 1) като са предвидени минимум задължителни аспекти, които следва да се вземат предвид от държавите – членки при изработването на националните им методики за изчисляване на енергийните характеристики на сградите - параграфи 3 и 4 от Приложението¹. Видно от изброяването е, че от значение са различни обстоятелства, измежду които изолацията, пасивното отопление, естествената и принудителната вентилация, конструкцията, разположението и изложението на сградата, в това число външните климатични условия.

От разпоредбите в ЗЕЕ, транспониращ разпоредби от вторичното право на ЕС следва, че различните сгради могат да бъдат с различни енергийни характеристики. В тежест на ответника бе да установи, че определената средна температура в сградите -етажна собственост ще остане непроменена и при обследване на минимума аспекти, въведени с директивата за Изчисляване на енергийните характеристики на сградите. Също така в тежест на ответника бе да докаже, че различните енергийни характеристики на сградите - етажна собственост не влияят върху приетата във формулата средна температура на тези сгради. Доказателства по тези релевантни за спора въпроси не бяха ангажирани по делото от ответника.

От заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че вещото лице приема, че „ ...нерегламентираното спиране на ОТ в общите части влияе. " Този отговор е даден по формулирания от жалбоподателя Г. въпрос - „ При сегашните условия, с премахнати радиатори по общи и частни помещения в сградата, при спиране и пускане на радиаторите на определени деления на вентила от техните собственици, как влияят проектната и инсталираната мощности на реално отделеното количество ТЕ по тръбите на СИ? "

Изводът, който според настоящия съдебен състав следва от отговора на вещото лице е, че спирането и регулирането на притока на топлинната енергия към радиаторите чрез вентилите им, влияе на количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация в сградата етажна - собственост. При този извод и предвид определеното на

		<p>„Действително инсталирана мощност на отоплителната инсталация, дадено в §1, т.2а от ДР на Наредбата за топлоснабдяването, следва, че действително инсталираната мощност на отоплителните тела в сградата за отчетен период, отчетена с параметъра Q_{duM} във формулата, в някои случаи може и да не съвпадне с реалната мощност на отоплителните тела в сградата за отчетен период, тъй като не отчита спирането на подаването на топлинна енергия към радиаторите чрез вентилите им. По тези съображения, настоящият съдебен състав преценява като недоказано обстоятелството, че с приложението на формулата в т.6.1.1 от Методологията се постига законовата цел, предвидена в чл.155, ал.2 от Закона за енергетиката. "</p>		
		<p>16. В същия смисъл са и игнорираните при съставянето на настоящия проект Решения № 623/2013 г.5 № 165/2018 г. и № 479/2019 г. на КЗК, с които категорично са посочени противоречия на нормативната уредба с правилата на конкуренцията и то не само при определяне на енергията за сградна инсталация. Заслужава да бъдат цитирани част от констатациите на КЗК относно формулата за определяне на енергията за битова гореща вода и за сградна инсталация: „Във връзка с предложените изменения на горепосочената формула следва да се отбележи, че КЗК вече се е произнесла с две становища по начина за определяне на топлинната енергия за топла вода в свои предходни решения. По време на неотоплителния сезон количеството топлинна енергия за топла вода е безспорно, като топломерът в абонатната станция измерва това количество, а водомерът преди подгревателя за топла вода измерва количеството вода, което е загреято. Така специфичният разход на топлинна енергия за загревяване на 1 куб. м. вода през неотоплителния сезон е точен и не подлежи на оспорване. Що се отнася до топлинната енергия за загревяване на 1 куб. м., топла вода през отоплителния сезон, Комисията поддържа вече изказаното мнение, че най-точният начин за това е измервателният, чрез монтиране на допълнителен топломер в абонатната станция на кръга за отопление за сметка на топлофикационното предприятие. Именно топлофикационното предприятие, като продавач на топлинната енергия, има задължението, като всеки друг добросъвестен търговец, да измери точното количество на продаваната стока за всеки отделен клиент с уред за измерване, който е негова собственост, а не на клиента. В хода на предходните производства по чл. 28 от ЗЗК по нормативната уредба в областта на топлоснабдяването са представени становища, че</p>	-	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p> <p>Решенията на КЗК са във връзка с Наредба 16-334 за топлоснабдяването.</p> <p>Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е един от четирите възможни начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от същата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация.</p> <p>Коефициентът β в зависимостта по т.6.1.1. от методиката към наредбата отчита вида на изпълнението на вътрешната отоплителна инсталация в сградата – открито или скрито изпълнение по проект.</p>

количеството топлинна енергия за загряване на 1 куб. м. топла вода през отоплителния сезон може да се основава и на топлинната енергия за тази цел през неотоплителния сезон. По този начин биха били избегнати допълнителните разходи за топлофикационните дружества за закупуване и монтиране на допълнителни топломери в абонатните станции.

Във връзка с разглеждания проект за изменение на формулата за изчисляване на топлинната енергия за загряване на топла вода през отоплителния сезон КЗК е на мнение, че в случаите, когато липсва допълнителен топломер за измерване на тази енергия, изчисляването следва да се основава на средното количество топлинна енергия за загряване на 1 куб. м. топла вода през неотоплителния сезон, коригирано с технически и емпирично обоснован температурен коефициент, отразяващ по- ниската температура на входящата вода през отоплителния сезон, респективно на по-голямата разлика между температурата на входа и на изхода на подгревателя за битово горещо топлоснабдяване. Включването във въпросната Формула на допълнителни показатели, особено такива, които са изчислителни (осреднени среднопретеглени и др.), а не измерени, би повлияло на точността на изчислените крайни данни. В допълнение, от формулата за изчисляване на топлинната енергия за подгриване на вода през отоплителния сезон не става ясно какво е теглото или как се определя то при изчисляването на среднопретеглената стойност на коефициента К.

Със свое решение № 623/2013 г. КЗК е направила анализ на формулата за определяне на топлинната енергия за сградна инсталация. В този анализ Комисията е направила извод, че елементите, включени във формулата, създават възможност сгради с различни топлофизични и конструктивни характеристики да бъдат приравнени при изчисляването на топлинна енергия за сградна инсталация, а именно:

- Сградните инсталации в различни по своите характеристики сгради, но с абонатни станции с една и съща проектна мощност, ще отдадат едно и също количество топлинна енергия за сградна инсталация поради това, че заложените във формулата показатели като дни отопление (z), средната външна температура за отчетния период ($t_{ср. период}$), средната температура на сградата ($T_{ср.сгр}$) и външната изчислителна температура ($t_{изч.}$) са едни и същи за всички отопляеми сгради етажна собственост на лицензионната територия на съответното топлофикационно дружество. Единствената променлива във формулата, която може да диференцира отдадената от сградната инсталация

Относно фактурирането въз основа на действителното потребление разяснения са направени към постъпилите предложения от Омбудсмана на Република България.

топлинна енергия, е проектната мощност на сградата $Q_{пр}$

- Проектната мощност на отоплителната инсталация на дадена сграда е предназначена да осигури постигане на показатели за температура на отопляваните помещения, включително при работа при най-ниските статистически регистрирани за конкретното населено място минимални температури. В този смисъл проектната мощност е максималната мощност, при която отоплителната инсталация в дадена сграда може да работи. Ноторен факт е, че температурите през отоплителния сезон варират в значителни граници, като най-ниските възможни температури се регистрират за ограничени периоди от време.

- Теплофизичните характеристики на сградите се променят във времето, като спрямо момента на проектиране на отоплителната инсталация тези характеристики могат да се подобрят, например в случаите на изпълнени мерки за енергийна ефективност (саниране), или да се влошат - в случаи, когато сградата не е ремонтирана и поддържана дълго време. Проектната мощност на отоплителната инсталация не може и не отразява тези промени в характеристиките на отделните сгради.

- Съществува опасност сгради с еднакви теплофизични характеристики, но с отоплителни инсталации, проектирани при различни технически изисквания на нормативната уредба, да бъдат с различна проектна мощност на отоплителните им инсталации и оттам с различен процент топлинна енергия за сградна инсталация, определена съгласно формулата.

С оглед на горепосоченото, КЗК е на мнение, че предложените изменения и допълнения във формулата за изчисляване на топлинната енергия за сградна инсталация в проекта не отговарят на повечето от констатациите на Комисията в предходните й решения.

Въпреки че е направено разграничение между откритите (сгради с вертикални щрангове) и закритите (сгради с хоризонтална разводка) вътрешни сградни инсталации, с корекционния коефициент JSCU (съответно 0,15 (15%) и 0,10 (10%)), видът и теплофизичните особености на сградата, които следва да се вземат предвид при изчисляването на топлинната енергия за сградна инсталация (според проекта), отново не са отразени в предлаганата формула. Няма и мотиви за това по какъв начин е определен корекционният коефициент за двата вида сградни инсталации.

Видно от вече цитираното становище на експерти по топлотехника от Техническия университет-София, процентът топлинна енергия за сградна инсталация за сгради с открита вътрешна инсталация (панелни

и ЕПК блокове) варира между 10,64% и 13,05% (коэффициент $-0J1$ до $-0,13$) при 100% работещи радиатори. Нещо повече, за двуетажни тухлени къщи със същия вид открита вътрешна инсталация този процент е от 4,97% до 5,6%, т.е. коефициент между $\sim 0,5$ и $0,6$. Не става ясно също така защо се предлага изчисляване по формулата с коефициент $0,10$ на количеството топлинна енергия за сградна инсталация за сгради със скрита вътрешна инсталация (които по правило са новопостроени с хоризонтална разводка и индивидуални топломери за всеки имот), при положение, че за тези сгради, съгласно т. 7.2. от приложението към Наредбата, топлинната енергия за отопление на общите части и топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, се определя като разлика между общото количество топлинна енергия за отопление, изчислено съгласно показанията на общия топломер в абонатната станция) и сумата от показанията на индивидуалните топломери.

Що се отнася до предложената замяна на показателя Q_{dum} (действително инсталираната мощност на отоплителните тела в сградата за отчетен период) с Q_{im} (общата инсталирана мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация на сградата, определена при проектни условия) следва да бъде посочено следното:

Съгласно § 1, т. 2а от ДР на Наредбата, действително инсталирана мощност на отоплителна инсталация е сумата от инсталираната мощност на отоплителните тела във всички имоти в сградата - етажна собственост, а инсталирана отоплителна мощност в имот е сумата от мощностите на монтираните в жилището отоплителни тела (§ 1, т. 4 от ДР на Наредбата). Проектна мощност на отоплителна инсталация е мощността на вътрешната отоплителна инсталация, определена с инвестиционния проект на сградата (§ 1, т. 13а от ДР на Наредбата).

Видно от така посочените дефиниции, не става ясно дали изчисляването на топлинната енергия за сградна инсталация в настоящата редакция е процент (коэффициент $0,15$) от сумата от мощността на всички предвидени по проект отоплителни тела в сградата или в тази сума не влиза мощността на демонтираните радиатори преди влизането в сила на забраната по чл. 153, ал. 5 от ЗЕ (в сила от 17.07.2012 г.). С въвеждането на предложението с проекта на Наредба показател Q_{im} , мощността на физически отделените от сградната инсталация отоплителни тела не се взема предвид при изчисляването на топлинната енергия за сградна инсталация. В същото време проектът не предвижда дефиниция на

инсталирана мощност на отоплителните тела при проектни условия, както и не препраща към дефиниция на този показател в друг нормативен-административен или общ административен акт. Както вече беше посочено в т. 4.1. от настоящото решение, КЗК е приела в предходните си становища, че нормативната уредба следва да се допълни с легални дефиниции на термините, използвани в нея, за да се избегне възможността за некоректно и противоречиво тълкуване на съответните разпоредби във вреда на потребителите.

По същество на предлаганото изключване от инсталираната мощност на физически отстранените отоплителни тела при изчисляването на топлинната енергия за сградна инсталация, КЗК поддържа вече изразеното становище, че по отношение на топлинната енергия, отдавана от сградната инсталация, няма разлика между демонтирано отоплително тяло (радиатор, щранг лира) и отоплително тяло с нулево потребление съгласно показанията на уредите за дялово разпределение. Независимо по какъв начин е прекратено топлоподаването към отделни отоплителни тела (чрез демонтаж или с монтирания регулиращ вентил), това спира циркулацията на топлоносителя към съответните отоплителни уреди, съответно намалява топлоотдаването от вертикалните/хоризонталните щрангове към тях, намалява и общото потребление на топлинна енергия за отопление (за сградна инсталация и в индивидуалните имоти).

Въз основа на гореизложеното КЗК е на мнение, че показателят Оим следва да е сума от общата инсталирана мощност на всички физически присъединени към сградната инсталация отоплителни тела, като от тази мощност се извади мощността на отоплителните тела с нулеви показания за потребление съгласно отчета на уредите за дялово разпределение. Данните за потреблението на индивидуалните отоплителни уреди, включително тези с нулево потребление, се снемат от топлинните счетоводители или ежемесечно, или веднъж годишно, което позволява да се изчисли QUM, като се извади мощността на уредите с нулево потребление. Топлинните счетоводители разполагат и с данните за инсталираната мощност на всяко едно отоплително тяло, тъй като тази мощност се въвежда от тях в софтуера на уредите за дялово разпределение. При годишен отчет на уредите за дялово разпределение, нулевото потребление на отделните отоплителни тела ще се отрази на прогнозните ежемесечни сметки през следващия отоплителен сезон. В случай на потребление различно от нула за определени отоплителни тела, корекцията в Q^{\wedge} ще бъде направена при следващото годишно отчитане и сметките на потребителите ще бъдат

		<p>коригирани съответно. При ежемесечно отчитане на уредите за дялово разпределение нулевото потребление на отделни отоплителни уреди ще се отразява без забавяне.</p> <p>Комисията счита, че изваждането на мощността на отоплителните уреди с нулево потребление от сумата на инсталираната мощност на отоплителните уреди QUM във формулата за изчисляване на топлинната енергия за сградна инсталация ще подобри точността на този изчислителен метод, като това ще бъде от полза за благосъстоянието на потребителите, като същевременно ще може да бъде спазен и принципа за разпределение на разходите за отопление съобразно потреблението, залегнал в секторното законодателство на ЕС в областта на енергийната ефективност на сградите и опазването на околната среда. Необходимо е да се отбележи също така, че Комисията продължава да поддържа вече изразеното становище, че забраната за демонтаж на отоплителни тела по чл. 153, ал. 5 от ЗЕ уврежда благосъстоянието на потребителите и следва да бъде отменена."</p>		
		<p>18. На първо място се поставя проблемът, че е масова практика да липсват сключени индивидуални договори между потребители и топлопреносното предприятие, съответно доставчик на топлинна енергия, като се разчита на законовите разпоредби, които да прогласят наличието на облигационно отношение.</p>	-	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт. Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.</p>
		<p>19. С предложения проект се регламентира задължението за сключване на индивидуални договори при присъединяване на нови потребители. С оглед поставянето в равностойно положение на потребителите, следва да бъде въведено задължение в определен срок (6-месечен или едногодишен), в който топлопреносното предприятие, съответно доставчик на топлинна енергия да бъде задължено да отправи предложение за сключване на индивидуален договор с потребителите си, в който да бъдат изрично уредени въпросите свързани с правоотношението, а не да се разчита на едностранно определените от доставчика общи условия.</p>	Не се приема.	<p>За сгради- етажна собственост- противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.</p>
		<p>20. Основният проблем както на действащата, така и на предложената уредба е липсата на извършен анализ на други начини на определяне и разпределяне на топлинната енергия. Аксиоматично се приема, че дяловото разпределение съчетано със създадени неясни формули е единственият начин за максимално точно определяне на</p>	-	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p>

		различните компоненти на топлинната енергия и разпределянето ѝ.		
		<p>21. Недостатъчно ясно са определени изискванията за качеството на услугата. В общите условия на двете най-големи топлопреносни дружества на територията на страната е посочени (чл. 14, ал. 2 от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в град София и чл. 16, ал. 2 от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД на потребители в град Пловдив) продавачът е длъжен да спазва показателите и изискванията за качество на топлоснабдяването, утвърдени от КЕВР. За потребителите не е ясно кои са тези показатели и дали действително доставчикът им ги спазва, за да може да прилага Методиката за дялово разпределение . Съгласно Показатели за качество на топлоснабдяването на КЕВР от 2004 г. :</p> <p>„Енергийното предприятие е длъжно да подава топлинна енергия с гарантирани параметри, според технологичните особености на оборудването и прилаганите режими на работа в съответната топлопреносна мрежа. Стойностите на гарантираните параметри се определят в общите условия за продажба на топлинна енергия или в писмените договори с потребителите.</p> <p>Гарантирани параметри на топлоносителя следва абонатната станция Температура на водата в отоплителния контур след топлообменник за отопление в зависимост от типа на сградата, типа на инсталацията и външната температура. "</p> <p>Предвид изложеното в наредбата следва да залегне задължение за доставчикът на енергията да доставя енергията в съответствие с особеностите на инсталацията и да се гарантират нейните показатели, доколкото всички показатели в методиката са определени на база проектните условия на инсталацията. С изключение на новопостроените сгради, в чиито инвестиционни проекти са залегнали параметрите на отоплителната система, техническите проекти на инсталациите в по-старите жилища се съхраняват от самите топлоснабдителни предприятия, като приложение към договорите за доставка на топлинна енергия следва да бъде определен и технологичния проект или да бъдат посочени в самия договор параметрите му.</p>	Не се приема.	Показателите за качество на топлоснабдяването се определят от КЕВР.

	<p>22. На първо място е налице проблем при определяне на размера на технологичните разходи в абонатната станция количеството топлинна енергия за технологични разходи в абонатната станция са за сметка на топлопреносното предприятие при клиенти, ползващи топлинна енергия за битови нужди, като количеството се определя от топлопреносното предприятие чрез: 1. техническата характеристика на абонатната станция по данни на производителя или 2. изчисление или топлотехническо изпитание. Тъй като за голяма част от абонатните станции липсват данни от производителя реално технологичните разходи се определят чрез топлотехническо изпитание. Съгласно т.4.2., второ тире от Методика за определяне на допустимите размери на технологичните разходи на топлинна енергия при преносна топлинна енергия, разработена на основание чл. 21, т. 16 от Закона за енергетиката, приета с решение на ДКЕВР по т. 1 от Протокол №139/20.10.2005 г.: „За определяне размера на действителните технологични разходи в абонатните станции, топлопреносните предприятия: Извършват измервания на технологичните разходи в абонатните станции и представят в комисията данните от тях, както следва: ... при регулиране цените на топлинната енергия чрез горна граница на цени или приходи - преди всеки регулаторен с период.“</p> <p>Към настоящия момент за град Пловдив „ЕВН България Топлофикация“ ЕАД представя обследване на 27 абонатни станции от общо 1860, извършено през 2006 г. (преди действащата в момента Наредба да е съществувала в правния мир), с което определя технологичните разходи в абонатните станции за периода от 2006 г. до настоящия момент, без да има данни за последващи замервания на технологичните разходи. Обследването не е извършено и в присъствието на представители на потребителите.</p> <p>Ето защо в наредбата следва да залегне задължение за доставчика на топлинна енергия преди всеки отоплителен сезон да извършва измерване на технологичните разходи в абонатните станции в присъствието на представител на етажната собственост, за което следва да се състави протокол с нанасяне на съответните стойности.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Съгласно т.4.1 от Методиката към Наредбата „технологичните разходи от топлоотдаване за единица време от съоръженията в абонатната станция по данни от производителя или експериментални резултати от топлопреносното предприятие“;</p>
	<p>23. Начинът на определяне на енергията за битова гореща вода е неясен и спекулативен. Както посочва КЗК „Що се отнася до топлинната енергия за загряване на 1 куб. м. топла вода през отоплителния сезон, Комисията поддържа вече изказаното мнение, че най-точният начин за това е измервателният, чрез монтиране на допълнителен топломер в абонатната станция на кръга за отопление за сметка на</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Даденото предложение контролните уреди за измерване, монтирани в абонатната станция да бъдат за сметка на топлофикационното дружество ще доведе до промяна на цената</p>

топлофикационното предприятие. Именно топлофикационното предприятие, като продавач на топлинната енергия, има задължението, като всеки друг добросъвестен търговец, да измери точното количество на продаваната стока за всеки отделен клиент с уред за измерване, който е негова собственост, а не на клиента." Въпреки това, с настоящия проект не се променя начина на определяне на енергията за битова гореща вода. Съгласно чл. 68, ал. 3 от Наредбата : при липса на данни от предходен период без отопление количество топлинна енергия, необходимо за загряване на 1 куб. м вода за битово горещо водоснабдяване, включващо и технологичните разходи по сградната инсталация собственост на клиентите, се приема $1,2 \times 52 \text{ kWh/m}^3$ и се коригира с температурен коефициент K , определен по реда на т. 5.2 от приложението по чл. 61, ал. 1. Съгласно физическия закон за Калориметрично уравнение: за увеличаване температурата на 1 куб.м. БГВ с 1 градус е необходима енергия равна на 1 килокалория, която по единната международна системата за мерните единици е равна на 1.163 kWh. Тъй като в чл. 68 от Наредбата и от проекта е определено, че минималната температура постъпваща в абонатната станция не може да бъде по-ниска от 10 градуса, и максималната температура на водата подавана към абонатите е 55 градуса, то енергията необходима за подгряване на водата от 10 до 55 гр. следва да бъде $(55 - 10) \times 1.163 = 52.335 \text{ kWh}$. Поради многото спекулации и под натиск от обществения интерес за начисляване произволно големи от доставчиците на топлинна енергия, стойности на „коефициент за специфичен разход за битова гореща вода“ от порядъка между 130 и над 200 kWh за 1 куб.м. битова гореща вода - под егидата на парламентарната комисия по енергетика към НС е проведен експеримент в сграда в режим на етажна собственост в гр. София. Съгласно резултатите от него, при поставен отделен топломер на всеки отоплителен кръг в т.ч. и на този за битова гореща вода е установено, че технологичните разходи за битова гореща вода, независимо от броя на ползвателите, не могат да надвишават повече от 35% от общия разход на енергия за битова гореща вода. Следователно при 52.335 kWh за подгряване на 1 куб.м. БГВ, заедно с 35% за технологични разходи, максималния коефициент за специфични разходи за 1 куб.м. битова гореща вода не може да надвишава 80.515 kWh.

Ето защо в проекта следва да залегне правило, според което, след прилагане на алгоритъма за изчисляване на енергията за битова гореща вода, полученото количество за подгряване на 1 куб. м. битова гореща вода не може да надвишава 80.515 kWh.

на топлинната енергия, която не е в интерес на клиентите на дружеството. През целия отчетния период, който обикновено е от 1-ви май на едната календарна година до 30-ти април на следващата календарна година, около 5 месеца в сградите се ползва само топла вода, т. е. допълнителния контролен топломер, който служи за отчитане на енергията за отопление няма да се ползва. С разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 3 от наредбата е предвидена възможност за монтиране на допълнителен контролен топломер след подгревателя за отопление, който служи за отчитане на енергията за отопление през отоплителния период от топлопреносното предприятие, за сметка на етажната собственост. Горепосочената опция е въведена с цел, когато клиентите от дадена етажна собственост имат сериозни съмнения по отношение на потреблението или разпределението на топлинната енергия в тяхната сграда, да имат възможност да монтират допълнителен контролен топломер за собствена сметка. Цитираното необходимо теоретично количество топлинна енергия (52,335 кВтч) за загряване на 1 м³ вода от 10° С до 55° С не отразява наличието на реалните технологични

			<p>разходи в сградната инсталация за БГВ, характерни за централизираното топлоснабдяване. На практика това е разход, който всеки час отнема топлина, независимо дали се използва топла вода или не. Тъй като рециркуляционната помпа работи непрекъснато, то в тръбната рециркуляционна мрежа се поддържа равномерно висока температура на водата и технологичните разходи от това са постоянна величина, независимо дали има или няма консумация на вода от клиентите. Температурата на студената вода също не е константна величина (10° C), а ежесечно се измерва и определя от водоснабдителното дружество.</p> <p>Потреблението на енергия за БГВ е различно в различните сгради, дори и в тези, които като строителна конструкция са еднакви. Разликата в потреблението се обуславя от различни фактори, например: личните хигиенни потребности, промяна в поведението на обитателите по отношение на потреблението на енергията, вложените инвестиции в енергийна ефективност, мероприятия, проведени за намаляване на топлинните загуби на инсталациите за БГВ (полагане на топлоизолация на хоризонталните и вертикалните разпределителни тръби за топла</p>
--	--	--	---

				<p>вода и рециркулация), състояние на вътрешните инсталации за БГВ (намалена проходимост на вътрешните инсталации за БГВ), ограничено потребление. По изложените по-горе причини е некоректно да се счита, че специфичен разход за БГВ не може да надвишава 80,515 кВтч/м³.</p>
		<p>24. На вниманието Ви още през 2013 г. е представен модел от г-н Порязов, който в максимална степен отчита реалното количество топлинна енергия от сградна инсталация за всеки потребител. Прилагането на модела не изисква налагането на прекомерна тежест на потребителите предвид нуждата от единствено закупуване на водомери за топла вода с дистанционно отчитане, които да заменят компрометираните и неотчитащите топлинна енергия, а условни единици разпределители. При цена на дребно с ДДС понастоящем на водомер между 25 - 30 лв., цена на монтаж 15 лв. и пломбиране 7 лв., в сравнение с цената на индивидуален разпределител започваща от 40 лв. и цена термостатичен вентил в размер 21 лв., а монтажът на разпределителя е на цена от 12 лв. и за вентил в размер на 2,76 лв. Същевременно услугата дялово разпределение няма да бъде нужна повече и потребителите ще спестят ежегодно по над 80 лв. или за цялата страна над 60 млн. лева.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението противоречи на чл. 9б,10а и 11а от Директива 2018/2002 ЕС за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност.</p>
		<p>25. Налице са и други методи за разпределяне на топлинната енергия, които не са обсъдени в хода на процедурата по приемане на проекта на наредбата. Така например, Съюзът е финансирал научен екип за създаването на иновативна технологична автоматизирана система за сгради, предназначена за измерване и икономия на енергия. Според екипа, създал интелигентната измервателна система „Есо Термо“, тя отговаря на целите от енергийната стратегия на ЕС и решава въпроса с неясните сметки за отопление по системата за дялово разпределение. Системата заменя съществуващите топлинни разпределители, като преодолява техните недостатъци. Системата е презентирана в България от „ТОПЛОСНАБДИТЕЛНА АГЕНЦИЯ - ЕНЕРГИЕН СЕРВИЗ-НЕЛБО ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, дружество което извършва дялово разпределение, (виж приложените документи към становището).</p>	<p>-</p>	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p>

	<p>26. Освен това, съгласно възложеното от Европейската комисия изследване на определянето и разпределянето на енергията в многофункционални сгради, към 2017 само в три държави членки съществуват формули, по които се определя топлинната енергия за сградна инсталация - България, Румъния и Хърватия. Единствено в три държави членки (България, Италия и Полша) разпределянето на енергията за сградна инсталация е на база процент от собствеността. В повечето държави членки 100 % от енергията за общи части се формира спрямо всеки потребител в съотношение 30 % спрямо жилищната площ, която притежава и 70 % спрямо реалното потребление на лицето за отопление. Следва да се извърши анализ, ако не съществуват други методи за определяне и разпределяне на топлинната енергия да се предложи част от определената топлинна енергия за сградна инсталация да се разпределя частично спрямо отопляемия обем на жилището собственост на потребителя, а останалата част да зависи от потреблението му за отопление. Така ще се постигне по-справедливо разпределяне на топлинната енергия от сградна инсталация.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е един от четирите начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от същата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация.</p>
	<p>27. Ако решите, че изчисляването на енергията следва да се извърши чрез формула, то предлаганата от Вас е обстойно критикувана от Върховния административен съд и Комисия за защита на конкуренцията. Моля да се съобразите с критиките на Комисия за защита на конкуренцията и препоръките, които отправят, като предлаганата от Вас наредба бъде изменена, за да съответства на правото на ЕС, както по отношение на начина на определяне и разпределяне на енергията, така и по отношение на понятията в допълнителните разпоредби. Новата Директива 2018/2002/ЕС предвижда не само реално потребление ,но и потребителя да може да контролира потреблението си. С предложената от Вас Наредба тези цели не могат и няма да бъдат постигнати. Методиката към проекта на Наредба нарушава четири физични закона:</p> <ul style="list-style-type: none"> - закона Нютон- Рихман; - втори закон на термодинамиката; - калоритмично уравнение за подгряване на 1 куб. метър въздух с 1 градус; - калоритмично уравнение за подгряване на 1 куб.метър вода с 1 градус. <p>Недопустимо е с правни норми да се изкривяват физични закони. Очевидно неспазването на закономерностите от обективната</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е един от четирите начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от същата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация.</p>

		<p>действителност няма как да доведат до достигане на целите, които преследва правото на ЕС,</p> <p>28. На следващо място трябва да се уточни как следва да бъде измерена външната температура, която е залегнала в редица формули към наредбата и от къде следва да се получи информация за нея. Съгласно становище на НИМХ за нуждите на топлоснабдяването измерването на температурата следва да се извършва чрез осемкратно ежедневно измерване на температурата не в градска среда предвид влиянието на различни фактори, които изкривяват показателите и не дават достоверна информация за температурата.</p> <p>29. Относно помещението, в което е поместена абонатната станция. По отношение на новоприсъединените сгради се установява правилото за наличие на договор за безвъзмездно ползване на помещението, в което се намира абонатната станция (договор за заем за послужване). По отношение на заварените отношение не е налице уредба на въпроса за ползване на помещенията. С оглед принципа на равнопоставеност следва да се приеме, че и в тези случаи се сключва договор за заем за послужване. Ето защо следва да бъде въведена уредба, която препраща към текстовете на чл. 243 от ЗЗД по отношение на ползването на помещението.</p> <p>Моля да се съобразите с направените предложения и критики и да отложите приемането на предложения проект на Наредба за топлоснабдяване, както и да сформирате експертна работна група, в която да бъдат включени освен експерти от министерството, експерти по топлотехника, експерти от граждански организации, както и вносители на предложения в хода на обявеното обществено обсъждане.</p>		
			Не се приема.	Съгласно чл. 63, ал. 4, т. 2 от наредбата, топлопреносното предприятие предоставя на лицето по чл. 1396 ЗЕ ежемесечно данни за всяка АС данни за средната външна температура за съответния месец от отоплителния период, изчислена за дните с топлоподаване за отопление.
			Не се приема.	Съгласно чл. 31, т. 5 от наредбата, неразделна част от договора за присъединяване по чл. 30, ал. 2 е решение на общото събрание за СЕС, или декларация на собственика или ползвателя, за безвъзмездно предоставяне на помещението на АС за ползване от топлопреносното предприятие.
7.	Порязов; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	<p>1. Досегашната наредба 16-334/2007 г. да бъде отменена не само по процедура поради процесуални нарушения по приемането и както е обявено в мотивите на МЕ, но и по същество поради използване в Приложението по чл. 61, формули за начисляване и разпределение на топлинна енергия, не само противоречащи но и погазващи законите на научното познание.</p> <p>Мотиви: По т.1: Мотивите на МЕ в публикуваното предложение за нова НТ са изключително непълни, неточни и напълно съответстващи на установеното от Генералния секретариат на ЕК становище, в откритата</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.

		<p>през 2012 г. наказателна процедура № 2218/2012г., че разпоредбите в приетите и предмет на обсъждане нормативни актове не са конкретни и ясни, а много общи и позволяващи различно тълкуване. Видно от предложението и съдържанието на „Новата НТ“, считаме че МЕ възнамерява да се позове на предстоящо окончателно Решение по адм. дело 13721/2017, на ВАС и да отмени сегашната наредба само по процедура за нарушение по Закона за административните актове, а другите дела във ВАС да бъдат прекратени на същото основание без да се решават по същество, въпреки, че те са в последна фаза и по тях има безспорни доказателства показващи, че формулите от методиката за дялово разпределение погават както обективните научни закони, така и разпоредбите на европейската Директива 2012/27/ЕО. Имаме сериозно основание да считаме, че само този мотив, ще използва МЕ, поради факта, че в проекта за „Новата НТ“ всички формули от МДР си остават същите както сегашната и МЕ не смята да ги променя. В този си вариант „новата НТ“ ще продължава да погавва обществения интерес, чрез начисляване на ТЕ с неверни и погавващи научното познание формули. Последните обслужват единствено интересите на монополистите доставчици на ТЕ.Тук следва да отбележим, МЕ използва невярно твърдение, че МДР е единствено правилната, вярна методика за справедливо начисляване и разпределение на реално потребена ТЕ. Твърдение, което въвежда в заблуждение ЕК. Стига се дори до парадокса, че БАН, Технически университет София, Технически университет Русе и Университета за хранителни технологии Пловдив се срамуват да защитават сегашната МДР пред съда, отказвайки участие на техни експерти по възложени от съда технически експертизи!? Алтернативно решение има и те са предлагани на МЕ, но то явно няма желание дори да ги обсъжда?!</p>		
		<p>В новата наредба да се дефинират: 2. Подробни и ясни правила за определяне и контрол на Технологичните разходи в абонатните станции (АС). Мотиви: По т.2: Липсата на ясни и точни правила, както и какъвто и да било контрол за спазването им, води до много тежки нарушения в крещящ ущърб на потребителите. Така например за гр. Пловдив - вторият по големина град:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Единственото обследване за размера на технологичните разходи в АС е изпълнено от Технически университет и датира от 2006 г. - преди още да е съществувала в правния мир действащата Наредба 16- 	<p>Не се приема.</p>	<p>В т. 4 от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е разписан ред за определяне на количеството на технологичните разходи в АС.</p>

		<p>334/2007г.</p> <ul style="list-style-type: none"> • От наличните над 1860 абонатни станции са обследвани само 27 при това специално подготвени с прецизна топлоизолация на тръбите • Обследването е извършено при едновременно спрени и двата отоплителни кръга (БГВ и Отопление) като например АС от типа 250/90 е определена с технологични разходи едва малко над 200W?! Т.е. почти два пъти по-малка от тази на човешкото тяло!? • Въпреки изричното изискване на авторите на обследването, че то може да се ползва за подобни по мощност АС, единствено и само ако не се различават по топлоизолация от обследваната и да нямат счупени прозорци - тези изисквания въобще не се спазват и десетки пъти по-големи технологични разходи се отнасят за сметка на абонатите, а за доставчика на ТЕ - остават само 200W. • Няма никакви данни да са изпълнявани разпоредбите на методика от 2005г. утвърдена от КЕВР - всяка година преди отоплителния сезон да се замерват технологичните разходи в АС и резултатите да се изпращат в КЕВР. На практика дори вещите лица се оказва, че не знаят за тази методика и не проверяват дали се осъществява този контрол. Но това не им пречи да определят в заключенията си за всички АС , че ТР в тях са верни и правилни?! • 99% от назначените от съда вещи лица отказват да извършат физически оглед за топлотехническото състояние на АС и процесните имоти, под фиктивен предтекст, че установеното към момента, нямало да отговаря на това към минал процесен период. Но въпреки това, не се колебаят за заключат, че ТР по обследване от преди 15 години, без последващи проверки и без да е извършено обследване за конкретна процесна АС - е правилно и вярно за процесната АС?! 		
		<p>3. Да се задължат доставчиците на ТЕ да инсталират Топломерите в АС единствено и само на границата на собственост в АС. Мотиви: По т. 3: Към момента въпреки законовите разпоредби на практика огромен процент от топломерите в АС продължават да си стоят далеч от границата на собственост в АС. Имайки предвид пороците по определяне на Технологичните разходи и за коя сметка остават те (описани в предходната точка) красноречиво показва нежеланието на доставчика на ТЕ да премести топломера на границата на собственост в АС. Не се спазват и разпоредбите за монтиране на отделен топломер за БГВ, при преминаване на месечно дистанционно реално отчитане без изравнителни сезонни сметки. Липсата на административно-</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>В чл. 156, ал. 3 от ЗЕ е разписано, че когато топлинната енергия се измерва със средства за търговско измерване, монтирани на място, различно от границата на собственост по ал. 2, начинът за отчитане на топлинната енергия се урежда съгласно наредбата по чл. 125, ал. 3. Това са Глава седма, Раздел IV от наредбата, т. 1, т. 2 и т. 4 от Приложението към чл.</p>

		<p>наказателни разпоредби и контролиращ орган за спазването им воят единствено и само до финансово облагодетелстване на монополистите-доставчици на ТЕ за сметка и в ущърб на обществения интерес. Вещите лица също си затварят очите отказвайки да посещават дори за физически оглед АС?!</p>		<p>61, ал. 1 от наредбата.</p>
		<p>4. Да се дефинират подробни, ясни и обвързани с административно-наказателни разпоредби(АНР), правила по монтаж, демонтаж, сертифициране, метрологичен контрол и експлоатация на топломерите в АС. Мотиви: По т.4: Въпреки че по наредба това е най-важният уред като СТИ, показанията на който са меродавни за определяне на общото количество ТЕ в СЕС по неговата експлоатация се наблюдават най-голям брой нарушения от доставчиците на ТЕ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Липса на свидетелства за съответствие по Закона за измерванията • Липса на свидетелства за периодична проверка на всеки 2 години • Отказ да се поддържа верификационен картон АС на който да се нанасят ежемесечно данните свалени от паметта на топломера • Извършване на демонтаж, монтаж, подмяна и отчитане на топломера в АС без присъствие на представител на етажната собственост • Единственият уред в АС без пломба с номер, а само с оловно пломба поставяна от техника с личната му пломбачка е само топломера в АС?! • Въпреки елементарната процедура, при периодична проверка никога не се зануляват показанията на топломера. • Измъква се или се прекъсва датчика контролиращ работата на топломера съобразно външната температура и се оставя топломера да функционира в постоянен режим отчитащ повече ТЕ отколкото при функциониращ датчик. • При тези обстоятелства по правило държат АС отключена за да набедят абонатите за евентуални констатирани нарушения • Въпреки изброените нарушения стигнали дори до знанието на съда, с помощта на „нешатните вещи лица" които ги пренебрегват, в 99% от случаите такива топломери се приемат за годни СТИ?! • Не са изключение и случаи особено в по-топлите отоплителни сезони, отоплителната инсталация да се оставя в режим 	<p>Не се приема.</p>	<p>Административно-наказателни разпоредби, свързани с измерването са разписани в Закона за измерването.</p> <p>В Раздел II, „Измерване“ на наредбата са уредени изискванията към уредите за измерване на количеството топлинна енергия.</p>

		<p>обезвъздушаване през целия отоплителен сезон, начислявайки се по този начин на абонатите принудително непоискана ТЕ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Липсват каквито и да било административно-наказателни разпоредби в НТ за подобни нарушения. КЕВР препраща за контрол към МЕ автор на НТ. Прокуратурата отказва образуване на наказателни производства, а на Комисията за защита на потребителите и е забранено да контролира и санкционира за нарушения по ЗЕ и подзаконовите му актове?! 		
		<p>5. При преминаване към реални ежемесечни отчети с дистанционно отчитане, без сезонни изравнителни сметки - да се задължат доставчиците на ТЕ да монтират и използват отделно средство за техническо измерване (СТИ) за битова гореща вода с адекватни АНР при неизпълнение.</p> <p>Мотиви:</p> <p>По т.5: Описаните пороци при определянето на ТР в АС изключително силно влияят при определяне на ТЕ за БГВ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • По МДР през летния сезон цялото отчетено количество ТЕ намалено с ТР в АС (с подразбиране 200W) се отнася за БГВ. При това положение доставчиците на ТЕ въобще не се притесняват, че за Коефициента за специфичен разход(КСР) за БГВ варира обикновено между 130 и 200 КВтч. Не липсват обаче и случаи той да достига дори начислени от доставчиците на ТЕ абсурдни стойности между 400 и 800 КВтч. Още по плашещо е, че такива КСР се кредитират като правилни от вещи лица и съда?! • Според дефинираното нормативно подгриване на БГВ от 10 до 55 градуса е необходима по физичен закон мах. ТЕ в размер на 52.334 КВтч. за 1куб.м.,а експериментално определения от експеримент под ръководството на ПК по енергетика към НС, мах. размер на рециркулационни (технологични) разходи не повече от 35% от общия обем на ТЕ за БГВ - или максимално възможен разход на ТЕ за 1 куб.м БГВ не следва да е по-голям от 80 КВтч. Въпреки това масовата практика на начисляване на ТЕ за 1 куб.м. БГВ между 130 и 200 КВтч. от доставчика не е нито по-малко нито по-голямо от пладнешки обир на ползвателите на БГВ, чрез скрито прибавяне на голямо количество неотчетени за сметка на доставчика на ТЕ технологични разходи, към сметката на абонатите за БГВ. • Едни от основните причините за това са порочните практики липсата на прозрачни и ясни правила за определяне на „технологичните разходи“ в АС описани в т.2 и разграничаването им от 	<p>Не се приема.</p>	<p>С разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 3 от наредбата е предвидена възможност за монтиране на допълнителен контролен топломер след подгревателя за отопление, който служи за отчитане на енергията за отопление през отоплителния период от топлопреносното предприятие, за сметка на етажната собственост.</p> <p>Цитираното необходимо теоретично количество топлинна енергия (52,335 кВтч) за загряване на 1 м3 вода от 10° С до 55° С не отразява наличието на реалните технологични разходи в сградната инсталация за БГВ, характерни за централизираното топлоснабдяване. На практика това е разход, който всеки час отнема топлина, независимо дали се използва топла вода или не. Тъй като рециркулационната помпа работи непрекъснато, то в тръбната рециркулационна мрежа се поддържа равномерно висока температура на водата и загубите от това са постоянна величина,</p>

		<p>начисляването на ТЕ за БГВ. Липсата на АНР и какъвто и било контрол върху такива нарушения.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Въпреки разпоредбите на европейските Директиви за енергийна ефективност. Наредбата въобще не се интересува от мерки за постигането и. За БГВ това са две много евтини устройства - термодатчик и времеви датчик, които поставени към рециркуляционната помпа могат да намалят загубите за тези разходи до 3 пъти. Но явно МЕ както и доставчиците на ТЕ въобще не се интересуват от обществения интерес, а заедно се грижат за по-добър финансов резултат на монополистите. Т.е. дори на пук на физичните закони колкото по-голям е КСР за БГВ толкова по-добри са и финансовите резултати за доставчика на ТЕ • Друга причина е абсурдните формули за определяне на ТЕ за БГВ, които въобще не се интересуват нито от реалното количество потребена БГВ, нито от температурата до която се подгръва и предоставя на абонатите. • Липсата на каквито и да било административно-наказателни разпоредби и субект който да извършва физически контрол сами по-себе си предопределят възможност за произволни и абсурдни стойности на ТЕ за БГВ. 		<p>независимо дали има или няма консумация на вода от клиентите. Температурата на студената вода също не е константна величина (10° C), а ежесечно се измерва и определя от водоснабдителното дружество.</p> <p>Потреблението на енергия за БГВ е различно в различните сгради, дори и в тези, които като строителна конструкция са еднакви. Разликата в потреблението се обуславя от различни фактори, например: личните хигиенни потребности, промяна в поведението на обитателите по отношение на потреблението на енергията, вложените инвестиции в енергийна ефективност, мероприятия, проведени за намаляване на топлинните загуби на инсталациите за БГВ (полагане на топлоизолация на хоризонталните и вертикалните разпределителни тръби за топла вода и рециркулация), състояние на вътрешните инсталации за БГВ (намалена проходимост на вътрешните инсталации за БГВ), ограничено потребление. По изложените по-горе причини е некоректно да се счита, че специфичен разход за БГВ не може да надвишава 80 кВтч/м3.</p>
		<p>6. В алгоритъма от МДР, за начисляване и разпределение на ТЕ в СЕС всички формули определящи ТЕ за Технологични разходи, БГВ, СИ, Отопление, и разпределението им, които противоречат и погазват законите на научното познание да бъдат отменени.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>За да се извършва дяловото разпределение на топлинната енергия по друга методика, различна от тази, която е</p>

Мотиви:

По т.6: За сегашната и предложената от МЕ „бъдеща“ МДР не се изискват академични познания за да се установи, че формулите определящи ТЕ по елементи от алгоритъма по т.2 на МДР са догми погазващи обективните закони на научното познание. Не е вярна и тиражираната дълги години от МЕ теза, че това е единствената възможна и най-справедлива методика за начисляване и разпределение на ТЕ в сгради с вертикални отоплителни инсталации.

- За ТР вместо да се „открива топлата вода“ с измислени формули за коригиране и недефинирани правила за изпитания, намаляващи реалните ТР с десетки пъти в ущърб на потребителите - кардинално решение е преместването на топломерите на границата на собственост в АС. И без това ТР в АС са за сметка на доставчика. Така ще отпадне изцяло спора и нуждата за изчисляването и приспадането им от отчетената от топломера ТЕ.

- За БГВ начина за определяне на ТЕ през неотопляем сезон при наличието на многократно по-големи ТР в АС от начислените за сметка на доставчика на ТЕ, които се отнасят за сметка на БГВ показват абсурдността на това правило спрямо физичния закон за Калориметрично уравнение и експериментално установения максимален разход за рецикулация (технологичен разход). Още по-абсурдна е формулата за изчисляване на ТЕ от БГВ през отопляемия сезон. Формула, която въобще не се интересува нито от количеството потребена БГВ нито от температурата на доставяната на абонатите БГВ, а се интересува от количества потребена ТЕ през минал период и измислен коефициент гарантиращ почти двойно по-голяма ТЕ за БГВ. Ето защо отделен измервателен уред само за БГВ, термограф за проверка нормативно дефинираната температура на доставяната на абонатите БГВ и Калориметричното уравнение са в състояние да отчитат наистина реално потребена ТЕ за БГВ. Докато при настоящите формули и правила се начисляват масово абсурдните между 130 и 200

разписана в Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е необходимо наличието на сключен по реда на чл. 140, ал. 5 от ЗЕ договор между етажната собственост и лицето по чл. 139б ЗЕ, към който на основание т. 3 от същата разпоредба е приложена друга методика.

В чл. 156, ал. 3 от ЗЕ е разписано, че когато топлинната енергия се измерва със средства за търговско измерване, монтирани на място, различно от границата на собственост по ал. 2, начинът за отчитане на топлинната енергия се урежда съгласно наредбата по чл. 125, ал. 3. Това са Глава седма, Раздел IV от наредбата, т. 1, т. 2 и т. 4 от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата.

Когато в сградата не се ползва отопление, а само БГВ тогава количеството на топлинната енергия е отчетеното по топломера в АС, с приспаднати технологични разходи и не е необходимо да се монтира друг топломер. Количеството на топлинната енергия за загряване на 1 куб. м вода за БГВ за СЕС се определя, чрез използване на отчетеното количество топлинна енергия по топломера в АС с приспаднати технологични разходи и количеството вода, отчетено по водомера, монтиран

КВтч., а дори и между 400 и 800 КВтч. за 1куб.м. БГВ, без ограничение дори за нарастването и.

- За формулата по която се начислява ТЕ от СИ за СЕС, която също е абсурдна поради факта че не се интересува от нито един параметър от физичния закон за Теплоотдаване на Нютон, не се интересува от проектните параметри на тръбната система за СИ, не се интересува и от температурата на постъпващия в АС топлинен агент, не се интересува от количеството на реално потребения топлинен агент и не на последно място не се интересува от принципа на работа на отоплителните инсталации, не се интересува и от реално работещите отоплителни тела. Бърза проверка чрез цитираните показатели и по физичния закон на Нютон показва безспорно, че използваната от МДР формула по т. 6.1.1. показва драстично по-големи стойности на потребена ТЕ от СИ в сравнение с изчислени чрез научното познание стойности на ТЕ от СИ. Този факт сам по себе си показва нищожността на тази формула поради противоречие с обективните природни закони. Това е установено безспорно чрез техническа експертиза и контролни изчисления от ВАС с решение 4777 от 2018 г.

пред подгревателя за БГВ в АС. В Приложението към чл.61, ал.1 определеното по-горе количество на топлинната енергия, необходимо за загряване на 1 куб. м вода за битови нужди се използва в алгоритъма за определяне на количеството на топлинната енергия за БГВ, когато се ползва топлинна енергия за отопление и за БГВ.

Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от Наредбата е един от четирите начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от Наредбата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация. Теплопреносното предприятие отчита потребеното в сградата количество топлинна енергия по топломера в АС. От отчетената по топломера в АС топлинна енергия, теплопреносното предприятие приспада количеството на технологичните разходи и така се получава количеството топлинна енергия за разпределение, което лицето по чл. 1396 от ЗЕ разпределя за битово горещо водоснабдяване, за сградна инсталация и за отопление на имотите. Избраният от клиентите от СЕС начин на определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната

		<ul style="list-style-type: none"> • Разпределението на ТЕ от СИ между потребителите в СЕС по равно според обема на жилищата в СЕС е несъстоятелно и физически невъзможно. Изготвяне на контролно изчисление чрез използване Закона на Нютон за топлоотдаване, реалните параметри на отоплителната инсталация по технически проект, принципа на работа на отоплителната инсталация и броя на работещите отоплителни тела може да се изчисли точно от къде и колко топлинен агент е преминал и колко ТЕ е отделена. За целта е необходимо да се заменят нищо не отчитащите ИРУ с реални измервателни уреди - водомери за топла вода отчитащи с точност до 1 литър на потребената от всяко отоплително тяло ТЕ. Такова изчисление по неоспорим начин показва, че е абсолютно невярна тезата, с която МЕ се опитва и досега успява да заблуди ЕК, че това е единствено възможното най-справедливо разпределение за вертикални двутръбни отоплителни инсталации, каквито МЕ само признава, че са най-масовите използвани в България. • По сегашната методика ТЕ за отопление не се измерва от измервателен уред нито по формула както е при БГВ, СИ и ТР. Тя просто е резултативна величина след изваждането на начислената ТЕ 	<p>инсталация не засяга топлофикационните дружества, а само потребителите в сградата – етажна собственост. Фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно по реда на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ е отразено чрез разпоредбата на т. 10 от методика, съгласно която същата определя начина на разпределение на топлинната енергия, потребена в сграда-етажна собственост, за отчетен период от една година, който обикновено е от 1 май на едната година до 30 април на следващата календарна година.</p> <p>Противоречи на чл. 143, ал. 5 от ЗЕ и чл. 96, параграф 3 Директива 2018/2002 ЕС за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност.</p> <p>Енергийната равностойност на една дялова единица се определя по реда на чл. 144 от ЗЕ.</p>
--	--	--	--

		<p>от БГВ, СИ и ТР от показанията на топломера в АС. Получава се парадокс, че получената по този абсурден начин ТЕ за отопление по абсолютно неправилна стъкмистика се разделя и умножава на отчетени единици от ИРУ и произволно недефиниран нормативно коефициент за специфичен разход. Последният за нуждите на стъкмистиката, а не в резултата на физически закономерности на практика варира между 0.67 и над 3.0 пункта. Т.е. за едни и същи показатели на ИРУ в различни периоди начислената ТЕ може да се различава до 5 и повече пъти. И на това експертите от МЕ му казват справедлива и реално потребена ТЕ. Отчитането на реално потребена ТЕ за отопление, от което и да е отоплително може да се извърши с по-малко средства отколкото за ИРУ, като последните се заменят с водомери за топла вода с дистанционно отчитане, които отчитат реално количество топлинен агент потребен от всяко отоплително тяло.</p>		
		<p>7. Да се заменят използваните ИРУ на отоплителните тела с измервателни уреди - водомери за топла вода с дистанционно отчитане, измерващи с точност до 1 литър преминаващия през отоплителното тяло топлинен агент.</p> <p>Мотиви:</p> <p>По т.7: Използваните и насилствено внедрени на всяко отоплително тяло ИРУ са едни от най-големите проводници за начисляване на произволно големи стойности на ТЕ. Това се обуславя от следните обстоятелства:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ИРУ не отчитат нищо друго освен температурна разлика между отоплителното тяло и околната среда в жилищните помещения. Разлика която много лесно може да се манипулира външно. • Те се поставят върху отоплителното тяло на място до което при необезвъздушено отоплително тяло не достига топлинен агент. Отоплителното тяло не се загрява до мястото където е поставено ИРУ и то не отчита, че през него преминава топлинен агент • Доставчика на ТЕ не е задължен да обезвъздушава отоплителните тела, както това ставаше до началото на 90-те години. Масово остават необезвъздушени радиатори с ИРУ неотчитащи отдаване на ТЕ • Този факт е изцяло в полза на доставчика на ТЕ защото абоната получава ТЕ при много ниско КПД на услугата поради преминаване на топлинен агент с максимален дебит само през не повече от 20% от площта на радиаторите • Нищо неозначаващите показания на ИРУ позволяват 	<p>Не се приема.</p>	<p>Противоречи на чл. 140, ал. 1, т. 2 от ЗЕ.</p>

		<p>превърщането им в ТЕ да става с абсолютно не дефиниран коефициент за специфичен разход, не поради физическа закономерност, а поради груба стъкмистика в резултат на неправилно функционираща отоплителна инсталация работеща с много ниско КПД.</p>		
		<p>8. Да се подложат на обсъждане и приемане нови алтернативни методики, съответстващи на физичните закони, принципа на работа на отоплителните инсталации, параметрите на техническия проект на отоплителните инсталации и гарантиращи отчитане на реално потребена ТЕ от отоплителните тела и СИ като:</p> <p>Мотиви:</p> <p>По т. 8: Алтернатива на описаната в предходната точка МДР по елементи от нея. Тя не е само една, но такава е депозирана на 19.07.2013 г. с вх. № 94-Б-58/19.07.2013 г. под наименование „Математически модел за справедливо дялово разпределение на реално потребена ТЕ в сгради с вертикална отоплителна инсталация и режим на етажна собственост“. Този модел по всичко превъзхожда настоящата и „бъдещата“ НТ, чийто проект е публикуван от МЕ за обсъждане:</p> <ul style="list-style-type: none"> • На първо място по отношение разходите за въвеждането му той е по- ефективен от досегашния защото е необходимо само замяна на по- скъпите ИРУ с по-евтини водомери за топла вода с дистанционно отчитане; и второ на границата на собственост в АС да се монтира общ водомер за ВОИ и един термограф, отчитащ в реално време температурата на постъпващия в отоплителната инсталация топлинен агент (с цена на дребно малко над 200 лева) • Тези водомери за топла вода са измервателни уреди за разлика от ИРУ и подлежат на последващ контрол. Не е нужно да се подменят изцяло, както ИРУ и отново да се заплаща за тях. • Освен това водомерите за топла вода измерват с точност до 1 литър количеството топлинен агент потребен от всяко едно отоплително тяло. • Изхождайки от реалните параметри на отоплителните тела и вертикалните тръби на всеки един етаж и всяко едно жилищно помещение, както и принципа на работа на отоплителната инсталация, чрез прякото прилагане формулата от Закона за топлоотдаване на Нютон - е възможно да се определи по всеки елемент от ОИ колко точно топлинен агент е преминал и колко ТЕ е отдал. • Изхождайки от факта, че отоплителните инсталации от тип „Тихелман“ са най-масовите в цялата страна и техния модулен характер 	<p>Не се прие ма.</p>	<p>За да се извършва дяловото разпределение на топлинната енергия по друга методика, различна от тази, която е разписана в Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е необходимо наличието на сключен по реда на чл. 140, ал. 5 от ЗЕ договор между етажната собственост и лицето по чл. 139б ЗЕ, към който на основание т. 3 от същата разпоредба е приложена друга методика.</p>

		<p>е напълно реално да се внедри автоматизирана система, която при попълване показанията на който и да е водомер на отоплително тяло, автоматично да разпределя както ТЕ отдадена от него, така и ТЕ от СИ единствено и само за тръбите от щранга водещ до същия радиатор и обратно по изходящата тръба към АС.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Това позволява да се елиминира така нареченото „дялово разпределение“, което освен че прави само груба стъкмистика противоречаща на законите на научното познание, обременява е излишна финансова тежест за тази услуга ползвателите на ТЕ в размер на над 60 милиона лева на годишна база. • За съжаление обаче, въпреки уверенията на МЕ от 2013 г. когато този модел е депозиран, той въобще не е подлаган на обсъждане в сформираните работни групи за промяна на НТ. Вместо това през всички години се твърди абсолютно безпочвено и невярно, че действащият в момента модел от МДР е единствено верен и справедлив за потребителите на ТЕ?! 		
		<p>9. Да се дефинират по всички разпоредби отнасящи се до задълженията на доставчиците на ТЕ, административно-наказателни разпоредби, съответстващи на вредите нанесени на потребителите от нарушаването им.</p> <p>Мотиви:</p> <p>По т.9: От изложените до тук мотиви е видно че злоупотребите и нарушенията на разпоредбите от НТ са много и системни. Обаче за много от нарушенията липсата на адекватни административно наказателни разпоредби, както и на какъвто и да било физически контрол. В много случаи дори в съдебна зала с помощта на „щатни вещи лица“ се прикрива незачитане на разпоредбите в НТ и произвол от страна на доставчиците на ТЕ. Такива случаи изобилстват в съдебните протоколи, но най-лошото е, че масово съдиите кредитират неверни и абсурдни експертизи изготвени от „щатни вещи лица“, чиито заключения противоречат на правата и задълженията им да се основават на научното познания в тази област. Вместо това те са хвалебствен преразказ на частните документи на доставчиците на ТЕ без да се използват дори контролни изчисления за проверка?! Само ако бъдат дефинирани ясно и точно нарушенията и АНР за тях, вещите лица няма да си позволяват да ги укриват, а и в съдебните решения няма да бъдат премълчавани.</p>	-	Административно-наказателни разпоредби за нарушение на ЗЕ и подзаконови нормативни актове по прилагането му са предвидени в ЗЕ.

		<p>10. Да се премахне в новата НТ §2 от ПЗР като дискриминационен и несъстоятелен.</p> <p>Мотиви: §2 от ПЗР на НТ е изключително дискриминационен и несъстоятелен. Той принуждава чрез тежки финансови санкции под формата на „екстраполяция на пълна специфични мощност" потребителите пожелали спиране на топлоотдаването на отоплителни тела чрез надлежното им пломбиране от доставчика на ТЕ - да закупят за тях ИРУ, които освен това водят и до ежемесечно финансово задължение под форма на такси за услуга дялово разпределение. Тук следва да се има предвид, че се отказват предимно граждани, за които са непосилни сметките от централното топлоподаване, а трябва да заплащат технически необосновано ИРУ и вентили струващи над 70 лева (за едно жилище между 350 и 420 лева или две месечни пенсии) за всяко отоплително тяло и съпътстващите ги ежемесечна такса за дялово разпределение. За радиатори неотдаващи ТЕ е рестрикция от какъвто и ъгъл да се погледне. Световната практика не само в топлоподаването, но и във всички дейности показва, че най-надеждното средство за предотвратяване на злоупотреби е пломбирането. Да има санкция при нарушаване целостта на пломбата е разбираемо, но да се налага санкция за надлежно пломбиран уред с невъзможност да отдава ТЕ, само защото на някой със законодателни възможности му е хрумнало да обремени живущите в СЕС с допълнителни безсмислени финансови задължения е цинично особено за най- бедните които от финансово невъзможност са принудени да се откажат от услугата.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Противоречи на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ и на чл. 96,10а и 11а от Директива 2018/2002 ЕС за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност.</p>
		<p>11. Да се премахне от ЗЕ и НТ забраната на Комисията за защита на потребителите да извършват проверки по тези нормативни актове.</p> <p>Към министерството на правосъдието - Предложение за изменение и допълнение към Наредба 2/2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица.</p> <p>Мотиви: По т. 11: Необяснима е забраната на Комисията за защита на потребителите да извършва контрол по ЗЕ и подзаконовите му актове. Тя има подразделения в цялата страна и е с възможност да привлече експертен потенциал за извършване на тази дейност. Досегашната практика показва абсолютната липса на контрол. КЕВР и МЕ си прехвърлят топката един на друг кой е с компетенции за контрол и на практика такъв липсва. Прокуратурата пък се ограничава само до</p>	<p>-</p>	<p>В ЗЕ и Наредбата за топлоснабдяването няма разпоредби, съдържащи забрана на КЗП да извършват проверки.</p>

		<p>порочно установената практика да издава само препоръки на монополистите без да образува наказателни производства. Липсата на ефективен контрол и подробно дефиниране на административно наказателни разпоредби създават у монополистите усещане за ненаказуемост и създават условия за системно погазване на нормативните разпоредби. По този начин се погазва и обществения интерес за сметка на финансовата изгода на монополистите.</p> <p>Изложеното показва, че проблема е всеобхватен и не касае само промяната на една или друга формула или разпоредба. Практиката показва, че без ясно дефинирани правила основаващи се на научното познание и без ефективен превантивен контрол се стига до произвол и незачитане на нормативните разпоредби. Това от своя страна генерира масово недоволство, което в определен момент може да премине точката на търпимост и да предизвика организирана и масова съпротива за възстановяване на обективните закономерности, което към момента видимо са нарушени не без подкрепата на институциите и съдебната система.</p> <p>В тази връзка считам, че ако се отмени досегашната НТ само поради нарушена процедура по приемането и в правния мир, без да се отчетат по същество нормите противоречащи на обективните закони на научното познание и това доведе отново до приемане на същата наредба със същата МДР - ще се задълбочи още повече недоверието на потребителите в институцията предложила този проект да „нова наредба“. Ще доведе до нови съдебни производства, нови наказателни процедури от ЕС и нов срив на доверието към изпълнителната власт.</p>		
		<p>12. Да се дефинират ясни и подробни правила за работата на вещите лица в съответствие с указанията на ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ ЗА ЕФЕКТИВНОСТ НА ПРАВОСЪДИЕТО (СЕРЕЈ). „Насоки за ролята на вещите лица, назначени от съда в съдебното производство в държавите членки на Съвета на Европа.“ Документ, приет от СЕРЕЈ на 24-то пленарно заседание (Страсбург, 11-12 декември 2014 г.) Приложение 2.</p> <p>Мотиви: По т. 12: Предложение до Министерството на правосъдието за изменение и допълнение на Наредба 2/2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предложението е извън обхвата на наредбата.</p>

		13.Искане: МЕ със свое решение да отмени приемането на публикувания за обществено обсъждане проект за нова Наредба за топлоснабдяване. Да сформира експертна работна група, с участие на експерти от МЕ, академичната общност, граждански организации и вносителите на предложения по общественото обсъждане на настоящия проект - която да обсъди всички предложения относно научна обосновааност, приложимост и относимост към разпоредбите на Директивите на ЕС и на тази база да предложи нов проект за Наредба за топлоснабдяването.	-	Мотивите направената оценка на въздействието са публикувани за обществено обсъждане в интернет сайта на МЕ и на Портала за обществени консултации.
8.	Асоциация на дружествата за топлинно счетоводство (АДТС); Предложението е постъпило по електронна поща.	1. Предлагаме изменение в текста на чл. 52 ал. 8: „В случаите, в които клиентът не изпълни задължението си по ал. 7 или последващата проверка установи че индивидуалният топломер и/или индивидуалният водомер е повреден, за имота му се разпределя топлинна енергия при условията на чл. 69, ал. 2, т.2 и/или на т. 7. 3. 1. от приложението към чл. 61, ал. 1.”	Не се приема	Т. 7.3.1 от методиката касае разпределението на енергия при липса на индивидуален топломер за имот. Чл.52, ал.8 касае случаите за повреден индивидуален топломер за отчетния период.
		2. Предлагаме към чл. 52 да се създаде ал. 9: В срока на уведомлението по ал. 7 за имота се разпределя енергия за отопление и подгряване на вода за битови нужди по предходна консумация (т. 7.3.3 от Приложение към чл. 61, ал. 1)	Не се приема.	Текста на чл. 52, ал. 9 от проекта на наредбата има за цел да стимулира клиентите да осигурят точно отчитане на индивидуалното потребление на топла вода.
		3. Предлагаме чл. 63, ал. 2, т. 2, буква е, подбукви гг да стане: „по избрана стойност за процент сградна инсталация, който не може да бъде по-малък от 20 на сто и по-голям от 40 на сто от количеството топлинна енергия за отопление на сградата - етажна собственост; При изготвяне на индивидуалните сметки за дялово разпределение на ТЕ избраният от ЕС процент за топлинна енергия за сградна инсталация се проверява от ФДР за съответствие по показател „максимално топлоотдаване от отоплителните тела" и при необходимост се коригира”.	Не се приема.	Съгласно чл.144, ал.5 от ЗЕ, топлинната енергия отдадена от едно отоплително тяло не може да надвишава максималната енергия, която отоплителното тяло може да отдаде за един отоплителен период, определена съгласно методика по наредбата по чл. 125, ал. 3, при съответния режим на работа на сградната инсталация. В тази връзка в Методиката, която е приложение към чл.61, ал.1 от наредбата е уредено, че при изготвяне на изравнителна сметка за дялово разпределение, следва да се

			<p>извърши последователност от аритметични действия, разписани от т. 6.4.3. до т. 6.4.7., за да се елиминира възможността за дадено отоплително тяло да се разпредели енергия, която същото физически не може да отдаде.</p> <p>Наредбата определя при тези случаи, независимо че от ЕС е избран даден процент за количество топлинна енергия за сградна инсталация в диапазона от 20% до 40% от общото количество топлинна енергия за отопление на сградата - етажна собственост, лицата по чл.139б ЗЕ да разпределя енергия по реда на до т. 6.4.7.</p>
	4. В чл. 63, ал. 4, т. 1 се създава нова подточка - г) Списък на сградите-етажна собственост с отоплителни инсталации със скрито изпълнение по проект.	Не се приема.	Топлофикационните дружества нямат задължение да съхраняват копия на проектите за ВОИ на сградите. Проектът на ВОИ се съхранява от клиентите или същият може да бъде изискан от тях от съответната общинска администрация. Служителите от топлофикационното дружество не влизат в имотите на клиентите, за разлика от тези на лицето по чл.139 б ЗЕ.
	5. В чл. 70, ал. 8 Рекламации (възражения) но отчета на показанията на уредите, допълнителен отчет на уредите и рекламации (възражения) по разпределението на топлинната енергия в изравнителната сметка за предходния отчетен период се извършват в срок до 30 септември. След изтичане на този срок не се приемат нови рекламации (възражения) и изравнителната сметка не се преработва."	Не се приема.	Не е в интерес на клиентите. Удължаването до 30-ти септември на срока за рекламации (възражения) по отчета на показанията на уредите, допълнителен отчет на уредите и рекламации (възражения) по разпределението на топлинната

			енергия в изравнителната сметка за предходния отчетен период създава предпоставки същите да бъдат преизчислени от ФДР в началото на м. октомври, когато най - често отоплителния сезон е започнал (съгл. чл.3, ал.1 от наредбата). По този начин може клиентите да получат две сметки в началото на новия отоплителен сезон (едната – изравнителна, за изминалия отчетен период и другата – за месец октомври, в който има начислени суми за отопление).
	6.	В чл. 73, ал. 2: Вместо „се отчитат в един и същи ден“ да стане: „се отчитат в рамките на седем дни.	Не се приема. Чл. 73 се отнася за разпределение на топлинната енергия по реално месечно потребление. За да е реално това потребление следва ежемесечно индивидуалните уреди за дялово разпределение да се отчетени в един и същи ден с уреда за търговско измерване (топломер в ЕС) и водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в сградата. Между лицата по чл. 139б от ЗЕ и топлопреносните предприятия може да се уточнят условията за постигането на синхронния обмен на данни.
	7.	Чл. 73, ал. 4 да отпадне.	Не се приема. Чл. 73 се отнася за разпределение на топлинната енергия по реално месечно потребление. За да е реално това потребление следва ежемесечно индивидуалните уреди за дялово

				<p>разпределение да се отчетени в един и същи ден с уреда за търговско измерване (топломер в ЕС) и водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в сградата. Между лицата по чл. 139б от ЗЕ и топлопреносните предприятия може да се уточнят условията за постигането на синхронния обмен на данни.</p>
	8. Чл. 78 да отпадне (задължението е на топлопреносните предприятия).	Не се приема.	Лицата по чл. 139б ЗЕ разполагат с информация за общата инсталирана топлинна мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към ВОИ в СЕС, за количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация и за количеството на топлинната енергия за отопление на имотите.	<p>Служителите от топлофикационното дружество не влизат в имотите на клиентите, за разлика от тези на лицето по чл.139 б ЗЕ.</p> <p>Текста на чл. 78 от наредбата е с цел да защити интересите на клиентите.</p>
	9. В т. 6.1.4 от Приложението към чл. 61, ал.1: вместо „подаващия тръбопровод“ да стане- „тръбопроводите“.	Не се приема.	Наредбата определя енергията от тези тръби да се определя по реда на т.6.9, т.е. като щранг-лира без уред за дялово разпределение. За разлика от щранг-лирите обаче топлоотдаването от връщащите тръбопроводи на високата зона,	

				които преминават през помещения от ниската зона, е в пряка зависимост от това, дали терморегулиращите вентили на отоплителните тела във високата зона са затворени/притворени.
		10. В т.6.6 от Приложението към чл. 61, ал.1: вместо „проверка от лицето по чл. 139а ЗЕ, топлопреносното предприятие“ да стане: „топлопреносното предприятие, лицето по чл. 139а ЗЕ“.	Не се приема.	В текста на т. 6.6 от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е направено изброяване на лицата, които следва да извършат проверката. Лицата по чл. 139б ЗЕ разполагат с информация за общата инсталирана топлинна мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към ВОИ в СЕС, за количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация и за количеството на топлинната енергия за отопление на имотите.
8.	Винаров; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	1. Относно чл. 38 от предложениния проект на НТ не става ясно в мотивите защо отпада дадената до сега възможност на ТД да сключват индивидуални договори с клиентите си, които заплащат сметките си в срок, като им предлагат преференциални условия за един отоплителен сезон? Както Ви е известно такива практики има въведени в ТД Сливен, Перник и други градове. Според мен тя работи добре и е пример как трябва да се уредят по принцип търговските взаимоотношения между ТД и и клиентите им, а не да се отменя.	Не се приема.	Общите условия за продажба на топлинна енергия регулират взаимоотношенията на равнопоставеност свързани с права и задължения на страните, доставка - заплащане и други гражданско-търговски отношения. С разпоредбата на чл. 150, ал. 1-3 ЗЕ е доразвита уредбата по чл. 298 ТЗ относно регулиране начина на изготвяне, обявяване и предлагане на правилата от дружествата на потребителите, както и относно одобрението им от регулаторния орган. Тази допълнително въведена процедура обаче, не променя характера на правилата

			<p>като договорни. Търговските отстъпки, които могат да се правят от топлопреносните предприятия, в качеството им на самостоятелни търговски дружества, не са задължителни и поради това не са предмет на Наредба за топлоснабдяването.</p>
		<p>2. В мотивите към предложени проект на НТ не е пояснено на база на какви данни и по какъв начин са определени процентите за сградна инсталация от 20 до 40 на сто, които имат право сградите ЕС (СЕС) да избират? Напомняме, че до 2007 г. през различни периоди от време тези проценти са били от 10 до 30 на сто, от 15 до 30 на сто, като в мотивите не е посочено защо сега са по-високи.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>От топлофикационните предприятия и от лицата по чл. 139а от ЗЕ бяха направени анализи през 2018 г, които показаха, че през отоплителен сезон 2017-18, средният процент от енергията, която се разпределя за сградна инсталация в СЕС е в диапазона от 20% до 40% (средно около 30-33%) от общата енергия за отопление в град София, гр. Варна, гр. Плевен, гр. Русе, гр. Велико Търново, гр. Враца, гр. Бургас, при годишен отчет и около 38% за град Пловдив, за сгради, които са на ежемесечен отчет.</p> <p>Във връзка с изложеното по-горе е и направеното предложение за промяна на чл. 63, ал. 2, т. 2, буква „е“, подбуква „гг“ от Наредбата.</p> <p>По-голямата част от държавите членки са избрали метод, при който определен процент от общото потребление на сградата (например 30 %) се разпределя между етажните собственици по</p>

			критерий като обема или площта на всеки апартамент, а останалият процент зависи от показанията на топломерите или топлинните разпределители.
	<p>3.Относно чл. 63, ал. 7 и т. 6.1.1. от Приложението на чл. 61, ал. 1 от предложения проект на НТ.</p> <p>ВАС на първа инстанция отмени формулата, по която се изчислява ТЕ отдадена от СИ, тъй като тя не е в съответствие с изискванията на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ, т.е. не отчита действителното потребление на ТЕ. Независимо от много аргументи , които са изложени в Решение № 4777/13.04.2018 г. по дело 1372/2016 г. на ВАС, в предложения проект на НТ тя остава непроменена, като е изменен само коефициентът от 0.10 за сгради с вградени тръби на СИ в стените.</p> <p>- Защо формулата не отчита вида и топлофизичните особености на сградите?</p> <p>- Защо към общата инсталирана мощност на всички присъединени отоплителни тела към СИ се включват и отоплителните тела с нулев отчетна уредите за дялово разпределение? Те не отдават ТЕ през даден отоплителен период, а тяхната мощност се включва в общата инсталирана мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация на СЕС през отчетния период. По този начин се разпределя по-голямо количество ТЕ, отдадена от СИ, което считаме, че е несправедливо и не е съгласно изискванията на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ.</p>	Не се приема.	<p>В Решение №2187 от 11.02.2020г. на 5 – членни състави на ВАС е разписано, че обезсилва Решение №4777/13.04.2018г. против т.6.1.1. от Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в СЕС, представляваща Приложение № 1 към Наредба 16-334 за топлоснабдяването. Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е един от четирите начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от същата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация. Фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно по реда на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ е отразено чрез разпоредбата на т. 10 от методика.</p>
	<p>4.Относно чл. 69, ал. 7 от предложения проект на НТ:</p> <p>По какъв начин Министерство на енергетиката определи, че трябва да се извършва проверка на настройките на АС и тяхната техническа изправност, когато специфичният разход за подгряване на 1 куб.м вода е 150 кВтч/куб.м, а е по-малко, примерно 80/90 кВтч/куб.м? В мотивите към предложения проект липсва каквото и да било обосновка за определения размер от 150 кВтч/куб.м. На 16-ти януари 2020 г. във</p>	Не се приема.	<p>Цитираното необходимо теоретично количество топлинна енергия (52,335 кВтч) за загряване на 1 м3 вода от 10° С до 55° С не отразява наличието на реалните технологични разходи в сградната инсталация</p>

вестник „Телеграф“ е посочено, че според становището на проф. Никола Калоянов от Технически университет гр. София за подгряването на 1 кубик вода са необходими от 50 до 60 кВтч и според него граничната максимална стойност трябва да бъде до 90 кВтч/куб.м, а не както е предложено 150 кВтч/куб.м, след което да се извършват проверки от СЕС.

Междуведомствените групи, назначени с Ваши заповеди през 2018 и 2019 г. с участието на експерти от МЕ, НПО, ТУ-София - проф. Калоянов, КЗП, Федерацията на потребителите, Омбудсмана и други се провалиха поради липса на консенсус. А Вие заявихте по повод публикуваната Наредба за топлоснабдяване, която сега действа и е редакция на МЕ, че е подписана от НПО и потребителските организации. В проекта на НТ няма никакъв анализ за произволно определения процент за сградна инсталация между 20 % и 40 % и да се избира и утвърждава от Общо събрание на етажната собственост.

А това, че ще се проверява настройката на абонатната станция, когато енергията за подгряване на 1 куб.м вода за битово горещо водоснабдяване надхвърля 150 кВтч??? ТОВА Е ПЪЛЕН РЕЗИЛ ЗА ТОВА МИНИСТЕРСТВО.

Теоретично за подгряване на 1куб.м вода от температура 10°C до 55°C са необходими 52 кВтч. А простата сметка, направена от всеки потребител със средно образование е, че за подгряване на 100 л вода в електрически бойлер за два часа x 2 киловата от 10°C до 80°C се полагат 4 кВтч или за 1 куб.м вода (10 x 100 llt) = 40 кВтч x 0.24 лв/кВтч = 9,96 лв - кръгло 10,00 лв./1 куб.м. Топлофикация Сливен продава БГВ по фиксирана цена 8.00 лв./куб.м. и няма втори топломер за гореща вода, и няма фирма за дялово разпределение, а топлинната енергия е също с фиксирана цена за кубатурата на всеки отделен имот в сграда етажна собственост без да се начислява какъвто и да било % за сградна инсталация, като се фактурира и плаща ежемесечно, без ФДР и без нито едно дело срещу нередовни клиенти!!!

Комисия по енергетика при НС възложи на екип от професори, инженери и експерти да проведе съвместно с „Топлофикация-София“ ЕАД изследване за измерване точното определяне енергията за отопление, БГВ и процента за сградна инсталация с отчитане данните в продължение на 6 месеца за което да представят проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за енергетиката като се съобразят и решенията на работната група, назначена от Кмета на София през м. февруари 2013 г., видно от приложеното писмо на СО-94-0-9(1)/12.07.2013 г. и на „Топлофикация-София“ ЕАД от 26.11.2014 г.

за БГВ, характерни за централизираното топлоснабдяване. На практика това е разход, който всеки час отнема топлина, независимо дали се използва топла вода или не. Тъй като рециркуляционната помпа работи непрекъснато, то в тръбната рециркуляционна мрежа се поддържа равномерно висока температура на водата и разходите от това са постоянна величина, независимо дали има или няма консумация на вода от клиентите. Температурата на студената вода също не е константна величина (10° C), а ежемесечно се измерва и определя от водоснабдителното дружество.

Потреблението на енергия за БГВ е различно в различните сгради, дори и в тези, които като строителна конструкция са еднакви. Разликата в потреблението се обуславя от различни фактори, например: личните хигиенни потребности, промяна в поведението на обитателите по отношение на потреблението на енергията, вложените инвестиции в енергийна ефективност, мероприятия, проведени за намаляване на топлинните разходи на инсталациите за БГВ (полагане на топлоизолация на хоризонталните и вертикалните разпределителни тръби за топла вода и рециркулация), състояние

Предвижда се монтиране на втори топломер във всяка абонатна станция за точно отчитане на БГВ и индивидуални договори за топлоснабдяване. Екипът, ръководен от проф. Никола Калоянов от ТУ-София изготви проект ИД на ЗЕ, входира в КЕВР, КЕ при 43-то НС, Министерство на икономиката, Министерство на енергетиката, всички с дата 22.10.2015 г., а във Вашето министерство с вх. № Е-94-0-11/22.10.2015 г.

Повторно КЕ при 44-то НС на 19.07.2018 г. след като изслуша проекта за ИД на ЗЕ възложи на същия екип да допълни мотивите и да публикува проектозакона за обществено обсъждане, което стана на 08.10.2018 г. във вестник „СЕГА“ и Ви го прилагам, а проектът на закона за ИД на ЗЕ бе входира в НС с № ПГ-8194-0- 9/25.09.2018 г.

на вътрешните инсталации за БГВ (намалена проходимост на вътрешните инсталации за БГВ), ограничено потребление. По изложените по-горе причини е некоректно да се счита, че специфичен разход за БГВ не може да надвишава 90 кВтч/м3.

С разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 3 от наредбата е предвидена възможност за монтиране на допълнителен контролен топломер след подгревателя за отопление, който служи за отчитане на енергията за отопление през отоплителния период от топлопреносното предприятие, за сметка на етажната собственост.

От топлофикационните предприятия и от лицата по чл. 139а от ЗЕ бяха направени анализи през 2018 г, които показаха, че през отоплителен сезон 2017-18, средният процент от енергията, която се разпределя за сградна инсталация в СЕС е в диапазона от 20% до 40% (средно около 30-33%) от общата енергия за отопление в град София, гр. Варна, гр. Плевен, гр. Русе, гр. Велико Търново, гр. Враца, гр. Бургас, при годишен отчет и около 38% за град Пловдив, за сгради, които са на ежемесечен отчет.

Във връзка с изложеното по-горе е и направеното предложение за

			<p>промяна на чл. 63, ал. 2, т. 2, буква „е“, подбуква „гг“ от Наредбата.</p> <p>С разпоредбата на чл. 69, ал. 7 от наредбата за пръв път се въвежда стойност за специфичния разход за подгряване на 1 куб.м вода, над която се изисква направата на проверка за настройка на съоръженията в абонатната станция и/или техническата им изправност.</p> <p>След оценка на прилагането на тази разпоредба е възможно предложената стойност да бъде коригирана.</p>
	5. В новата наредба за топлоснабдяване трябва да залегнат: Монтиране на втори топломер за мерене и точно отчитане на енергията за загряването на водата за БГВ в сгради в режим ЕС за сметка на ТД.	Не се приема.	<p>С разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 3 от наредбата е предвидена възможност за монтиране на допълнителен контролен топломер след подгревателя за отопление, който служи за отчитане на енергията за отопление през отоплителния период от топлопреносното предприятие, за сметка на етажната собственост.</p>
	6. Процентът на сградната инсталация в СЕС се фиксира на: -10 % за сгради в режим на ЕС с вертикално топлоснабдяване; - 5 % за сгради в режим на ЕС с хоризонтално топлоснабдяване. (В статия от 25.11.2019 г. на в-к „Телеграф“ в интервю с проф. Калоянов - тя не може да бъде повече от 2-3 %, който вестник прилагам)□	Не се приема.	<p>Предложението за избор на % сградна инсталация в жилищни сгради – етажна собственост с хоризонтална тръбна разводка противоречи на чл. 145 от ЗЕ.</p> <p>От топлофикационните предприятия и от лицата по чл. 139а от ЗЕ бяха направени анализи през 2018 г, които показаха, че през отоплителен</p>

			<p>сезон 2017-18, средният процент от енергията, която се разпределя за сградна инсталация в СЕС е в диапазона от 20% до 40% (средно около 30-33%) от общата енергия за отопление в град София, гр. Варна, гр. Плевен, гр. Русе, гр. Велико Търново, гр. Враца, гр. Бургас, при годишен отчет и около 38% за град Пловдив, за сгради, които са на ежемесечен отчет.</p> <p>Във връзка с изложеното по-горе е и направеното предложение за текста на чл. 63, ал. 2, т. 2, буква „е“, подбуква „г“ от Наредбата.</p>
		7. Сключване на договори между ТД и ЕС за заплащане отоплението на стълбището.	<p>Не се приема.</p> <p>Противоречи на чл. 143, ал. 4 и ал. 5 от ЗЕ.</p>
		8. Сключване на индивидуални договори, като за граждани, които са в чужбина или по някаква друга причина не обитават собствените жилища и нямат сключени договори за наем да не им се начислява сградна инсталация и да не им се начислява максимална енергия от радиаторите поради отсъствие в чужбина.	<p>Не се приема.</p> <p>Противоречи на чл. 143, ал. 5 от ЗЕ и чл. 96, параграф 3 Директива 2018/2002 ЕС за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност.</p>
		9. За правото на обжалване решенията на КЕВР от гражданите, НПО, работодателски и профсъюзни организации с мотива „ЛИПСА НА ПРАВЕН ИНТЕРЕС" се чака решение на Комисията за дискриминация, за което има указание на ВАС и Вие вероятно ще трябва да направите предложение до Министерство на правосъдието.	<p>-</p> <p>КЕВР е независим орган и по тази причина обжалване издадени от КЕВР решенията не е от компетенциите на министъра на енергетиката.</p>
		10. За контрол от БИМ на точността на софтуера и проверка на неговото манипулиране Ви прилагам писмо на МИН№ 94-0-6 от 25.07.2019 г.	<p>-</p> <p>Осъществявания от БИМ контрол не е от компетенциите на министъра на енергетиката и по тази причина не може да бъде предмет на наредбата.</p>

		11. ТД заплаща на ЕС месечен наем за помещението на АС в размер на 100.00 лв.	Не се приема.	Съгласно чл. 31, т. 5 от наредбата, неразделна част от договора за присъединяване по чл. 30, ал. 2 е решение на общото събрание за СЕС, или декларация на собственика или ползвателя, за безвъзмездно предоставяне на помещението на АС за ползване от топлопреносното предприятие.
9.	Захариев; Предложението е постъпило по електронна поща.	<p>1. Не съм съгласен с така публикуваното предложение в частта „Дялово разпределение на топлинна енергия между клиентите в сграда-етажна собственост“, както и с „Приложение към чл.61, ал.1 „Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост, както и в частта 6.1.3. и 7.2 топлинна енергия за отопление на общите части на сградата-етажна собственост, отдадена от сградната инсталация.</p> <p>Тази методика е нецелесъобразна, недоказана и недоказуема, не съобразена с реалните условия в държавата, ощетяваща гражданите и фирмите и в интерес единствено на енергийните монополисти, противоречаща на всякакви елементарни инженерни разчети и принципи!</p> <p>Тази методика е приложими в държави малко по на Запад от България!! В тези държави строежа на каквито и да е сгради се осъществява от инвеститор, който предава сградите в изцяло завършен вид, с еднакви дограми, стъклопакети, вътрешни и външни изолации, както и с еднакви отоплителни тела! И самите измервателни уреди на отоплителните тела, са поставени на еднакви места от оторизирани за това лица! При тези условия измерените резултати за употребена енергия биха били до известна степен коректни, но не 100%!</p> <p>В България имаме много сгради /преобладаващото количество са такива/ строени през последните 60-70 години, а и новопостроените такива, които се предават по БДС, което означава недовършени, и всеки собственик, в зависимост от финансовите си възможности, индивидуално си изолира апартамента, ползва различни дограми, както и огромно разнообразие от отоплителни тела, които могат да надхвърлят няколко стотин или няколко хиляди варианта! Всичко това довежда до неотчитане на реално употребената топлинна енергия, както и до много парадокси, които ще разгледам по късно.</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.

2/ В наредбата никъде не се отчита и не влиза в никакви изчисления, енергията постъпваща в сградите, различна от енергията постъпваща от топлофикация. Чл.63 (2) 2. а, б, в, г, д, е., както и „Приложението към Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост" точка 1; 2; 3;,, а тя много често е преобладаваща и реално по-използваната при отоплението на различни апартаменти, което се дължи на невярното и тенденциозно „измерване", което е само в полза на монополистите. Никъде в методиката и по-точно в точка 6; 6.1 и следващите я, не се взема под внимание възможността за отопление на различните имоти с източници на топлина, различни от отоплението с топлоносител гореща вода!

Не се отчита топлинната енергия от климатици, /а тя е много по-евтина от псевдо изчисленията на топлофикациите, както и създаваща много по-голям комфорт от получената от топлофикация „услуга"/! Не се отчита енергията постъпваща в жилищата от всякакви готварски печки /на ток и на газ/, от перални, миялни, сушилни, от компютри и всякакви периферни устройства, както и енергията необходима дори за осветление, като всичката тази постъпваща енергия се превръща почти изцяло в топлина!! Но за сметка на това, напоително се говори и пресмята енергията за допълване на сградната инсталация, която е стотици пъти по-малка от енергията постъпваща от Енерго дружествата в дадения имот!

Освен всичко това, на всяко отоплително тяло, имаме индивидуални уреди отчитащи нещо си. Не дебит, не температура, а някакви единици, които след това „добрите" и „коректните" топлофикации превръщат в необходима за заплащане изразходвана топлинна енергия! Уреди които не подлежат на контрол, не се проверяват и не се контролират от Метрологията! И всичко това в интерес единствено на монополистите. Да не говорим за това, кой, как, къде монтира тези измервателните уреди и колко е компетентен за това, както и къде има справочник указващ мястото за монтаж на всеки различен отоплителен уред, утвърдено и експериментално доказано, че точно там трябва да се монтират тези уреди. Пример: имаме нечетен брой ребра на отоплително тяло от чугун със 7 броя ребра. Къде се монтира отчитащият уред? Между 3 и 4 ребро, или между 4 и 5 такова? Разлика само от няколко сантиметра нагоре или надолу, наляво или надясно, променят коренно показанията на топлинният уред!

Не се приема.

В чл. 1 от проекта на наредбата е разписано, че с нея се определят редът и техническите условия за топлоснабдяване, за оперативно управление на топлоснабдителната система, за присъединяване на производители и клиенти към топлопреносната мрежа, за прекратяване на топлоснабдяването, за спиране на топлоподаването и за прилагане на дяловото разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост, както и видът, условията и редът за предоставяне на гаранции от доставчиците на топлинна енергия по сключваните от тях сделки с топлопреносното предприятие.

В тази връзка, топлоотдаването от други източници на топлинна енергия не е предмет на Наредбата за топлоснабдяването. Индивидуалните уреди за дялово разпределение за отопление отговарят на съответните европейски стандарти.

Средствата за дялово разпределение за отопление са в зависимост от проекта на ВОИ – при изградена двутръбна хоризонтална ВОИ, средствата за дялово разпределение за отопление са индивидуални разпределители; за хоризонтална ВОИ – индивидуални топломери, които подлежат на метрологичен

				<p>контрол по реда на чл. 52, ал. 6, т. 1 от наредбата; при апартаментни АС – индивидуални топломери; при еднотръбна ВОИ, при която няма техническа възможност за въвеждане на системата за дялово разпределение, разпределението на топлинната енергия се извършва по реда на т. 9 от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата. Мястото на монтаж на индивидуалните разпределители е указано в Инструкцията за монтаж от завода производител.</p>
		<p>3. Никъде не се разглежда и отчита индивидуалността на всеки имот по отношение на такса сградна инсталация, а съгласно 6.1.3. и 7.2 от Приложението към чл.61, ал.1, тя се разпределя пропорционално на обема на всеки имот, което е глупост и противоречи на всички нормални закони! Всички изолирани имоти потребяват в пъти по-малко топлинна енергия, от неизолираните такива. Това е и в абсолютно противоречие и в ущърб на потребителите, вложили повече средства в индивидуалното изолиране на имотите си, с цел икономия на енергия, като и за създаване на по-добри условия на живот! Това противоречи и на Директива 2012/27Е на Европейският Съюз за увеличаване дела на топлоизолираните и санирани сгради, защото я обезсмисля с тази уравновилвка!</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Противоречи на чл. 143, ал. 5 и чл. 145, ал. 3 от ЗЕ.</p>
		<p>4. Да разгледаме и формулите предложени в тази наредба: Съгласно точка 6.1.1. от предложената „Методиката за дялово разпределение на топлинна енергия в сгради -етажна собственост, към Наредбата за топлоснабдяването Количеството топлинна енергия Q_u, kWh, отдадена от сградната инсталация, се определя от лицето по чл. 139, ал.1 ЗЕ, извършващо дяловото разпределение, по зависимостта:</p> $Q_u = \frac{\beta_{си} * Q_{ин} * D_{нп} * 24}{(t_{ср.сгр.} - t_{изч.})}$		<p>Чрез коефициент в зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата, е въведен диференциран подход за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, като в зависимостта е направено разграничение за вътрешни отоплителни инсталации (ВОИ) с открито и със скрито изпълнение</p>

където,
 $\beta_{сж}$ е коефициентът, отчитащ вида на изпълнението на вътрешната отоплителна инсталация в сградата, като:
 $\beta_{сж} = 0,15$, при отоплителни инсталации с открито изпълнение по проект,
 $\beta_{сж} = 0,10$, при отоплителни инсталации със скрито изпълнение по проект.

$Q_{ин}$ е общата инсталирана мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация на сградата през отчетния период, определена при проектни условия, kW.

$D_{нп}$ са денградусите за отчетния период, които се определят по формулата:

$$D_{нп} = z * (t_{ср.сгр.} - t_{ср.период}),$$

където:

z е продължителността на отчетния период, в дни.

Използваните коефициенти във формулата са 0,10 и 0,15. Къде има някаква техническа обосновка, че тези коефициенти трябва да са точно такива, а не 0,25 или 0,2 ?? Освен това, къде има доказателствена част, че те трябва да са точно такива и са извършени измервания и изпитания, потвърждаващи тези им стойности, от независими и оторизирани за това организации? Тези коефициенти трябва да са различни за различните сгради и строго индивидуални, в зависимост от характеристиките и строителството на дадената сграда и монтираните в нея отоплителни тела.

$Q_{им}$ е общата инсталирана мощност на отоплителните тела в сградата за отчетния период в kW. Това не е реално инсталирана мощност, защото всички изчисления се правят при параметри на топлоподаване от производителя +90°C/+70°C /+20°C. Вход на топлоносителя 90°C, изход 70°C, температура в помещението 20°C. Освен това, не се отчитат отоплителните тела с нулеви показания и се възприема, че всички отоплителни тела са включени и са на максимална мощност, което не е така! За да се докаже тази инсталирана мощност, трябва за всяко тяло да се докаже индивидуално, теоретично и практически, че индивидуалният му коефициент е точно такъв! Нито една от тези стойности не е такава и не е коректна. За 40 години ползване на „услугите“ на топлофикация, входящата вода е била с температура 50 -

по проект. По тази зависимост се определя количеството на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация за сгради, в които етажната собственост не е избрала метод за определянето ѝ.

Зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата е един от четирите начини, разписани в чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „е“ от същата, които клиентите от СЕС могат да изберат за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация. Фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно по реда на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ е отразено чрез разпоредбата на т. 10 от методика, съгласно която същата определя начина на разпределение на топлинната енергия, потребена в сграда-етажна собственост, за отчетен период от една година, който обикновено е от 1 май на едната година до 30 април на следващата календарна година. В Наредба № Е-РД-04-2 от 22.01.2016 г. за показателите за разход на енергия и енергийните характеристики на сградите (обн., ДВ, бр. 10 от 5.02.2016 г.) е уредено, че:
Чл. 5. (1) Базовите стойности на

60°C, респективно и изходящата такава не с дадените параметри, а и всяко помещение си има своята индивидуална температура, различна от + 20°C.

Къде има справочник, в които всеки заинтересуван може да провери къде, кога, как и от кого е измерен и практически потвърден, от независим източник и организация, този коефициент за дадено отоплително тяло? Както писах по-горе, има огромно количество различни отоплителни тела. Говорим за стотици и хиляди варианти на отоплителни тела. Те се отличават не само с различни размери, форми, конструкции, но и са от различни метали и сплави. Стомана, чугун, алуминий и техните сплави. За незапознатите с тази материя ще добавя, че дори и малки разлики в химичния състав, на иначе изглеждащи еднакви, като размер и конструкция и външен вид отоплителни тела, променят коефициента на топлопренасяне и на топлоотдаване, което и променя индивидуалният им коефициент! И сега да си представим, в годините назад, от колко фабрики и заводи, от колко държави, фирми и външни контрагенти са закупувани и доставяни в България отоплителни тела, с различни размери и хим. състав, както и искам да видя човека успял да ги открие всичките, да ги измери и пресъздаде в справочник, индивидуалните им характеристики и коефициенти! Като този коефициент е различен дори за напълно еднакви тела, но едното боядисано, а другото не, и да си представим в годините назад, ръждясващите чугунени тела в старите апартаменти по колко пъти са преобоядисвани за едни 50-60 години, примерно!

Така че тази стойност е абсолютно нереална и недействителна, защото и съставлящите я величини, са неточни, недоказани и нереални!

$t_{\text{ср. период}}$ - средна външна температура за отчетния период в °C.

$t_{\text{ср. сгр.}}$ - средна температура на сградата. За сгради етажна собственост се приема 19°C.

$t_{\text{изч.}}$ - външна изчислителна температура за населеното място в °C.

Съгласно таблица 2 от „Приложение № 11 към чл. 194, ал. 1 и 2 към Наредба №15 от 28 юли 2005 година, за техническите правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обекти и съоръжения за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия" $t_{\text{изч.}}$ -17 °C за град Русе! Това означава, че за град Русе октомври, ноември, декември, януари, февруари, март, април, външната температура е -17°C, а за София -16°C. Е по-голяма глупост

климатичните фактори се определят за девет климатични зони за страната, уредени на картата и в таблиците по приложение № 1.

(2) Изчислителната температура е приета за избрани градове от климатичните зони.

(4) Отоплителните денградуси за пресмятане на показателите за разход на енергия и енергийните характеристики при

необходимост се изчисляват за всеки месец от отоплителния период като произведение от броя на дните в месеца и разликата между средната температура на въздуха в сградата и средномесечната температура на външния въздух.

В Приложение № 2 към чл. 4, ал. 7 (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2009 г.) на Наредба №7 от 2004 г. за енергийна ефективност, топлосъхранение и икономия на енергия в сгради (обн., ДВ, бр. 5 от 2005 г.) са въведени данни за всички населени места в Република България, за които са дадени, денградусите при 19°C средна температура на сградата и климатичната зона.

В зависимостта по т. 6.1.1. от Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата фигурира „обща инсталирана мощност на всички физически присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация на сградата през отчетния период,

		<p>от това не съм чел. Тази зима нямаше нито един ден с температура от -17°C , камо ли цял месец! $t_{ср.сгр.}$ е 19 °С. Кой къде, как и по какъв начин измери и установи тази температура и кой и кое оторизирано лице или организация го потвърди, защото това е невъзможно за всички сгради в страната, а и всички сгради са с различни характеристики , както бе споменато по горе!</p> <p>Да разгледаме точка 6.1.3. и 7.2. Количеството топлинна енергия отдадено от сградната инсталация, се разпределя пропорционално на отопляемите обеми на имотите, по проект. Абсолютно съм несъгласен с това, защото всеки имот си има своите индивидуални характеристики! Различни отоплителни тела, различна топлоизолация, различна консумация. Или едните ядат зеле (консумират с пъти по-малко енергия) другите ядат свинско (сиреч, консумират много повече енергия, заради неизолираните си жилища), но се приема, че всички ядат свинско със зеле!</p> <p>Как във всичките тези формули и предпоставки, няма нито един верен коефициент, или стойност отговаряща на действителността?? Да разгледаме и чл.63.(2) гг). Приема се, че процента на такса сградна инсталация трябва да бъде от 20% - до 40%. Кой, къде и как доказва, че това реално е така и какъв е този огромен интервал за маневриране??</p>	<p>определена при проектни условия, kW".</p> <p>Противоречи на чл. 143, ал. 5 и чл. 145, ал. 3 от ЗЕ.</p> <p>От топлофикационните предприятия и от лицата по чл. 139а от ЗЕ бяха направени анализи през 2018 г, които показаха, че през отоплителен сезон 2017-18, средният процент от енергията, която се разпределя за сградна инсталация в СЕС чрез използване на зависимостта по т.6.1.1. от Методиката към Наредба 16-334 за топлоснабдяването е в диапазона от 20% до 40% (средно около 30-33%)от общата енергия за отопление в град София, гр. Варна, гр. Плевен, гр. Русе, гр. Велико Търново, гр. Враца, гр. Бургас, при годишен отчет и около 38% за град Пловдив, за сгради, които са на ежемесечен</p>
--	--	--	--

Да разгледаме и 6.4 до 6.4.7. от Приложението към чл.61, ал.1 от Методиката.

$$q_{\text{макс.от.тяло}}^i = 1,2 * q_{\text{инст.от.тяло}}^i * z * (25 - t_{\text{ср.период}}) * 24 / (t_{\text{ср.сгр.}} - t_{\text{изч.}}).$$

където:

$q_{\text{инст.от.тяло}}^i$ - инсталираната мощност на отоплителното тяло при проектни условия, kW;

$t_{\text{ср.период}}$ - средната външна температура за периода на отчета, °C;

z - броят на дните с топлоподаване;

1,2 - коефициент, отчитащ максималната промяна на топлоотдаването от отоплителното тяло;

25 - максималната температура на отопляемото помещение, °C;

24 - броят на часовете в денонощието;

$t_{\text{ср.сгр.}}$ - средната температура на сградата; за сгради - етажна собственост, се приема 19 °C;

$t_{\text{изч.}}$ - външната изчислителна температура (°C) за населеното място.

Отново имаме коефициент 1,2, не доказан с нищо, имаме инсталирана мощност при проектни условия, които нямат нищо общо с реалните такива, температура на сградата 19°C, нереална, 25°C температура на помещението, не кореспондиращи с реалната такава и отново външна изчислителна температура за населеното място, която както вече коментирах е минус 17 градуса, което си е безумие от всякъде.

Съгласно 6.4.5. от Методиката, се изчислява разликата Δq^i , kWh, между максималната и разпределената енергия за всяко тяло;

отчет.

Лицето по чл.139б от ЗЕ може да консултира живущите в сгради ЕС, преди приемането от ОС на ЕС на един от вариантите уредени в чл.63, ал.2, т.2, б. „е“ от Наредбата за определяне на топлинната енергия за СИ и да посочи предварително кой е най-удачния вариант.

Съгласно чл.144, ал.5 от ЗЕ, топлинната енергия отдадена от едно отоплително тяло не може да надвишава максималната енергия, която отоплителното тяло може да отдаде за един отоплителен период, определена съгласно методика по наредбата по чл. 125, ал. 3, при съответния режим на работа на сградната инсталация. В тази връзка в Методиката, която е приложение към чл.61, ал.1 от наредбата е уредено, че при изготвяне на изравнителна сметка за дялово разпределение, следва да се извърши последователност от аритметични действия, разписани от т. 6.4.3. до т. 6.4.7., за да се елиминира възможността за дадено отоплително тяло да се разпредели енергия, която същото физически не може да отдаде.

За да се избегне недоразумението, че след като е избран от ЕС даден процент за количество топлинна енергия за сградна инсталация в диапазона

		<p>$\Delta q^i = q_{\text{макс.от.гяло}}^i - q_{\text{от.гяло}}^i$</p> <p>и бисера в цялата методика е:</p> <p>6.4.6. При $\Delta q^i \geq 0$ разпределената енергия е база за изготвяне на изравнителната сметка на сградата.</p> <p>6.4.7. При $\Delta q^i < 0$ се прави проверка. Абсолютната стойност на Δq^i се прибавя към енергия $Q_{\text{из}}$, kWh, отдадена от сградната инсталация. Така определеното количество енергия за сградна инсталация $Q_{\text{из}}$, kWh, се разпределя по реда на т. 6.1.3 и се изчислява нова стойност за $q_{\text{д.ед.}}$ до изпълнение на условието по т. 6.4.6.</p> <p>Сиреч, правим едни изчисления, редим едни формули и накрая, ако нищо не се получи почваме да си задаваме стойности, докато получим нещо си!</p>	<p>от 20% до 40% от общото количество топлинна енергия за отопление на сградата - етажна собственост, вместо думата „фиксирана“ е използвана думата „избрана“.</p> <p>Проекта на наредбата не забранява лицето по чл.139б от ЗЕ да консултира живущите в сгради ЕС, преди приемането от ОС на ЕС на един от вариантите за определяне на топлинната енергия за СИ, уредени в чл.63, ал.2, т.2, б. „е“ от наредбата и предварително да препоръча кой е най-удачния вариант при месечен, годишен или дистанционен отчет на уредите.</p>
		<p>5. Да разгледаме и ощеляването на хората с добре изолирани индивидуални жилища! Пример: Добре изолирано жилище: Вход на топлоносителя примерно 60°C, изход 56°C, защото жилището е добре изолирано и не му трябва много енергия. Температурата в имота е много по-висока. Примерно 23°C, поради добрата изолация, което от своя страна довежда до по-малко охлаждане на отоплителните тела, респективно, до по-малко потребление на топлинна енергия. Датчика отчита температура 58°C. Не изолирано жилище: Вход на топлоносителя също 60°C, изход 50°C, защото жилището не е добре изолирано и отдаването на топлина е много по интензивно. Температурата в имота е примерно 18°C и охлаждането на отоплителните тела е много по интензивно, респективно отдават много повече топлина. Да, но датчика отчита температура 55°C. Сиреч излиза че се потребява много по-малко топлина, което е абсолютно невярно! Освен това и количеството преминаващ топлоносител е с пъти по-голямо при неизолираното жилище, за да може то да се стопли поне до някъде, но неговото количество не се отчита по никакъв начин, а се прехвърля към такса сградна инсталация и се дели на всички по равно, според използваната</p>	<p>-</p> <p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p>

		<p>методика. По този начин се ощетяват съвестните и инвестиралите в изолация граждани. За репликиралите ме, че има втори датчик за отчитане температурата в помещението, ще добавя, че такива жилища с такива датчици не са повече от 10%, защото хората не са запознати, а и са по- скъпи, освен това, преди 10-тина години, такива датчици не бяха изобщо предлагани на пазара, а и никой по никакъв начин не измерва количеството преминал топлоносител. И в момента, фирмите занимаващи се с топлинно счетоводство предлагат датчици с една термодвойка. Оставям настрана, колко коректно може да бъде измерването на температурата в стаята, от уреда поставен на нагрятото тяло, със изключително скромните си размери и разстояние между термодвойките едва няколко сантиметра!</p>		
		<p>6. Ползване на топлинна енергия, без заплащане и отчитане и за сметка на другите изрядни потребители! Уредите, отчитащи потреблението на топлинна енергия, започват отчитането при температури над 38 - 40°C градуса, според брошурите на търговците предлагащи ги и в зависимост от производителя и модификацията си! Пример: Имаме входящ топлоносител с температура +42°C и изходящ с температура +32°C. Датчика отчита +37°C и не отчита потребление на топлинна енергия, а то не е така! Договорите които се сключват между отделни контрагенти е за точно определена услуга, консултация или стока. Гражданите са сключили договори за Доставка на топлинна енергия, а не за „Такса Сградна инсталация“. Защо потребителите се задължават да заплащат такава такса, без да са сключвали договор за нея и без да са искали такава услуга? Като заключение е необходимо да се каже, че тази наредба противоречи на Директива 2012/27 ЕС, където съгласно член 9 пар. 3б. „н“, самостоятелна услуга сградна инсталация НЯМА и предвиждането и е неравноправна клауза по смисъла на чл. 3 от Директива 93/13 към регламент 2006/2004 поради което е нищожна. Топлинната енергия за такса Сградна инсталация е производствена загуба. Нарушава се и директива 2012/27 на ЕС относно фактурирането на действително потребената топлинна енергия. Противоречи и на закона за Защита на потребителя и Директива 2011/83 ЕС относно изискванията за ясни, недвусмислени и лесно разбираеми за потребителя сметки! Договорите сключвани с топлофикациите са за доставка на топлинна енергия, а не</p>	-	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p>

		<p>за разпределение на такса сградна инсталация! И всичките тези изчисления и манипулации се правят с единствената цел, монополистите да не инвестират! Да не влагат средства и време в преработка на съществуващите сградни системи за топлоподаване, а само да печелят необезпокоявани и ненаказуеми на гърба на обикновените граждани и фирми!</p>		
		<p>7. Договорите сключвани с Топлофикациите са за доставка на топлинна енергия, а не за разпределение на Такса Сградна инсталация! И всичките тези изчисления и манипулации се правят с единствената цел, монополистите да не инвестират! Да не влагат средства и време в преработка на съществуващите сградни системи за топлоподаване, а само да печелят необезпокоявани и ненаказуеми на гърба на обикновените граждани и фирми!</p>	-	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p> <p>Решението за препроектиране и преустройство на сградните инсталации е от компетентността на ОС на СЕС.</p>
10.	<p>„Топлофикация София“ ЕАД; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.</p>	<p>Във връзка с предложения от Министерството на енергетиката проект на Наредба за топлоснабдяването, считаме че следва да бъде предвидена нарочна регламентация в същата, която да уреди безусловно казусите, касаещи завареното положение към момента на влизането ѝ в сила, в които са налице сключени предварителни договори за присъединяване към топлопреносната мрежа, но не са подписани окончателни договори за присъединяване.</p> <p>Към настоящия момент в „Топлофикация София“ ЕАД са налице случаи, при които клиентите са сключили предварителен договор за присъединяване към топлопреносната мрежа на град София, но все още не са подписали окончателен договор за присъединяване. Причините за последното се коренят както в документално забавяне от страна на клиентите и по - конкретно при снабдяването от тяхна страна с нормативно изискуемите документи свързани със строителството на обекта, съгласно Закона за устройство на територията, така също и поради пречки, касаещи физическото изграждане на енергийния обект. Предвид това, считаме че следва да бъде предвиден ред, по който да се уредят гореописаните казуси по единен начин за всички топлопреносни предприятия и да се препятстват бъдещи спорове между топлопреносните предприятия и техните клиенти едни спрямо други по този повод.</p> <p>С оглед изложеното, считаме, че следва да има текст в проекта на наредбата за топлоснабдяването, който да предвижда, че започналите до момента на влизането ѝ в сила производства по присъединяване, по</p>	Не се приема.	<p>Направеното предложение е предмет на уреждане в ЗУТ.</p>

		които вече са сключени предварителни договори, се довършват по досегашния ред, предвиден в Наредба 16 - 334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването.		
11.	Александрова; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	В наредбата да бъде допълнено: „Реално отчитане на потребената топлинна енергия при краен потребител, измерена с търговски уред и възможност потребителя да следи потреблението по всяко време, с цел енергийна ефективност при краен потребител.“	Не се приема.	Противоречи на чл.15б, ал.1 и чл. 140, ал.1, т.1 и т. 2 от ЗЕ. Препроектирането и преустройството на ВОИ от вертикални в хоризонтални зависи от решението на ОС на ЕС и не може да бъде вменено като задължение с настоящия проект на Наредба за топлоснабдяването.
12.	ЕВН България Топлофикация“ ЕАД;Предложението е постъпило по електронна поща.	В чл. 22, ал. 1, т. 3 от НТ е предвидено, че „Топлопреносното предприятие включва в редовна експлоатация ... при наличие на писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост за присъединяване на инсталациите на клиентите в сграда - етажна собственост или на писмен договор за продажба на топлинна енергия при общи условия по чл. 149 ЗЕ“. Считаме, че по този начин се цели продажбата на топлинна енергия в сгради, които вече са присъединени към топлопреносната мрежа по надлежния ред, да се постави в зависимост от писменото съгласие на етажните собственици, но не за присъединяване, както е записано в проекта, а за включване в редовна експлоатация присъединителните топлопроводи и съоръженията към тях. Предлагаме да се запази съществуващата редакция на чл. 22, като мотивите за това са следните: Разпоредбата на новата т.3 е поставена в Глава пета ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ КЪМ ТОПЛОПРЕНОСНАТА МРЕЖА, Раздел I Общи положения на присъединяването към топлопреносната мрежа. Следователно тя трябва да е относима към всички хипотези за присъединяване към топлопреносната мрежа - за всички обекти на производители и клиенти - битови, небитови, в самостоятелни обекти или в сгради-етажна собственост, за сгради, в процес на изграждане или за вече построени сгради. Въпреки това, обаче, при анализ на тази разпоредба става ясно, че тя може да се прилага само в един случай – когато се присъединява построена сграда етажна-собственост. Имайки предвид, че в чл.31, ал.1, т.2 от проекта на НТ, отново се съдържа	Не се приема.	Продажбата на топлинна енергия по реда на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ се извършва при публично известни общи условия. Съгласно чл. 133, ал. 2 от ЗЕ присъединяването на инсталациите на клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва с писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост. Въведеното изискване за писменото съгласие от собствениците са съобразени с Тълкувателно решение 2/2016г. на Върховния касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска колегия, гр. София, 25 май 2017 год.

изискване за писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост за присъединяване на инсталациите на клиентите в сграда - етажна собственост, то възниква въпросът защо същото съгласие е поставено като общо изискване за всички хипотези на присъединяване към топлопреносната мрежа. Подобно изискване би било нереалистично, в случаите когато се присъединява производител или пък сграда, която не е етажна собственост.

Считаме, че по този начин, се прави опит да се постави незаконосъобразно изискване за започване на продажба на топлинна енергия, за част от изброените по-горе хипотези и по-специално, в случаите когато се присъединява сграда - етажна собственост, в процес на изграждане. Аргументите ни затова твърдение са следните:

Съгласно чл. 138 от ЗЕ, присъединяването на производителите и клиентите към топлопреносната мрежа се осъществява въз основа на писмен договор с топлопреносното предприятие при условията и по реда на Наредбата за топлоснабдяването. В случаите, когато се присъединява построена сграда-етажна собственост, чл. 133, ал. 2 от ЗЕ предвижда, че присъединяването на инсталациите на клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва с писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост. От друга страна, чл. 150 от ЗЕ предвижда, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията. А съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3.

От анализа на горецитираните норми, може да се заключи, че съгласно ЗЕ, за да възникне правоотношение по продажба на топлинна енергия с битови клиенти, достатъчно условие е наличието на следните елементи от фактическия състав:

- да има сключен договор за присъединяване между топлопреносното предприятие и инвеститор, респ. собственик на съответната сграда, която се изгражда и това присъединяване да е

осъществено по надлежния ред- в случаите, когато се присъединява построена вече сграда-етажна собственост, освен договор за присъединяване и самото присъединяване на сградата, извършено по надлежния ред, се изисква и наличието на писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сграда - етажна собственост - да са налице действащи публично известни общи условия за продажба а топлинна енергия, които обвързват топлопреносното предприятие и клиентите на топлинна енергия. Горното се потвърждава и от действащата редакция на чл. 22 от НТ, според която топлопреносното предприятие включва в редовна експлоатация присъединителните топлопроводи и съоръженията към тях след изпълнение на техническите условия за присъединяване и при наличие на:

- разрешение за ползване на обекта;
- документ за платена цена за присъединяване по чл. 138, ал. 2 ЗЕ;
- договор по чл. 149 от ЗЕ или публично известни общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди

Що се отнася до хипотезата, при която сграда-етажна собственост, в процес на изграждане е присъединена по силата на договор между топлопреносно предприятие и инвеститор, то считаме, че в този случай не са налице законови основания продажбата на топлинна енергия да бъде поставяна в зависимост от други предпоставки, освен от гореизброените, още по-малко от непредвиденото в ЗЕ изискване за: „писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост за присъединяване на инсталациите на клиентите в сграда - етажна собственост“. На това място възниква и въпросът защо е необходимо писменото съгласие на етажните собственици за присъединяване и каква е неговата правна стойност, при положение, че сградата вече е присъединена по силата на договора между топлопреносно предприятие и инвеститора?

В подкрепа на изложеното е и Решение № 5 от 22.04.2010 г. на Конституционния съд по к. д. № 15/2009 г., където Съдът е постановил, че: „...Наред с това всички съсобственици следва да участват и в разпределение на тежестите, свързани с общата вещ, като заплащат топлинната енергия за отопление на общите части на сградата и отдадената от сградната инсталация топлинна енергия. Заплащането на отдадената от сградната инсталация топлинна енергия не е резултат от реалното ползване или неползване на топлинна енергия от собствениците и носители-те на вещни права. То следва от факта, че сградната инсталация е обща част по предназначение, от която никой

		<p>не може да се откаже, и че е изградена по предварителен проект, поради което и плащането се извършва съразмерно на отопляемите обекти по проект. На всеки собственик и титуляр на вещно право в сграда - етажна собственост, предварително преди придобиване на индивидуален имот в нея е известно, че сградата е с централно топлоснабдяване и че в нея е изградена инсталация за отопление по одобрен проект, поради което следва да сключи договор при общи условия или при специални такива по чл. 150, ал. 3 ЗЕ с топлопреносното дружество и да заплаща за топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, и тази за отопление на уредите в общите части....Сградната инсталация е обща част по смисъла на Закона за енергетиката, Закона за собствеността и Закона за управление на етажната собственост и всички собственици и носители на вещни права следва да се считат за потребители и да поемат ползите и тежестите, свързани с употребата на общата вещ. Това е конституционносъобразно, защитава потребителите и е справедливо. Същината на защитата е да се закрилят всички потребители на една и съща услуга, а не те да бъдат противопоставяни помежду им. Законът трябва да закриля в еднаква степен всички потребители на дадена стока или услуга и да не създава привилегировано положение на отделни или на група потребители. Всички собственици и титуляри на вещни права, които имат материални възможности да притежават и поддържат жилище в сграда - етажна собственост, присъединена към централно топлоснабдяване, са предварително известени за общите условия, предлагани от топлопреносните дружества, и са ги приели. Следователно те са закупили имот, за който предварително знаят, че включва и общо управление на общите части, в това число сградните инсталации за отопление и за горещо водоснабдяване на сградата в режим на етажна собственост..."</p>		
		<p>3. Изразяваме подкрепата си относно редакцията на чл. 25, като считаме, че това е една положителна промяна.</p>	-	-
		<p>4. Желая да обърнем внимание, че в чл. 27, ал. 1 е допусната техническа грешка - вместо „за битови“ трябва да бъде „за небитови нужди“.</p>	Приема се.	Отразено.
		<p>5. Чл. 27, ал. 2 т.10 от НТ се добавя допълнително изискване за определяне на „Мощност и технически параметри на собствения резервен източник на топлинна енергия“. Предлагаме това изречение да отпадне, тъй като по този начин топлопреносното предприятие се</p>	Не се приема.	Съществуват небитови потребители (заводи, болници и др.), които имат резервни източници за производство на

		<p>ангажира да определя параметри на резервен източник за предприятия първа категория. Поради недобро познаване на консумацията и характеристиките на ползваните от небитовия клиент обекти тези параметри могат да бъдат недостатъчно точно определени, което да доведе дори до съдебни искове срещу топлопреносното предприятие. Като допълнителен аргумент считаме, че това би било икономически несъобразно, тъй като топлофикационните дружества са регулирани и стремят да извършват икономически целесъобразни разходи.</p>		<p>топлинна енергия (понякога за високоефективно производство на електрическа и топлинна енергия). Често произведената от тези източници топлинна енергия се подава към съществуваща и присъединена към ТПМ абонатна станция за нуждите на небитовия потребител. Поради тази причина топлопреносното дружество следва да разполага с информация за резервния източник.</p>
		<p>6. Чл. 34, ал. 2 от НТ се добавя допълнително изискване за извършване на промяната - да се извърши в десет дневен срок. Считаме, че този срок би могъл да доведе до трудности на топлофикационните дружества да го изпълнят, както и ангажиране на несъществуващ допълнителен ресурс, тъй като ще бъдат необходими извършване на съответните изчисления и извършване на настройките на абонатната станция.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>С текста на чл. 34, ал. 2 от наредбата се вменява задължението на топлопреносното предприятие да извърши настройка на АС чрез промяна на разхода на топлоносител с монтирания регулатор на налягането в десет дневен срок след включване или спиране на отоплението в съответствие с топлинните товари за отопление и БГВ. Предложението е в интерес на клиентите.</p>
		<p>7. Считаме, че предложението по чл. 34 ал. 4 от Наредбата е съпътствано със съществени рискове. Към момента за всяко действие, което се осъществява в абонатна станция се съставя протокол, който може да бъде поискан от заинтересовани лица. Съхранението на досие на хартиен носител в помещението на абонатната станция създава непосредствена възможност за увреждането и/или загубата му, тъй като въпреки че достъп до помещението има единствено упълномощеното от етажната собственост лице, се наблюдават множество случаи, когато същото лице предоставя достъп и на други лица от сградата. Също така съществува риск от наводнения в помещението на абонатната станция, както и повреждане от недобросъвестни лица, гризачи и др. Считаме, че при евентуално въвеждане на изискването за досие на абонатна</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>С текста на чл. 34, ал. 4 от наредбата се вменява задължението на топлопреносното предприятие да води досие за повредите, за параметрите на настройката на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата, в което се отразява причината и за направена промяна. Вменява се и задължението това досие да се</p>

		<p>станция, то трябва да бъде на електронен носител, като по всяко време представител на СЕС може да изиска информацията относно дейностите в абонатната станция и на хартиен носител.</p> <p>Тук възниква и въпросът по какъв начин трябва да се процедира, когато поради някаква причина досието е унищожено, по какъв начин ще се възстанови информацията в него и за чия сметка ще бъде направено и приемлив ли е дигитален вариант на досието с осигурен до него достъп на упълномощеното от СЕС лице?</p>	<p>съхранява в помещението на абонатната станция, за да може всеки живущ от сградата по всяко време на денонощието да се информира, при какви параметри е настроена абонатната станция и какви повреди са отстранени.</p> <p>С тази основна информация следва да разполага и топлофикационното дружество, като най-често същото я съхранява на електронен носител.</p> <p>Направата на резервни копия на повредено досие в АС е безпроблемно.</p> <p>Предложението е в интерес на клиентите.</p>
		<p>8. В чл. 52, ал. 7 е отпаднала хипотезата, че разпоредбата се прилага, когато индивидуалните топломери/водомери са повредени. Считаме това за пропуск, тъй като в практиката има множество случаи на повредени уреди. В тази връзка, предлагаме да не отпада частта „или когато те са повредени“.</p>	<p>Не се приема.</p> <p>При повреда на индивидуалните водомери разпределената енергия се извършва по реда на чл. 69, ал.2, т.2 от наредбата, а при повредени индивидуални топломери по т. 7.3.3 от Методиката към наредбата.</p> <p>Съгласно чл. 43, ал.2, т.2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи „Потребителите са длъжни да опазват от повреда водопроводните и канализационните мрежи, съоръжения и инсталации, намиращи се в имотите им“.</p>

		<p>9. Изразяваме сериозни резерви по отношение на т. вв и гг от чл.63 ал.2 т.е. Подкрепяме идеята за поставяне на допълнителни изисквания към лицата, които ще осъществяват дейността по измерване на количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация. Смятаме обаче, че тези допълнителни изисквания не са достатъчни. Според нас за извършване на качествено измерване е необходима да се изготви и одобри методика както за измерване, така и за прилагане на измереното количество топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, през месеците от отоплителния сезон с различни климатични условия от периода на измерване. Относно предложената възможност за избор на фиксиран процент сградна инсталация обръщаме внимание на факта, че такъв подход е възможен при сезонен отчет на уредите за дялово разпределение и прилагане на фиксирания процент при изготвяне на изравнителна сметка за целия отоплителен сезон. При месечен или дистанционен отчет на уредите този подход е неприемлив, тъй като той ще доведе до значителни изкривявания особено в преходните месеци – октомври, ноември и април. В град Пловдив 85 % от абонатите са на сезонен отчет и считаме, че тази стъпка би компрометирала този вид отчитане. В този смисъл предлагаме да се добави допълнително условие т.гг да се прилага единствено при сгради със сезонен отчет на уредите за дялово разпределение.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>В проекта на наредбата са предвидени 4 начина за определяне на количеството на топлинната енергия, отдадено от сградната инсталация, като е разписан и начин, когато ОС на ЕС не избере метод за разпределение на тази енергия.</p> <p>Съгласно чл. 63, ал. 5 от Наредбата, лицето, избрано да извърши измерването по чл. 63, ал. 2, т. 2, буква „е“, подбуква „вв“, подготвя методика за измерване на количеството топлинна енергия, отдадено от сградната инсталация, и за прилагане на резултата при условия, различни от тези, при които е извършено измерването. Методиката се съгласува с топлопреносното предприятие. За резултата от измерването се съставя протокол, екземпляр от който се предоставя на лицето по чл. 139б, ал. 1 ЗЕ и на топлопреносното предприятие. Лицето, което извършва измерването следва да притежава необходимата компетентност, както е записано в проекта на Наредбата.</p> <p>Лицето по чл.139б ЗЕ може да консултира живущите в сгради ЕС, преди приемането от ОС на ЕС на един от вариантите уредени в чл.63, ал.2, т.2, б. „е“ от Наредбата за определяне на топлинната енергия за СИ и да посочи предварително кой е най-</p>
--	--	---	----------------------	--

			удачния вариант при месечен или дистанционен отчет на уредите.
	10. Допълнението на чл. 68, ал.6 въвежда различни възможности за отчитане на количество гореща вода. Считаме, че е редно да бъде пояснено, кой метод при какви условия ще бъде приложим. В противен случай ще има различни интерпретации от лицата, които ще прилагат съответната разпоредба, както и от страна на клиенти. Това би довело до възникване на спорове. Считаме така записания метод за неприемлив, и предлагаме предложението за допълнение да не се приема.	Не се приема.	В чл. 68, ал. 6 от наредбата е разписано, как се определя общото количество топла вода за периода, в който водомера пред подгревателя за БГВ е повреден или е липсвало такъв за сгради на ежемесечен или на годишен отчет на средствата за дялово разпределение. С тази разпоредба се избягва възможността при извършване на дялово разпределение на ТЕ, от лицата по чл.139б ЗЕ да не се използват отчетените количества вода от водомера пред подгревателя за БГВ, само защото същият е бил повреден за кратък период от време.
	11. Приемаме предложението за включване на нова алинея 8 в чл. 68.	-	-
	12. Промяната в чл. 69, ал. 2 е в положителна посока, тъй като са добавени и случаите, при които разпоредбата се прилага и за индивидуалните водомери, които не са преминали метрологична проверка.	-	-
	13.Промяната в чл. 69, ал. 7 би изисквала влагането на съществени ресурси от страна на топлофикационните дружества за изпълнение на изискването. Предлагаме разпоредбата да бъде допълнена по следния начин: „Когато количеството топлинна енергия, необходимо за загряване на 1 куб. м вода за битово горещо водоснабдяване, определено по реда на т. 5.2 от Приложението към чл. 61, ал. 1 надвишава 150 кВтч/м3 и когато във всички имоти в сграда - етажна собственост, са монтирани индивидуални водомери за гореща вода, които отговорят на изискванията на чл. 52, ал. 4 и ал. 6, т. 4 и не е изпълнено условието по ал. 5, се извършва проверка от топлопреносното предприятие на настройката на съоръженията в	Не се приема.	Разпоредбата на чл. 69, ал. 7 е в интерес на клиентите. Причината за завишеното количество топлинна енергия, необходимо за загряване на 1 куб. м вода за битово горещо водоснабдяване може и да е в неправилната работа на съоръженията в АС. Поради това не следва да се изчаква края на неотоплителния сезон, за да се

	абонатната станция и на техническата им изправност след края на неотапливателния сезон.		отстрани причината.
	14. Желаяме да изразим опасенията си в промяната на чл. 70, ал. 4. Последното изречение на алинеята предвижда при дистанционно отчитане топлофикационните дружества не могат да извършват начисления по реда на т. 6.5 от приложението по чл. 61, ал. 1 като отоплителни тела без уреди, а топлинната енергия за битово горещо водоснабдяване се начислява по реда на чл. 69, ал.2, т.2. Считаме, че това е в противоречие на разпоредбата на чл. 70, ал. 2 от НТ, в който изрично е записано, че всички клиенти са длъжни да осигурят достъп веднъж годишно. Това може да доведе до хипотеза, в която клиенти на дистанционен отчет отказват да осигурят достъп до уредите, което би довело до проблеми, ако уредът е повреден. При неосигурен достъп няма как да се разбере дали уредът е изправен технически, което би повишило и възможността за кражби в етажната собственост, поради невъзможността да се провери уредът за дялово разпределение.	Не се приема.	Визуален оглед в имотите на клиентите с монтирани уреди за дистанционен отчет може да се извърши по всяко време, един път в годината, т.е. не е задължително по време на годишния отчет.
	15. Подкрепяме предложението за създаване на нова алинея 10 в чл. 70.	-	-
	16. В чл. 73 се въвежда изискване за отчитане на всички средства за дялово разпределение в един и същи ден. Практически това е осъществимо, само когато средствата за дялово разпределение са с дистанционен отчет. В случай че се приеме, промяната ще наложи изготвяне на изравнителни сметки за почти всички клиенти. Остава отворен въпросът относно начина за отчитане в сгради, които не са с дистанционен отчет, тъй като вероятността да не могат да бъдат отчетени всички средства за дялово разпределение е значителна. Това ще доведе до изкривяване на сметките и излишни спорове в СЕС, поради което предлагаме да отпадне. Предложение за редакция: Чл. 73. (1) Разпределението на топлинната енергия по реално месечно потребление се извършва чрез месечно снемане на показанията на всички индивидуални уреди за дялово разпределение и водомери за топла вода от лицата по чл. 139б ЗЕ, отчетени от самите тях или по изключение от клиентите в етажната собственост. (2) В случаите по ал. 1 средствата за дялово разпределение на топлинната енергия за отопление и за битово горещо водоснабдяване в имотите на клиентите се отчитат максимално близо до отчета на топломера в абонатната станция и водомера пред подгревателя за	Не се приема.	Чл. 73 се отнася за разпределение на топлинната енергия по реално месечно потребление. За да е реално това потребление следва ежемесечно индивидуалните уреди за дялово разпределение да се отчетени в един и същи ден с уреда за търговско измерване (топломер в ЕС) и водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в сградата. Между лицата по чл. 139б от ЗЕ и топлопреносните предприятия може да се уточнят условията за постигането на синхронния обмен на данни.

		<p>битово горещо водоснабдяване в сградата, но с разлика не по-голяма от 4 дни.</p> <p>(3) Не се изготвя изравнителна сметка за съответната година при пълен отчет на всички уреди по ал. 1, извършен от лицето по чл. 139а ЗЕ и при спазване на изискването по ал. 2.</p> <p>(4) Когато средствата за дялово разпределение на топлинната енергия за отопление и за битово горещо водоснабдяване в имотите на клиентите не са отчетени в рамките на 4 дни преди/след отчета на топломера в абонатната станция и водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване, най-малко веднъж годишно се изготвят обща изравнителна сметка и индивидуални изравнителни сметки.</p>		
		<p>17. Подкрепяме предложенията в чл. 78 с изключение на отпадането на алинея 8. С отпадането на тази алинея отпада възможността за предприемане на каквито и да е мерки в сгради с намалено потребление на БГВ. След отпадането на ал. 8 се наблюдават случаи, при които има намалено потребление на БГВ в сградата, като услугата се из-ползва от малък на брой или дори само от един клиент. При тези ситуации цялото количество потребена енергия следва да се фактурира само на едно лице (ако ползва само 1), а когато няма ползватели на услугата загубите ще са за топлофикационното дружество без каквато и да е възможност за въздействие. Считаме, че отпадането на разпоредбата противоречи и с принципите на директива (ЕС) 2012/27, изменена и до-пълнена с директива (ЕС) 2018/2002. Предлагаме алинея 8 да остане в старата си ре-дакция.</p>	Не се приема.	Топлопреносното предприятие на основание чл. 34 от Наредба 16-334 следва да извърши настройка на АС, чрез промяна на разхода на топлоносител с монтирания регулатор на налягане. Клиентите в СЕС следва сами да имат право да избират дали желаят да бъде прекъснато топлоснабдяването към инсталацията за БГВ в сградата, когато се увеличи значително специфичния разход за загряване на 1 м3 вода поради намалена консумация.
		<p>18. Желаяме да обърнем внимание, че в т. 6 от приложението по чл. 61, ал. 1 е допусната техническа грешка - вместо Q_i трябва да бъде Q_{от}.</p>	Приема се.	Отразено.
13.	„Топлофикация Русе“ ЕАД; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	<p>1.В чл. 17, т. 6 се указва - „склучване на писмен договор за присъединяване между топлопреносното предприятие и съответния производител и/или възложител или упълномощено от него лице и/или съответните собственици или титуляри на вещното право на ползване върху обектите, за които се иска присъединяване, след като топлопреносното предприятие установи, че инвестиционният проект пот. 4 е изготвен в съответствие с условията за присъединяване. ", в същото време в съответствие с чл. 133 ал.4 т.4 от Закона за енергетиката „Топлопреносното предприятие може да откаже присъединяване на клиенти към топлопреносната мрежа когато инсталациите на клиентите в сграда - етажна собственост, не са</p>	Не се приема.	Съгласно чл. 17, т. 3 от наредбата, в предварителното проучване за присъединяване на сграда - етажна собственост, топлопреносното предприятие определя техническите условия за присъединяване към топлопреносната мрежа, като в тях следва да заложи и изискването на чл. 133 ал.4, т.4 ЗЕ.

		<p>комплектовани със средствата и уредите по чл. 140, ал. 1, т. 2 и 3." т.е. в срока определен от чл.17 т.6 на практика е невъзможно изпълнението на чл. 133 ал.4 т.4 от ЗЕ</p>		
		<p>2. В чл. 27 ал.1 „...клиент на топлинна енергия за битови нужди, се сключва договор за присъединяване.", би следвало да се измени „...клиент на топлинна енергия за НЕбитови нужди, се сключва договор за присъединяване.", чл.27 е в Раздел III. Присъединяване на клиенти, които ще ползват топлинна енергия за небитови нужди</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Отразено.</p>
		<p>3. В чл. 29 ал.3 т.4 се вменява към заявлението за издаване на виза за проектиране по реда на чл.140а, ал.1 ЗУТ. да се прилага и „пълнен отопляем обем на сградата по проект". При положение, че се иска издаване на виза за проектиране все още няма проекти т.е. няма откъде да се види пълният отопляем обем на сградата по проект.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Проектът на ВОИ и АС може да се прави след като има направен инвестиционен проект за сградата по реда на ЗУТ.</p>
		<p>4. В чл. 29 ал.4 т.2 се вменява към заявлението за издаване на виза за проектиране по реда на чл.140а, ал.1 ЗУТ. да се прилага и „декларация от заявителя относно обстоятелството, дали сградата е в режим етажна - собственост". В фазата на издаване на виза за проектиране все още няма сграда, при което няма как да се декларира това обстоятелство.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>В инвестиционния проект на сградата е отразено дали тя е жилищна по реда на ЗУТ.</p>
		<p>5. В чл.31 се указва и какви документи са неразделна част от договора за присъединяване. В т. 4 „декларацията от заявителя, че на посочения адрес има цялостно изградени инсталации за отопление и горещо водоснабдяване, изпълнени и комплектувани със средствата и уредите по чл. 140, ал. 1, т. 2 и 3 ЗЕ, съгласно одобрените инвестиционни проекти и в т.5 „решение на общото събрание за сгради - етажна собственост, или декларация на собственика или ползвателя, за безвъзмездно предоставяне на помещението за абонатна станция за ползване от топлопреносното предприятие; ", следва да се отбележи, че в съответствие с чл.140а ал.8 от ЗУТ условието за сключване на договор за присъединяване е едногодишен срок от внасянето за одобрение на инвестиционните проекти. В посоченият в ЗУТ едногодишен срок е напълно вероятно сградата да не е построена и да няма как да бъде сключен договор в регламентираният от ЗУТ срок.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Съгласно чл.140а, ал.8 от ЗУТ Визата за проектиране по ал. 6 е основание за сключване на договори за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура при уредените в нея условия, ако в едногодишен срок от влизането ѝ в сила възложителят внесе за съгласуване и одобряване инвестиционния проект. Когато в едногодишния срок от влизането в сила на визата за проектиране възложителят не внесе за съгласуване и одобряване инвестиционния проект, той следва да поиска от експлоатационните дружества да</p>

				му предоставят нови изходни данни и условия за присъединяване по реда, определен в наредбите по чл. 84, ал. 3 от този закон и чл. 125, ал. 3 от ЗЕ.
		6.В чл.33 ал.1 се определя „В случаите по чл. 137, ал. 2 ЗЕ собствеността върху изградените от собствениците или титулярите на вещно право на ползване съоръжения се прехвърля на топлопреносното предприятие в срок до три години след подаване на заявление за прехвърляне собствеността на енергийни обекти за присъединяване към топлопреносната мрежа от страна на клиента." , като в същото време в чл.137 ал.3 е указано „Собствеността върху съоръженията, изградени от клиентите, се прехвърля в срок до три години, като отношенията се уреждат в договора за присъединяване по чл. 138, ал. 1.", т.е. в срока за сключване на договора за присъединяване определен в чл.140а ал.8 все още може да не са изградени съоръженията. При липса на съоръжения (липса на вещ) няма какво и кой (като неин собственик) да я прехвърли.	Не се приема.	Текстът на чл.137, ал.2 и ал.3 от ЗЕ е еднозначен.
14.	Петков; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	1.Приемайки, че от първостепенно значение за енергийната сигурност в държавата е премахването на всякакви евентуални заплахи и рискове, които биха могли да възникнат, като заплахата за здравето, живота и собствеността на гражданите и Потребители на топлинна енергия (ПТЕ)/ Клиенти на топлофикационни дружества (КТД) в сгради етажна собственост (СЕС), с така предложението Проект за Наредба не става ясно как това може да се гарантира и постигне. Считам, че с така предложението Проекта за Наредба не е постигната необходимата пълна или в съответната и част хармонизация с други действащи вътрешни нормативни актове в Република България и имащи отношение към разглежданата проблематика. Така например не мога да си обясня защо е пропуснато да се окаже и приложи една елементарна енергийно ефективна мярка към всички общи части на тръбната мрежа - вертикални и хоризонтални участъци към водната отоплителна система в СЕС, а именно те да бъдат топлинно изолирани, с което ще се намалят загубите (транспортните разходи, и те биха могли да се приемат за незначителни/несъществени в процеса на разпределение на ТЕ) при преноса на ТЕ до съответния имот в СЕС и с което ще се улесни, намалят и избегнат споровете по разпределението на потребената енергия за отопление в общите части	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт. Решението за полагането на изолация на вертикалните и хоризонталните тръби от ВОИ е от компетентността на ОС на СЕС. На основание чл. 140, ал. 3 от ЗЕ, сградните инсталации за отопление и горещо водоснабдяване са обща етажна собственост.

		<p>- стълбище, други общи помещения от една страна, и енергията потребена в индивидуалните имоти, от друга страна в СЕС. Считам, че трябва да има пълно съответствие относно изискването да бъдат топлинно изолирани, така както е за градската топлопреносна мрежа (магистрални и улични топлопроводи, от мястото на производство на ТЕ до мястото на доставка - Абонатна станция (АС) в СЕС и което е изпълнено в тази му част), така и да бъдат топлинно изолирани общите части на тръбната мрежа -вертикални и хоризонтални участъци към водната отоплителна система в СЕС, а при липса на такава, те да се считат за технически неизправни и постъпването на топлоносител в тях да се спира и да става, само след полагане на необходимата топлинна изолация върху тях и отстраняване на неизправностите.</p>		
		<p>2. Считам, като задължително условие за предоставянето на услугата отопление на имоти в СЕС, монтирането на отделен топломерен възел на отоплителния кръг във всяка една СЕС, както и водомер за топла вода на мястото на пълнене с т.вода на водната отоплителна система, нещо което липсва в Проекта. Допускам, че с така изготвения и предложен Проект трудно ще бъде възстановено изгубено доверие в Потребителите на тези услуги в СЕС, те ще продължават да се ограничават или ще се въздържат да ги ползват пълноценно и ще бъдат принудени да търсят алтернативни източници на енергия за отопление и за битово горещо водоснабдяване в СЕС. В случай, че това е била целта на проекта, както и да се промени начина на управление и формата на собственост на отделни търговски дружества, тя е напълно достижима. Намирам, че указанията на места препратки към текстове от Закона за енергетиката (ЗЕ) и липса на такива към други важни текстове от ЗЕ, не поражда доверие, а съмнение и за лобизъм и липса на желание за постигане на така търсения баланс и равнопоставеност във взаимоотношенията Потребител/ТП (ТД, ДТЕ, ПТЕ...), в това число и търговски ...</p>	<p>Не се приема</p>	<p>С разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 3 от наредбата е предвидена възможност за монтиране на допълнителен контролен топломер след подгревателя за отопление, който служи за отчитане на енергията за отопление през отоплителния период от топлопреносното предприятие, за сметка на етажната собственост. Горепосочената опция е въведена с цел, когато клиентите от дадена етажна собственост имат сериозни съмнения по отношение на потреблението или разпределението на топлинната енергия в тяхната сграда, да имат възможност да монтират допълнителен контролен топломер за собствена сметка. Следва да се има предвид, че допълнителния контролен топломер, който служи за отчитане на енергията за отопление не е част от</p>

			съоръженията в АС.
		3. Намирам като друг съществен недостатък в Проекта, липсата на текст, с който да се изисква от фирмите за дялово разпределение (ФДР) на потребена енергия за отопление и БГВ в СЕС, и те да бъдат еднозначно задължени да извършват дейността си в съответствие със стандарт EN 834:2013/АС:2015, имащ статут на български документ от 16.06.2016 г.	- Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
		4. Друг съществен недостатък в Проекта е липсата на текстове, с които да се позволи и регламентира начина по които Потребителите на енергия за отопление и БГВ в СЕС, да могат предварително да заявяват и поръчват количествата енергия, които планират да консумират (за цялата сграда) и биха искали да им се доставят за определен от тях период от време от Топлофикационните дружества (ТД)/ Топлопреносните предприятия (ТП)/ Доставчиците на топлинна енергия(ДТЕ)/ Търговците на топлинна енергия (ТТЕ) ..., в това число и за възможност от предварително заплащане на част (или изцяло) на тези планирани и заявени количества енергия за доставка. По този начин ще се даде и възможност и на Топлофикационните дружества/Топлопреносните предприятия/Доставчиците на топлинна енергия/Търговците на топлинна енергия да планират и управляват по добре своите разходи, доставки и дейност ...	Не се приема. Съгласно чл. 149, ал.1, т.6 ЗЕ продажбата на топлинна енергия може да се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между доставчик на топлинна енергия и клиентите в сграда - етажна собственост. Съгласно чл. 149а, ал.1, ЗЕ Клиентите на топлинна енергия в сграда - етажна собственост, могат да купуват топлинна енергия от доставчик, избран с писмено съгласие на собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата - етажна собственост. Съгласно чл. 149б, ал.1, ЗЕ, при продажбата на топлинна енергия от доставчик на клиенти в сграда - етажна собственост, в писмения договор се определят: 1. правата и задълженията на страните; 2. цена на топлинната енергия; 3. редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинната енергия и др.

		<p>5. Използвам случая с настоящето, и за пореден път и отново Ви моля да предложите и при възможност на първото очаквано заседание на Министерски съвет, да се разгледа предложението ми, като се инициира от МЕ, за вземане на решение за организиране и провеждане на централизиран търг - обществена поръчка за цялата страна, (чрез избрано министерство - МЕ, МИ, МРРБ или друго) за доставка, монтаж, пуск и въвеждане в експлоатация на топломери (топломерни възли) за монаж на отоплителния кръг в АС в многофамилни жилищни сгради в режим на етажна собственост (при невъзможност за монтаж на отоплителния кръг, за монтаж на кръга за горещата вода за битови нужди-1 бр., за високите сгради с два отоплителни кръга - за всеки кръг поотделно, за многофамилни жилищни сгради в режим на етажна собственост с обща абонатна станция за 2 или 3 входа - за всеки вход и отклонение поотделно за всяка етажна собственост), за всички съществуващи и функциониращи абонатни станции (и при липса на такива прибори понастоящем).</p> <p>Считам, че това е предпоставка да се потърси възможност за постигане и повишаване на качеството на предоставяните услуги и доверието в този сектор, най-изгодна цена и гаранции за собствениците в многофамилните жилищни сгради с централизирано топлоснабдяване и за близо 570 000 Потребители на топлинна енергия в Република България. Предлагам необходимите финансови средства (по предварителни изчисления ~ 25 млн лева) да се осигурят и при допустимост от програмата за енергийна ефективност - обновяване на многофамилни жилищни сгради в Република България (а при недопустимост за безвъзмездно финансиране, пак от там или друг подходящ финансов източник, но да се заплатят например с отложено плащане в рамките на 12-24 месеца, от собствениците на имоти в многофамилни жилищни сгради в режим на етажна собственост, където те ще бъдат доставени и монтирани).</p>	<p>Не се приеме.</p>	<p>Топлофикационните дружества са самостоятелни търговски дружества и самостоятелно организират своите обществени поръчки за доставка на стоки и услуги по реда на Закона за обществени поръчки. В преобладаващата си част, топлофикационните дружества в страната са частна собственост.</p>
15.	<p>Движение „ДНЕС“; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.</p>	<p>Топлофикационният сектор е един от най-волунтаристично управляваните в интерес на енергийни лобита и техните задкулисни покровители и в системна вреда на потребителите на топлинна енергия. Топлоснабдяването, създадено като обществена услуга, през последните повече от 15 години постепенно и последователно се комерсиализира уродливо и се превърна в система за ограбване, терор и геноцид на потребителите му - битови и небитови клиенти. То стана един от факторите България да е на първо място в Европа по енергийна бедност. В градовете с централно топлоснабдяване от години</p>	-	<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p>

съществува и прогресивно нараства обществено недоволство от едностранно налаганите от монополните топлофикационни дружества беззаконие и подчертана неравнопоставеност спрямо клиентите им. Обирът и терорът върху потребителите на топлинна енергия /физически лица, детски заведения, училища, университети, болници и пр./ върви с пълна сила. Тяхното съдържание и инструменти са: самоволното и едностранно институционализиране на потенциалните потребители в качество на клиенти чрез неравноправни общи условия, вместо с договори; произволната доставка, измерване и разпределение на количества топлинна енергия; целево въвеждане на понятия и изчислителни механизми за манипулиране сметките на клиентите като „такса мощност“, „енергия от сградна инсталация“, „специфичен разход за подгряване на 1 куб.м. гореща вода,, методика за разпределение с използването на повече от 30 формули вместо данни от измервателни уреди, използване на посредници, заплащани от потребителите, невъзможност за отказ от услугата топлоснабдяване, ускорено и неравноправно съдебно производство, безчинство на частни съдебни изпълнители и колекторски фирми, завършващо с отнемането на жилища и други имоти и т.н. Резултатът е непрекъснато нарастване на потенциала на обществено напрежение и недоволство. Цялата нормативна уредба е в крещящо противоречие с интересите на потребителите и въпреки съпротивата на голяма група граждански и потребителски организации тя продължава да се променя в това направление.

Драстичен пример за уродливост в подзаконовата нормативна уредба е сега действащата Наредба 16-334 за топлоснабдяването. Сегашният текст на тази наредба не подлежи на коментар. Той е демонстративно лобистки и пълно недоразумение и от нормативна (местно и общостно законодателство) и от технико-технологична гледна точка. Цялото ѝ съдържание е в крещящо противоречие с технико-технологичните правила за доставка на топлинна енергия, на законите на физиката и термодинамиката, на равнопоставеността в търговските отношения, на вътрешното и общностното право на Европейския съюз в тази сфера.

Тъй-като търпението и поносимостта от страна на гражданите вече са изчерпани и действията и подходите на всички управляващи досега са несистемни и лобистки, ние предприемаме инициативи и действия, в рамките на конструктивния подход, за категорично и радикално решаване на всички проблеми в топлофикационния сектор и на първо място на нормативната уредба, която е в крещящо противоречие с интересите на потребителите и системно застрашава сигурността и

	<p>стабилността му.</p> <p>Позицията и решенията, които предлагаме, черпим и се основават на много задълбочен и динамичен посекторен анализ на състоянието на топлофикационния отрасъл и от предложенията на гражданите. Те имат за цел радикална промяна във философията на нормативната уредба с оглед оздравяване, стабилизиране и нормализиране, а не оцетяване, обезсилване и разпадане на този сектор със социално предназначение. В тях са отразени изискванията както на местното, така и на общностното законодателство на Европейския съюз.</p> <p>На сайта на Министерството на енергетиката е публикуван за обществено обсъждане Проект на НАРЕДБА за изменение и допълнение на Наредба № 16-334 от 2007 г. за топлоснабдяването (обн., ДВ, бр. 34 от 2007 г.; попр., бр. 39 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 58 от 2007 г., бр. 45 от 2009 г., бр. 94 и 99 от 2013 г. и бр. 42 от 2015 г.).</p> <p>Гражданско движение „ДНЕС“, като институционализирана гражданска структура на основание на чл. 1, ал. 2 от Конституцията на Р България, представя настоящото мотивирано становище по посочения проект.</p> <p>Централното топлоснабдяване е специализирана енергийна инфраструктура, подчинена на системни правила за организация и управление, поради което всички решения във връзка с това трябва да се вземат със системен подход. На това основание, ние предлагаме решения, които имат системен характер и са във взаимна зависимост и с основна цел повишаване ефективността на топлофикационния сектор и балансиране на интересите в него. Освен това, както се посочи по-горе, уредбата му трябва да отговаря на изискванията на общностното право на Европейския съюз и на местното право.</p> <p>Във връзка с това и предвид множеството изменения в действащата Наредба 16-334 за топлоснабдяването, които вместо подобрене доведоха до влошаване на положението, ние предлагаме текст на изцяло нова наредба за топлоснабдяването. Основните акценти и мотиви в нея са следните:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Първото изискване при научно и/или практично обсъждане и конструиране на даден обект е да му се даде определение. В случая това се отнася за централното топлоснабдяване. Това е направено в чл. 1 на проекта и включва предназначение, характеристика на системата, техническа инфраструктура, фази на топлоподаването, основен принцип на топлоснабдяването и пр. 2. Един от основните акценти в проекта е категорично и безусловно въвеждане на договорното начало в отношенията между 		
--	---	--	--

топлоснабдителните предприятия и потребителите на топлинна енергия /ТЕ/. Този въпрос е уреден в Закона за енергетиката /ЗЕ/ и в Наредбата за топлоснабдяването /НТС/, но не се изпълнява.

Например, чл. 38 от действащата НТС повелява, че топлоснабдяване се допуска само ако са изпълнени две условия - да има сключени два договора: за присъединяване към топлопреносната мрежа и за продажба на ТЕ.

2.1. За присъединяването това е изключително важно условие, защото в договора за присъединяване и с неговата актуализация се уреждат всички технически условия на които трябва да отговаря абонатната станция като: вид и технически параметри на съоръженията в мястото на присъединяване; вид на осигуряваните топлоснабдителни услуги (топлоснабдяване за отопление и/или горещо водоснабдяване); проектна мощност и мощност на сградната инсталация; режим на топлоснабдяване и параметри на топлоносителя; схема на абонатната станция; правила за настройка на абонатната станция; брой и място на монтиране на средствата за търговско измерване, на управляващите и комуникационните устройства към спомагателните мрежи на топлоснабдителната система; граница на собственост на съоръженията; условия и цени за ползване на помещението за абонатна станция; цени за присъединяване на обекта към топлопреносната мрежа; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинната енергия; редът за осигуряване на достъп до отоплителните тела и средствата за дялово разпределение; редът за разглеждане на жалби и рекламации от потребителите; отговорност и неустойки при изпълнение на договора от страните; срок на договора, основания и ред за предсрочното му прекратяване. Тези изисквания са уредени с чл. 138 от Закона за енергетиката, чл. 17, 29, 30,31,34 и 38 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването и Наредба № 15 от 28 юли 2005 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия.

Като цяло, този договор е изключително важен, защото регламентира техническите и организационните условия за регулирана доставка на топлинна енергия в съответната абонатна станция съобразно външните температури, топлинния капацитет на сградата, конкретното потребление и утвърдения температурен график (заменен с термохидравличен). Липсата на този договор ликвидира равнопоставеността и позволява на доставчика- монополист да доставя произволно непоискани количества топлинна енергия, тя механично до

се разпределя от топлинните счетоводители и да се заплаща принудително от клиентите.

Не е приемливо с една наредба да се определят техническите изисквания към конкретни топлопреносни мрежи. Това се извършва с одобрени технически изисквания от ръководителя на съответния производител и/или преносител на топлинна енергия. Същият аргумент важи и за критериите за разпределение на топлинния товар между централите за производство на топлинна енергия. Основният инструмент за поддържане на баланса между производството и потреблението на топлинна енергия е температурния график и корекциите в него, налагани от конкретното изменение на външните температури и особено от динамиката на потреблението във всеки момент. Това гарантира, че в абонатните станции на клиентите няма да се доставя и нагнетява ненужно количество топлинна енергия.

Фундаменталното правило, буквата "А", при доставката на топлинна енергия от доставчика е това да става чрез прилагането на температурен график. Това означава, че количеството на топлинната енергия трябва ПРЯКО да зависи от външните атмосферни условия, от топлинния капацитет на отопляемия обект и от регулирането на потреблението от КОНКРЕТНИЯ потребител чрез уредите на отоплителните тела и консумацията на топла вода в жилището му. Спирането на което и да е отоплително тяло и на консумацията на топла вода трябва моментално да доведе до съответно изменение на параметрите на топлоносителя през абонатната станция, респективно през централния топломер.

Температурният график е най-съвършения балансатор при производството, преноса и разпределението на топлинната енергия. Този график е технико-технологичен процес, отговарящ на всички изисквания за ефективно управление на топлоснабдяването.

Топлоснабдителната система предоставя на топлоизточника неограничени възможности за злоупотреби чрез нарушаването на температурния график, при което може да се произведе и реализира неправомерно в пъти повече топлинна енергия, без потребителите да могат да се противопоставят на това действие на топлоизточника, по какъвто и да било начин. Монополистът може съвсем умишлено да нагнетява топлоснабдителната система с никому ненужна топлинна енергия, която обаче следва да се заплати от гражданите. Така топлофикационното дружество доставя само на себе си безконтролно произведената топлоенергия.

Явно е, че целта на отпадането на температурния график в

предложенията на МЕ не е решаването на проблема за регулирана доставка на топлинна енергия на клиентите, а да се развържат още повече ръцете на топлофикациите за безконтролно нагнетяване на топлинна енергия в топлопреносната мрежа. Това им поведение е заробващо за гражданите с тръба в жилището и опасно за сигурността на мрежата. Условието за доставката са определени с проекта и температурния график и те или се прилагат или се нарушават - средно положение няма.

Термохидравличният режим основно залага на автоматичното регулиране на параметрите на топлинния поток, рискът от което се доказва с големите аварии в източната част на София. Температурният график се управлява от оператор и е по-сигурен.

2.2. Присъединяването към инсталация за доставка на топлинна енергия не е безусловно за определяне на потенциалния потребител като клиент на топлофикационното дружество. Това е само възможност. Институционализирането на потенциалния потребител в качеството на клиент става само с изрично подписване и/или присъединяване към търговски договор за продажба на топлинна енергия. Теплофикационните дружества, обаче, категорично отказват да сключват императивно изискуемия съгл. чл. 149, ал.1, т.6 от ЗЕ и чл. 40 от Наредба № 16-334/6.04.2007 г. писмен договор за продажба на топлинна енергия. Както се посочи по-горе, присъединяването към инсталация за доставка на топлинна енергия не е безусловно за определяне на потенциалния потребител като клиент на топлофикационното дружество. Потребителят се превръща в клиент само въз основа на изрично подписан (и/или чрез присъединяване към) търговски договор за продажба на топлинна енергия. Такъв договор осигурява балансирана защита на правата и на двете страни.

Предвид особената важност на такъв договор и на основание на националното и ЕС законодателство ГД „ДНЕС“ неколкратно внася в Министерството на енергетиката /МЕ/ и в КЕВР за одобряване образец на договор за продажба на топлинна енергия. Показателно е мълчанието на тези институции повече от четири години, което е още едно свидетелство, че те обслужват енергийното лоби в престъпване на закона.

При изслушването на 26.11.2019 г. в специализираната комисия на СОС, новият изп. директор на „Топлофикация София“ ЕАД Александър Александров заяви:

„Не е възможно да се сключват договори с клиентите, защото „Топлофикация“ доставя енергия до входа на абонатната станция (!!!).

		<p>Абонатната станция и дяловото разпределение са отговорност на етажната собственост (!!!)". Това твърдение освен, че е неграмотно от технико-технологична, организационна и правна гл.т., то е и престъпно, защото е грубо нарушение на законова норма (чл. 149, ал.1, т.6 от ЗЕ). Това е основание за незабавното му освобождаване от новозаетата длъжност с цел навременно предотвратяване на бъдещи незаконни действия.</p>		
		<p>3. Теплофикационните дружества системно и безусловно отказват да съблюдават нормативните разпоредби (ЗЕ, Наредба № 16-334/6.04.2007 г. за топлоснабдяването, Наредба № 15/28.07.2005 г. за техническите правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия, Основните технически изисквания към абонатни станции с топлоносител гореща вода - гр. София в сила от 15.04.2008 г.) и налагат едностранно собствените си Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди, които са в пълно противоречие със законовите нормативи. Фактите в това отношение са явни и безспорни. По смисъла на чл. 298 от Търговския закон (ТЗ) те трябва да са част от условията на индивидуален договор тъй като теплофикационните дружества са търговски дружества. Фактът, че са одобрени от КВЕР и публикувани не ги прави законосъобразни и не променя същността на договорните отношения между потребител и продавач. Публичен факт е, че (Д)КВЕР е създадена да обслужва енергийното лоби, а КВЕР пък не е граждански орган, съгл. изискванията на Третия енергиен пакет и в този смисъл е нелегитимна. За влиянието на енергийното лоби свидетелства и Определение 3258 от 07.03.2013 г. на 5 членен състав на ВАС. Обстоятелството, че т.н. общи условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо писмено приемане от клиентите, противоречи на регламент 2006/2004/ ЕО, чл. 3 към който са прикрепени директиви, включително и директивата за неравноправните клаузи в договорите (93/1 З/ЕИО). Ал. 3 от чл. 150 на Закона за енергетиката е в същото противоречие. Доколкото противоречат на императивна норма на закона, считаме, че такива „разпоредби“ не трябва се прилагат и следва да бъдат прогласени за недействителни и нищожни. От друга страна Общите условия изобилстват с неравноправни клаузи, които служебно подлежат на проверка от съда. В този смисъл е Решението на европейския съд по дела С-240/98 г. - С-244/98 г. във</p>		

		<p>връзка с Директива 93/1 З/ЕИО/. Общите условия нито са административен, нито нормативен акт. С тях не може автоматично потенциалният потребител на топлинна енергия да се институционализира като клиент на съответното дружество с всички произтичащи от това негативни последици. Единствено договорът осигурява обективност и равнопоставеност в отношенията между страните!</p> <p>Решението е т.н. общи условия категорично ДА СЕ ИЗКЛЮЧАТ от използване и прилагане от топлофикационните дружества, защото както технико-технологичните правила, така и търговските и облигационните норми са регламентирани във висшестоящи законови актове (ЗЕ, ЗЗД, ЗЗП, ЗСч. и др.). По принцип продажбата е облигационно отношение и следва да се урежда с договор.</p>		
		<p>4. В практиката топлофикационните дружества тотално заобикалят разпоредбата на чл. 156, ал. 1 от Закона за енергетиката {търговско измерване на границата на собственост}, а изключението по ал. 3 е превърнато в правило.</p> <p>„ Чл. 156. (1) Топлинната енергия се измерва със средства за търговско измерване - собственост на топлопреносното предприятие, монтирани на границата на собственост на съоръженията.</p> <p>(2) Границата на собственост на съоръженията:</p> <p>3. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2012 г.у в сила от 17.07.2012 г.) между топлопреносното предприятие и клиентите на топлинна енергия в самостоятелна сграда или в сграда - етажна собственост, е последната спирателна арматура преди разпределителната мрежа на сградните инсталации.</p> <p>(3) Когато топлинната енергия се измерва със средства за търговско измерване, монтирани на място, различно от границата на собственост по ал. 2, начинът за отчитане на топлинната енергия се урежда съгласно наредбата по чл. 125, ал. 3. "</p> <p>Липсват уреди, имащи пряко отношение към измерването и регулирането на реалната консумация по количество и качество на топлинната енергия (топломери на кръговете „отопление" и „битова гореща вода", водомери пред подгревателите за топла вода, осезатели за поддържане постоянна температура на топлата вода и пр.). В много случаи данните на уредите, които уж са преминали метрологичен контрол, са с големи отклонения от допустимите граници.</p> <p>Дружествата безусловно и едностранно налагат практиката да се отчита и заплаща топлинната енергия, отчетена по топломера на входа на</p>		

абонатната станция, поставен на изходящата към ТЕЦ/ТЦ тръба. Той, обаче, отчита произволно доставената в абонатната станция топлинна енергия, преминала през топлообменниците и върната в топлопреносната мрежа. Тя няма нищо общо с реално потребената топлинна енергия от клиентите. Ако се пресметне енталпията като съотношение между приложена енергия и извършена работа ще излезе, че багер тегли детска количка. Да, но клиентът плаща за багера.

Императивното условие, количеството топлинна енергия да се измерва на границата на собственост означава на двата изходящи от абонатната станция кръга - кръг "отопление " и кръг „битова гореща вода" /БГВ/ - да има отделни топломери. Тъй като те липсват, на клиентите се начислява потребление на базата на показанията на общия топломер чрез порочно, нереално, незаконосъобразно и нагласено разпределение. В болшинството от случаите, отчетеното количество топлинна енергия не може да се поеме от топлинния капацитет на отоплителните тела и от БГВ.

В практиката поголовно и неоснователно се налага схващането, че индивидуалните измервателни уреди не са средства за търговско измерване а контролни. Определянето им като контролни е в услуга на монополистите да манипулират резултатите от измерванията, което е доказана и масова практика. Тепломерите и водомерите не са контролни уреди а средства за търговско измерване. Това императивно е уредено с т. 3 от ал. 1. е Чл. 156 от Закона за енергетиката. Отклонение от правилото може да се допуска само по изключение и то по изрично установени технически причини.

По отношение на доставената енергия до потребителя е приложима клаузата и за непоръчани доставки т.е. за сметка на доставили я (л. 9 от Директива 97/7 /ЕО/, транспонирана в чл. 62 от ЗЗП). Теплофикационните дружества не продават топлинна енергия, каквото е задължението им по Закона за енергетиката, а само доставят такава, без да се съобразяват с потребностите на клиентите. Доставка и продажба са две различни неща - за справка чл. 62 от ЗЗП и чл. 9 от ЕО 97/7 за непоръчаните доставки.

Следователно, не е възможно да се отчита и разпределя законосъобразно и реално колко в действителност е продадената топлинна енергия. Необходимо да се разграничат понятията „доставка" и „продажба".

В документите на топлофикационните дружества и фирмите за дялово разпределение липсва единствено справедливия принцип, че се заплаща само това, което е измерено по надежден и безспорен начин и

		<p>за съжаление това се толерира от собствениците им. В това отношение се negliжира и ДИРЕКТИВА 2006/32/ЕО от 05.04.2006 година, която забранява неоправданото стимулиране на обеми на потребление и задължава въвеждането на системи за отчет на консумираната от отделните потребители енергия въз основа на „индивидуални измервателни уреди на конкурентни цени, които точно отчитат реално консумираното количество енергия от крайния потребител и осигуряват информацията относно действителното време на използване “.</p>		
		<p>5. Разпределението на топлинната енергия в сгради етажна собственост се извършва по порочната Методика към чл. 61, ал. 1 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването. Чрез множеството формули /35 бр./ в нея се цели да се манипулира отчитането на реално потребената топлинна енергия и прикрие обирът на клиентите. Нагло и безотговорно международно признатите уреди за търговско измерване се заменят с измислени и неприложими формули. Всички данни и резултати се нагласяват. Изготвяните „Дялови разпределения“ и „Съобщения към фактури“ доказват, че извършваното дялово разпределение на доставената топлинна енергия е неправилно и в грубо нарушение на чл. 61 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването. От данните в тях се вижда, че:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Количеството енергия за технологични разходи НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО се изчислява, в престъпване нормата на чл. 58, ал. 2 и 3 от Наредбата и т. 4 от Методиката. Доставчикът и третото лице-помагач определят „на око“ без надлежна обосновка от техническата документация на производителя и без провеждане на съответни разчети и измервания. Експертните данни показват, че отчитаните количества технологични разходи са символични и са по-малко от топлоотдаването на един радиатор. В действителност те са значително по-големи от отчетените, но тъй-като са за сметка на топлоснабдителното дружество, техният размер се нагласява. Допълването на сградната инсталация също е технологичен разход и трябва да бъде за сметка на доставчика на топлинна енергия. - Количеството топлинна енергия за битовото горещо водоснабдяване е също обект на огромна манипулация, защото се определя като разлика между показанията на топломера на входа на абонатната станция и количеството топлинна енергия за отопление. Неправилно и в нарушение на т. 5 от Методиката, се изчислява и специфичният разход за подгриване на 1 куб.м. гореща вода. Видно от „Съобщенията към фактури“ е, че всеки месец той е различен. Това 		

показва, че се нагласява, чрез което се прехвърля част от произволно доставената топлинна енергия в абонатната станция върху този специфичен разход. В „съобщенията към фактури“ на топлофикационните дружества, специфичният разход се движи в произволни граници според количеството употребена топла вода. В масовия случай той е над 100 кВтч и достига стойности близки до 200 кВтч. В същност, това е ОБЕКТИВНА ВЕЛИЧИНА, подчиняваща се на физичен закон, формулиран с т.н. калориметрично уравнение $T = Q \cdot m \cdot \Delta t = Q \cdot m \cdot (t' - t_0)$. Като се има предвид, че за водата $m = 0$ то формулата става $T = Q \cdot \Delta t = Q \cdot (t_1 - t_0)$. Следователно за подгриване на 1 м3 вода с 45°C (от 10° до 55°) са необходими 52.335 кВтч. Освен това не се поддържа автоматично чрез осезател декретната температура от 55°C на изхода на топлообменника а в отчетните документи се приема, че е толкова.

Изводът е: извършваното по описания начин разпределение на топлинната енергия за битово горещо водоснабдяване по прогнозно определени количества подгривта вода, е НЕРЕАЛНО и ПОРОЧНО. То се основава на нереално и нагласено определяне на количеството топлинна енергия, съгласно чл. 68 от Наредбата, на прогнозно определени количества подгривта вода, на нереален и нагласен специфичен разход за подгриване на 1 м3 вода и на елементи във формулите за изчисление, които са nonsens (използване на приети вместо измерени величини; разделение на отоплителен и неотоплителен период; недоказани работни часове на абонатната станция и пр.).

Поради липсата регулатор на изхода на топлообменника, топлата вода няма необходимите качествени характеристики съгл. т. 5 на ал. 1 от чл. 1496 на ЗЕ. След 22.30 - 23 ч. температурата ѝ драстично пада, а след април температурата ѝ варира около 40°C. Решението на този казус се съдържа в действащата Наредба 16-334 за топлоснабдяването, но съзнателно не се прилага от дружествата, а именно: пред подгревателя за БГВ трябва да има монтиран водомер за студената вода (дава информация за Q), при подгревателя трябва да има монтиран сензор за поддржане температурата на БГВ 55°C (за $t' - t_0$) и след подгревателя монтиран отделен топломер за БГВ (неговите показания трябва да се разпределят пропорционално на показанията на индивидуалните водомери за топла вода в имотите на потребителите, които са действителните уреди за търговско измерване).

- Особено драстични са нарушенията при изчисляване на т.н. енергия, отдавана от сградната инсталация. В престъпване на закона уредът за

търговско мерене (топломер) се поставя не на границата на собственост, а на изходящата към ТЕЦ/ТЦ тръба! По такъв начин доставчикът доставя топлинната енергия на себе си, но я отчита на клиентите. При разпределението, тази произволно доставяна енергия в сгради етажна собственост едностранно и неправомерно се прехвърля върху т.н. сградна инсталация и специфичен разход за подгряване на 1 м3 вода. Експертните данни сочат, че чрез тази измама на потребителя се „отчита“ доставка на повече топлинна енергия през тънките тръбички на сградната инсталация, отколкото през големите радиатори в имота му. Обикновено в тристаен апартамент съотношението между разгънатата площ на тръбите на сградната инсталация и тази на радиаторите е 0.62 м2 : 11-14 м2, а съотношението на отдадената от тях топлинна енергия, според отчетите на топлофикационните дружества, е около 50 % : 50 % и повече. Така се „обосновава“ надписването на сметките.

Целта тук е, освен реализиране на по-голям приход, и създаване възможност чрез нагласяване да не се допусне отчитане на разход чрез отоплителните тела по-голям от мощността им. Доказателство за това е текстът на т. 6.4.3. от Методиката, която гласи: „Разпределената топлинна енергия за едно отоплително тяло не може да надвишава максималната енергия, която отоплителното тяло може да отдаде за един отчетен период при съответния режим на работа на сградната инсталация“. ЕТО ТОВА Е ДОКАЗАТЕЛСТВО, ЧЕ ВСИЧКО СЕ НАГЛАСЯВА А НЕ СЕ ИЗМЕРВА! В подкрепа на този извод е и текстът на т. 6.б. (изм. - ДВ, бр. 58 от 2007 г.) от Методиката „За сгради - етажна собственост, за които лицето по чл. 139а от Закона за енергетиката констатира, че количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, е по-голямо от енергията за отопление на имотите, се прави проверка от лицето по чл. 139а, топлопреносното предприятие и представител на етажната собственост. Съставя се констативен протокол с предписание за коригиращи мерки“!!!

Следователно енергията от сградна инсталация се начислява произволно и претендираното парично задължение е недължимо. В по-общ план сградната инсталация е част от четирите фази на топлоснабдяването: 1) производство, 2) пренос, 3) разпределение и 4) потребление на топлинна енергия. Именно чрез сградната инсталация се извършва разпределението на топлинната енергия в сградата-етажна собственост. От техническа гледна точка тя е обща собственост на обитателите в сградата и с възможност за индивидуално ползване без да се пречи на другите. По отношение на физическата ѝ поддръжка

всеки е длъжен да участва, съгласно делът си (чл. 41 от ЗС), тъй като тя се явява акцесорна част към самия имот.

Начисляването на „енергия от сградна инсталация“ е типичен и показателен пример за безогледната комерсиализация в топлофикационния сектор след 2002 г. Тя замести отпадналата форма на ограбване, наречена „такса мощност“. Порочното предназначение на „енергия от сградна инсталация“ е да поеме част от произволно доставяната топлинна енергия в абонатните станции, която не се потребява и не може да се поеме от капацитета на отоплителните тела. Решението на този казус е много просто и нормативно уредено в чл. 138 и чл. 156 от Закона за енергетиката, чл. 17, ал. 4, т. 4 и т. 5 и чл. 29 от Наредба 16-334 за топлоснабдяването а именно, че с договора за присъединяване се определят броя и мястото на средствата за търговско измерване и, че тяхното място е на границата на собственост, т.е. при последната спирателна арматура на изхода на абонатната станция. Следователно, с поставянето на отделен топломер на кръг „отопление“ (ВОИ) на изхода на абонатната станция преди спирателната арматура към сградната инсталация казусът „енергия от сградна инсталация“ автоматично отпада. Този топломер ще отчита топлинната енергия, влязла в сградната инсталация, разпределена по отделните имоти и реално потребена от съответните клиенти и общите части на сградата. Разпределението ѝ ще се извърши по показанията на разпределителите върху отоплителните тела в отделните имоти.

Т.н. „топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация“ е измислено понятие с цел да се товарят клиентите с количества топлинна енергия, които реално не са потребени от тях.

Потвърждаваме с пример от сайта на „Топлофикация София“ ЕАД: „Истини и заблуди за дейността на „Топлофикация София“ ЕАД.

Как се отчита и разпределя енергията

Топлинните счетоводители използват утвърдена с Наредба на Министерството на икономиката и енергетиката методика за разпределение на енергията. Освен отчитането на индивидуалното потребление във всеки имот (топломери и водомери за топла вода), те правят и разпределение на разликата между показанията на общия топломер и сумата на индивидуалните измервателни уреди. Това количество обща енергия е енергията за сградна инсталация. „

Изложените твърдения относно разпределението на топлинната енергия безспорно ще се докажат ако някой успее да задължи произволен топлинен счетоводител да извърши разпределение при стриктно спазване на всички формули в Методиката. Тази методика е абсолютен

		<p>нонсенс и по тази причина тя не присъства в проекта ни за нова наредба. Недопустимо е с 35 измислени формули да се елиминира използването на световно признати уреди за търговско измерване-топломери и индивидуални разпределители.</p> <p>Философията на предложения от нас проект изключва съществуването и ползването на понятието „топлинна енергия от сградна инсталация" като отоплително тяло и оставането ѝ като понятие само за пренос на топлинна енергия. Малкото количество топлинна енергия, която тя е отделила е част от енергията, отчетена от топломера за отоплителния кръг и ще бъде разпределена на база на показанията на индивидуалните разпределители на отоплителните тела и/или на индивидуалните топломери в имотите (ако има такива). Никакви измислени „изчисления"!!!</p> <p>В проекта по нов начин се урежда ликвидирането на злоупотребите и несправедливостта при разпределението на топлинна енергия между клиентите при непълнен отчет и при използването на т.н. специфичен разход за подгряване на 1 м3 вода. Съгласно т. Б от т. 5 на действащата Методика, разликата между отчетеното количество по общия водомер и сбора от отчетените количества по индивидуалните водомери за топла вода се разпределя пропорционално на начисленото количество гореща вода между имотите. Това е неприемливо и порочно, защото товари несправедливо и неоснователно редовните клиенти с неупотребени и наказателно начислени количества в нередовните имоти. Трябва да се има предвид, че по действащия норматив /л./ден/обитател/ тези количества представляват цял басейн!!!</p>		
		<p>б. Абсолютен волонтаризъм за сметка на клиентите е въвеждането на т.н. фирми за дялово разпределение или топлинни счетоводители. Още от Римското право е забранено две страни да се договарят за сметка на трета, както е този случай. Това е безспорен пример за паразитизъм. По аналогия собствениците на заведения би трябвало да налагат на клиентите отделно заплащане на сервитьорите! Качеството на поддържаните офиси, разточителната охрана и други доволства са доказателство за прекомерна обезпеченост. Едно посещение за проверка с един поглед на отоплително тяло, уред и пр. струва 13 лв. При принудителната подмяна на индивидуалните разпределители през 2010 г. една от ФДР получи 34 млн.лв. приход. Разпределението на ТЕ от тези фирми се извършва формално, нагласено и в пълно несъответствие с формулите в Методиката. Тези „лица" нямат отношения с етажните собственоности на основание § 5. от Преходните и</p>		

	<p>заклучителни разпоредби от Наредба 16-334 за топлоснабдяването. Общото събрание на СЕС също няма отношение към взаимодействията между топлофикационните дружества и лицата по чл. 1396, ал. 1 ЗЕ. Те се регулират с разточителни договори и общи условия, макар че за такава елементарна дейност няма нужда от общи условия. Дори и договорът няма да е повече от една страница. Освен това не е приемливо да се ползва трето лице при облигационни отношения. Тези лица в много от случаите с дейността си увреждат интересите на крайните клиенти.</p> <p>Нормално и законосъобразно е топлоснабдителното дружество да извършва тази дейност безвъзмездно, защото е в негов интерес. То трябва да определи количествата топлинна енергия и да формира стойности за всеки негов клиент поотделно. Това го прави всеки доставчик на стока или услуга. Ако не желае да го прави си наема подизпълнител, който извършава тази дейност за негова сметка. Всеки клиент е страна по сделката и се интересува какво лично купува. Доставчикът не е изобщо доставчик.</p>		
	<p>7. 6. Теплофикационните дружества използват нелегитимни, незаконни и с недостоверни данни документи при търговските и финансовите си отношения с клиентите.</p> <p>Т.н. „Главен отчет“, изготвян от топлофикационното дружество, съдържа неверни и недоказани данни за действително потребената топлинна енергия от клиентите и за размера на технологичните разходи. Той отразява произволно доставената топлинна енергия.</p> <p>Използваните „съобщения към фактури“ не съществуват в документалния мир, не отговарят на изискванията на чл. 7 от Закона за счетоводството и съдържат нагласени данни. Те са документи с невярно съдържание и като частен документ, представен пред съда, ищецът е осъществил състава на чл. 310 от НК, респективно чл. 314 от НК.</p> <p>Същото се отнася и за „дяловите разпределения“ на топлинните счетоводители. Т.н. „Съобщения към фактури“ и „Дялови разпределения“ не съставляват документи нито по смисъла на чл. 179, нито по чл. 180 от ГПК, нито по Закона за счетоводството. Те са обикновена принтерна разпечатка, без да са отбелязани данните на съставителя, без подписи на страните или техни представители, без достоверна дата на връчване и пр.</p> <p>Изготвяните „извлечения от сметки“ не отразяват действителни счетоводни операции, защото източникът им е оперативната информационна система а не счетоводната. Нито един клиент няма</p>		

		<p>счетоводна партида в счетоводството на доставчика а тя е единствено достоверния източник за задължения и заверения. В това отношение Решение № 155 от 13.03.2007 г. на ВКС е категорично. Дружествата, при предявяване на дълг, не представят първични счетоводни документи от които да е видно откъде произтича дълга и каква е неговата структура. В търговските взаимоотношения единствените документи, които създават и коригират задължения са фактурите и дебитните и кредитните известия. Те са и основанията за данъчни задължения, които могат да бъдат заобикаляни с посочените нелигитимни документи. Топлофикационните дружества не представят и доказателства, че клиентите им са дали съгласието си да се извършва авансово плащане по съобщения към фактури, съгласно чл. 53 от ЗЗП. Недопустимо е използването на прогнозни сметки, разпределение по измислени и недоказани величини, изчисления на показатели, за които има уреди за измерване и т.н. Необходимо е категорично да отпаднат т.н. изравнителни сметки. Отчитането и фактурирането трябва да става ежемесечно.</p> <p>Потребителите масово са в шок и недоумение какво консумират и какво плащат. Издаваните по нея „съобщения към фактури" са всичко друго но не и легитимен документ за финансово задължение, съгласно Закона за счетоводството, Закона за енергетиката, Закона за защита на потребителите, Закона за задълженията и договорите и пр.</p> <p>Начинът на заплащане се определя с договорите за продажба на топлинна енергия. Предвид направените в горните текстове изменения, понятията „прогнозна консумация» и «изравняване на сумите за действително консумираното количество топлинна енергия» вече нямат приложение и отпадат.</p> <p>Във връзка с този проблем ние предлагаме да се приложат ефективни мерки за прекратяване на тази вредна и незаконна практика.</p>		
		<p>7. Топлофикационните дружества неправомерно, незаконно и с настървение начислява лихви върху недоказаните си по основание, размер, срок и пр. финансови претенции към клиентите си. По икономическото си съдържание лихвата е форма на доход, когато парите са в качеството на стока, а не на платежно средство. Т.е. лихвата е цена на парите, когато са предмет на кредитна сделка. На кредитора трябва да се престира нещо допълнително и това е именно лихвата. Задължения за лихва не могат да възникнат без да е налице това условие, т.е. тя е акцесорно задължение.</p> <p>От предходното изложение е видно, че нито едно от тези условия не е</p>		

налице в отношенията между топлофикационните дружества и клиентите им. По принцип между тях няма подписани договори за продажба на топлинна енергия, т.е. няма сделка. Дори да има сделка, тя ще е търговска (за продажба на стока или услуга), а не кредитна (за продажба на пари). Очевидно лихвата няма приложно поле и всички претенции за лихви от страна на монополиста са неоснователни.

Освен това клиентите на дружеството системно не получават легитимни и законни документи, издадени от него за парични задължения. Никъде в тях не стои подпис на клиента като знак за съгласие и приемане на такива задължения. Всички данни за потребена и разпределена топлинна енергия са неверни и манипулирани. Следователно клиентите нямат безспорно доказано парично задължение към топлофикационното дружество и поради това не дължат и лихви. С други думи, претендираното вземане не може да се смята за доказано по безсъмнен начин само поради това, че топлофикационното дружество е изчислило индивидуалната му сметка по начина, посочен в издаденото от него „Съобщение към фактура“.

Като правило в общите си условия за продажба на топлинна енергия дружеството записва, че при неизпълнение на задълженията си купувачът заплаща на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на топлинната енергия. Тъй-като става въпрос за отношения между продавач и купувач по търговска сделка то следователно лихва не се дължи, а обезщетение. В тези случаи формата на обезщетението е неустойката, която обаче изрично трябва да се договори в задължителния договор за продажба на топлинна енергия.

В тълкувателната практика на ВАС по производство във връзка със сметките на ЧЕЗ, е постановено, че начисляването на лихви по прогнозни сметки е нищожно. Решението в пълна сила важи и за топлофикационните дружества (Решение № 5973/10.05.2010 г. на 5 чл. Състав на ВАС). По закон мораторна /наказателна/ лихва, в т.ч. за забава, може да се налага само върху действително доказани пропуснати ползи, а не върху предполагаеми прогнозни сметки, тъй като в тях цифрите и данните не са действителни. Т.е. изчисляването на лихви по неликвидни суми е в разрез с чл. 86 от ЗЗД, което е и потвърждение в правната норма на чл. 154, изречение второ.

Във връзка с гореизложеното, предлагаме да приемете предложението на ГД „ДНЕС“ за изготвяне и утвърждаване на нова наредба за топлоснабдяването и да организирате работно обсъждане със заинтересованите страни и компетентните органи на Министерството на

		<p>енергетиката.</p> <p>Изготвен е нов проект на Наредба за топлоснабдяването, както следва: Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ Чл. 1.(1) Централното топлоснабдяване е сложна термодинамична система със социално предназначение и се състои от четири фази - производство, пренос, разпределение и потребление на топлинна енергия. (2) Производството на топлинна енергия се извършва в централи с специализирано или комбинирано производство на топлинна енергия. (3) Преносът се извършва чрез топлопреносна мрежа и съоръжения към нея за поддържане параметрите на топлоносителя. Мрежата започва от последната спирателна арматура на границата на топлоцентралата и завършва при спирателната арматура на изхода на абонатната станция към вътрешната отоплителна инсталация /ВОИ/ в съответния отопляем обект. (4) Разпределението на топлинната енергия в отопляем обект с повече от една отопляема част се извършва чрез вътрешна отоплителна инсталация, изградена съгласно техническия проект на конкретния обект. Началото на инсталацията е последната спирателна арматура на изхода на абонатната станция, към която е присъединена вътрешната отоплителна инсталация. Към нея принадлежат и отклоненията към конкретните отопляеми части в отопляемия обект. (5) Потреблението на топлинна енергия се извършва чрез монтираните отоплителни тела в съответните отопляеми части в отопляемия обект. (6) Изграждането на нови и разширението на съществуващи обекти и на нови топлопреносни мрежи, необходими за топлоснабдяване в населените места, се извършва в съответствие с подробни устройствени планове и при спазване на техническите правила и нормативи, определени в съответната нормативна уредба. Чл. 2. (1) С тази наредба се определят редът и техническите условия за топлоснабдяване, за оперативното управление на топлоснабдителната система, за присъединяване на производители и клиенти към топлопреносната мрежа, за прекратяване на топлоснабдяването, за спиране на топлоподаването и за прилагане на дяловото разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост. (2) Техническите условия за топлоснабдяване се отнасят за: 1. производство на топлинна енергия;</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Изготвеният от движение ДНЕС проект на Наредба за топлоснабдяването не съответства на нормативните изисквания от глава X „Топлоснабдяване“ от ЗЕ.</p> <p>Проекта, предложен от движение ДНЕС, е в противоречие с Раздел VI „Разпределение на топлинната енергия“ от ЗЕ.</p> <p>В проекта на движение ДНЕС навсякъде е използван термина „топлоснабдително предприятие“, което не съществува като понятие в ЗЕ. Терминологията използвана в ЗЕ е „топлопреносно предприятие“.</p> <p>Относно предложението количеството на топлинната енергия за БГВ да се определя по калориметрично уравнение, следва да се има предвид, че топлинният поток, който се отдава (или приема) между стена и движещ се флуид за единица време се определя от закона на Нютон : $Q = \alpha_k \cdot F \cdot (t_{ст} - t_{ф}), W$ т.е. количеството топлина, пренесено чрез конвекция е пропорционално на повърхността, температурната разлика и времето.</p>
--	--	--	----------------------	--

2. пренос на топлинна енергия;
3. оперативно управление на топлоснабдителната система;
4. присъединяване към топлопреносната мрежа;
5. измерване и отчитане на топлинната енергия;
6. дялово разпределение на топлинната енергия;
7. прекратяване на топлоснабдяването;
8. спиране на топлоподаването.

(3) Разпоредбите на тази наредба не се прилагат за лицата по чл. 39, ал. 4, т. 2 и 3 ЗЕ.

Чл. 3. (1) Топлоснабдителното предприятие е длъжно да има готовност да предоставя топлинна енергия за отопление от 1 октомври на текущата година до 30 април през следващата година.

(2) Топлоснабдителното предприятие включва отоплението в абонатната станция на сградата, когато средната денонощна температура на външния въздух в три последователни дни е по-ниска от +12°C и изключва отоплението при повишаване на средната денонощна температура на външния въздух в три последователни дни над +12°C, като и в двата случая се съобразява с дългосрочната прогноза за следващите 7 - 10 дни.

(3) Топлоснабдителното предприятие може да включи или изключи отоплението преди или след сроковете по ал. 1 и 2 по писмено искане от клиентите след представяне на протокол с взето решение от общото събрание на етажната собственост по реда на Закона за управление на етажната собственост.

Глава втора. ПРОИЗВОДСТВО НА ТОПЛИННА ЕНЕРГИЯ

Чл. 4. Производството на топлинна енергия се извършва от енергийни предприятия при условията на чл. 39, ал. 1, т. 1 и чл. 39, ал. 4, т. 2 и 4 ЗЕ.

Чл. 5. Производителите на топлинна енергия по чл. 4 са длъжни да:

1. спазват изискванията за безопасност и осигуряват сигурна и надеждна работа на съоръженията за производство на топлинна енергия при най-икономично потребление на енергийните ресурси;
2. спазват режимите на топлоснабдяване и параметрите на топлоносителите, задавани от оператора на топлопреносната мрежа;
3. поддържат резерви от горива съгласно наредбата по чл. 85, ал. 2 ЗЕ.

Чл. 6. Устройството и техническата експлоатация на централите и инсталациите за производство на топлинна енергия отговарят на наредбите по чл. 83, ал. 1, т. 2 и чл. 125, ал. 4 ЗЕ.

Чл. 7. (1) Производителите на топлинна енергия по чл. 4 монтират за

В уравнението коефициентът на пропорционалност α_k се нарича коефициент на конвекция и показва какво количество топлина се пренася от повърхност 1m^2 към флуида (или обратно) за единица време при температурна разлика между стената и флуида 1 градус. Измерва се в $\text{W}/(\text{m}^2\cdot\text{K})$. Определянето на коефициента α_k зависи от множество фактори. Причината е, че в близост до стената флуидът образува граничен ламинарен слой, през който топлината преминава за сметка на топлопроводните му качества. Колкото дебелината на този слой е по-голяма, толкова влиянието му върху α_k , а оттам и върху конвекцията ще бъде по-голямо. Коефициентът на топлопредаване α_k зависи от скоростта на движение и физичните параметри (плътност, вискозитет, специфичен топлинен капацитет и коефициент на топлопроводност) на флуидите и от геометричните размери на стената (за тръба – нейният диаметър и дължина). За намиране на стойността на този коефициент се използват критериални уравнения, като има описани в техническата литература различни методи за определянето им. За несвиваемо, нискоскоростно течение (най-често срещано в практиката) коефициент на

своя сметка на границата на собственост:

1. спирателна арматура;
2. средства за измерване на количеството топлинна енергия и контрол на параметрите на топлоносителя;
3. регулиращи устройства за поддържане параметрите на топлоносителя;
4. телекомуникационни устройства за предаване информация на оператора на топлопреносната мрежа.

(2) Изискванията по ал. 1 се прилагат и за вертикално интегрирани предприятия за производство и пренос на топлинна енергия, като съоръженията се монтират на границата между производствените и топлопреносните съоръжения.

Глава трета. ПРЕНОС НА ТОПЛИННА ЕНЕРГИЯ

Чл. 8. (1) Топлоснабдителното предприятие: 1. снабдява клиентите с топлинна енергия;

2. поддържа обектите и съоръженията на топлопреносната мрежа в съответствие с техническите правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация на обектите и съоръженията за производство, пренос и разпределение на топлинна енергия, определени с наредбите по чл. 83, ал. 1, т. 2 и чл. 125, ал. 4 ЗЕ;
3. развива топлопреносната мрежа в съответствие с плановете за развитие, разработени съгласно чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗЕ;
4. сключва договори за покупка и продажба на топлинна енергия
5. извършва разпределение на топлинната енергия;
6. осъществява чрез оператора на топлопреносната мрежа оперативното управление на топлоснабдителната система, осигурява параметрите на топлоносителя съобразно климатичните условия;
7. прилага мерки за повишаване ефективността при преноса на топлинната енергия по топлопреносната мрежа.

(2) При изпълнение на задълженията си топлоснабдителното предприятие ползва съоръженията и инсталациите - собственост на клиентите и на производителите, с грижата на добър стопанин.и при условията на сключен договор.

Чл. 9. Две или повече топлопреносни мрежи се свързват при условията на писмен договор между отделните топлоснабдителни предприятия.

Глава четвърта. ОПЕРАТИВНО УПРАВЛЕНИЕ

Чл. 10. Оперативното управление на топлоснабдителната система се извършва от оператор на топлопреносната мрежа, който е специализирано звено на топлоснабдителното предприятие и осъществява дейността си съобразно утвърдени правила в съответствие

топлопредаване α_k зависи от скоростта на течението; линейните размери (диаметър на тръба или канал) или (дължина на пластина); коефициент на топлопроводност; динамичен вискозитет; специфичен топлинен капацитет; плътност. Топлинният поток от гладки тръби зависи от вида на топлоносителя, температурните условия и характера на движение на топлоносителя и въздуха от двете страни на стената. Големината на топлинния поток за гладки тръби зависи от разположението на тръбите в пространството – хоризонтално или вертикално. Поради тази причина определянето на количеството топлинна енергия за БГВ в публикуваната за обществено обсъждане наредба е съобразно направени реални измервания на количеството топлинна енергия за горещо водоснабдяване през неотоплителния период и на количествата вода, които са отчетени от водомера, пред подгревателя за БГВ за същия период. На база тези отчети, чрез методиката за дялово разпределение на топлинната енергия (приложение към наредбата) е предвиден ред за разпределение на ТЕ и през отоплителния период. Съгласно чл. 141, ал.1 ЗЕ:

със ЗЕ.

Чл. 11. Операторът на топлопреносната мрежа:

1. осигурява режима на работа на топлоснабдителната система, като определя температурата и налягането на топлоносителя в съответствие с температурен график за постигане на минимални разходи при производството и преноса на топлинната енергия до съоръженията на клиентите и следи за спазването им;

2. поддържа баланса между производството и потреблението на топлинна енергия;

3. определя количеството на водата за допълване на топлопреносната мрежа в съответствие с икономически обоснованата разчетна стойност за работен режим след извършване на ремонти и при аварии;

4. осъществява координация:

а) с електроенергийния системен оператор и/или оператора на електроразпределителната мрежа в съответствие със сключените договори - в случаите на комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия;

б) с оператора на газопреносната и/или газоразпределителната мрежа в съответствие със сключените договори - при използване на природен газ;

в) със самостоятелните клиенти или с клиентите на топлинна енергия в сгради - етажна собственост.

Чл. 12. Операторът на топлопреносната мрежа регулира разпределението на топлинния товар между централите и инсталациите за производство на топлинна енергия, като се съобразява със следните критерии:

1. натоварване на съоръженията за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, когато произвеждат електрическа енергия според потребностите от топлинна енергия, инсталациите за оползотворяване на отпадна топлинна енергия, на възобновяеми енергийни източници и за изгаряне на отпадъци като базови мощности;

2. включване в работа на енергийните съоръжения, които произвеждат само топлинна енергия, при недостиг на топлинна мощност и/или за покриване на върховите товари;

3. топлоснабдяване при минимални разходи чрез минимизиране на сумата от разходите за производство на топлинна енергия и разходите при преноса ѝ до клиентите.

Чл. 13. (1) За дейността си операторът на топлопреносната мрежа води дневник и друга оперативна документация, определени в правилата по

Топлинната енергия за горещо водоснабдяване на сграда - етажна собственост, се определя чрез:

1. количеството вода, консумирано в сградата за битово горещо водоснабдяване, отчетено по общия водомер;

2. разхода на топлинна енергия за загряване на 1 куб. м вода от количеството по т. 1, определен при условията и по реда на наредбата по чл. 125, ал. 3.

В Глава пета „Присъединяване към топлопреносната мрежа“ от предложения от движение ДНЕС проект на наредба не са отразени изискванията на чл. 140а. от ЗУТ.

Глава шеста „Търговски взаимоотношения“ от проекта на движение ДНЕС е в противоречие с чл. 149 и чл. 150, ал. 1 от ЗЕ. Елиминиран е доставчика, въпреки, че в чл. 149а, ал. 3 от ЗЕ е уредено, че гаранциите се предоставят от доставчика в полза на топлопреносното предприятие във вид, при условия и по ред, предвидени в наредбата по чл. 125, ал. 3.

Елиминирани са лицата по чл. 139а от ЗЕ. В предложения от ДНЕС проект на наредба само топлопреносното предприятие извършва дялово разпределение на топлинната енергия, което е в нарушение на Раздел VI

	<p>чл. 11.</p> <p>(2) Разпорежданията на оператора са устни и писмени и задължително се записват в дневника по ал. 1 по начин, даващ техническа възможност за възпроизводство.</p> <p>(3) Разпорежданията, дадени от оператора, са задължителни за производителите и клиентите на топлинна енергия.</p> <p>(4) Разпоредените от оператора оперативни превключвания се извършват при условия, които не нарушават топлоснабдяването на клиентите.</p> <p>Чл. 14. Операторът на топлопреносната мрежа чрез топлоснабдителното предприятие прави предложения пред кмета на общината за въвеждане на ограничителен режим и отговаря за изпълнението му при условията и по реда на наредбата по чл. 74, ал. 1 ЗЕ.</p> <p>Чл. 15. (1) Операторът на топлопреносната мрежа може да разпорежи временно прекъсване или ограничаване на производството или снабдяването с топлинна енергия със или без предварително уведомяване на клиентите.</p> <p>(2) Редът и начините за временно прекъсване или ограничаване на производството или снабдяването с топлинна енергия се определят с наредбата по чл. 74, ал. 1 ЗЕ.</p> <p>Глава пета. ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ КЪМ ТОПЛОПРЕНОСНАТА МРЕЖА Раздел I. Присъединяване към топлопреносната мрежа</p> <p>Чл. 16. (1) Обектите на клиентите и производителите се присъединяват към топлопреносната мрежа след:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. подаване на заявление за проучване на условията за присъединяване от лица, които искат присъединяване към топлопреносната мрежа на новоизграждащи се и/или съществуващи обекти или от производител до топлоснабдителното предприятие; 2. извършване на предварително проучване за присъединяване на обекта, с което топлоснабдителното предприятие определя техническите условия, начина, точката или мястото и срока; 3. изработване на инвестиционния проект на присъединявания обект и предаването му на топлоснабдителното предприятие за проверка на изпълнението на техническите условия за присъединяване преди неговото представяне за одобряване; 4. сключване на писмен договор за присъединяване между топлоснабдителното и съответните собственици или титуляри на 	<p>„Разпределение на топлинната енергия“ от ЗЕ.</p> <p>Премахнато е Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата, което представлява Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в СЕС, а не е предложена алтернатива.</p> <p>В проекта на наредба от ДНЕС не е предвидено да се разпределя количество топлинна енергия, отдадено от сградната инсталация, което е в противоречие на чл. 142, ал. 2, чл. 143, ал. 5 и чл. 145, ал. 2 и ал. 3 от ЗЕ.</p>
--	---	---

вещното право на ползване върху обектите, за които се иска присъединяване след установяване, че инвестиционният проект по т. 3 е изготвен в съответствие с условията за присъединяване.

(2) С договора се определят правата и задълженията на топлоснабдителното предприятие и на лицата, които искат присъединяване към топлопреносната мрежа на новоизграждащи се и/или съществуващи обекти, техническите изисквания за присъединяване, вида на отоплителната инсталация, срокът и условията за сключване на договор за присъединяване.

(3) След завършване строежа на новоизграждащ се обект и съставяне на констативен акт, че строежът е изпълнен съобразно одобрените инвестиционни проекти, възложителят подава заявление до топлоснабдителното предприятие за сключване на договор за присъединяване.

(4) Договорът за присъединяване осигурява баланс между интересите на страните по него и е съобразен с техническите възможности и плана за развитие на дейността на топлоснабдителното предприятие.

Договорът за присъединяване задължително включва:

вид и технически параметри на съоръженията в мястото на присъединяване;

проектна мощност и мощност на сградните инсталации;

режим на топлоснабдяване и параметри на топлоносителя съгласно показатели за качество на топлоснабдяването;

брой и място на монтиране на средствата за търговско измерване, на управляващите и комуникационните устройства към спомагателните мрежи на топлоснабдителната система;

граница на собственост на съоръженията;

мощност и технически параметри на собствен резервен източник на топлинна енергия, когато такъв е необходим;

задължителни условия и изисквания от страна на топлоснабдителното предприятие за работата на собствените резервни източници на клиента;

условия за промяна на договорените мощности през времетраенето на договора;

срокове, цени и условия за учредяване на сервитутни права и за прехвърляне на собственост или учредяване право на строеж в полза на топлоснабдителното предприятие;

цени за присъединяване на обекта към топлопреносната мрежа;

финансови взаимоотношения между страните;

задължение за двете страни да пазят съоръженията на другата страна и да осигуряват достъп до тях;

особени условия, свързани с изграждане на съоръженията за присъединяване по реда на чл. 137, ал. 2 ЗЕ;

срок на договора.

(5) Неразделна част от договора за присъединяване са техническите или работните проекти и екзекутивните чертежи на съоръжения и инсталации на обекта в мястото на присъединяване, както и констативният акт по ал. 3.

Чл. 17. (1) Лица, които искат присъединяване към топлопреносната мрежа на новоизграждащи се и/или съществуващи обекти, подават в топлоснабдителното предприятие писмено заявление за проучване на условията и начина на присъединяване на обекта към топлопреносната мрежа и сключване на договор. За изградени обекти, които подлежат на топлоснабдяване, се предоставят одобрени инвестиционни проекти или екзекутивна документация на инсталацията за отопление и битово горещо водоснабдяване.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава по образец, одобрен от топлоснабдителното предприятие. Към заявлението се прилага документ за платена цена за проучването за присъединяване.

(3) Топлоснабдителното предприятие извършва предварително проучване за присъединяване към топлопреносната мрежа:

1. в едномесечен срок от подаване на заявлението - за присъединяване на клиент;

2. в тримесечен срок от подаване на заявлението - за присъединяване на производител.

(4) Топлоснабдителното предприятие в сроковете по ал. 3 писмено уведомява лицето по ал. 1 за резултатите от предварителното проучване и при съгласие предлага проект на договор за присъединяване към топлопреносната мрежа.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2013 г., в сила от 01.06.2014 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 99 от 2013 г., в сила от 15.11.2013 г.) Топлоснабдителното предприятие може да откаже присъединяване на производител или клиент в сроковете по ал. 3 при условията на ЗЕ и на тази наредба, като писмено мотивира причините за отказа.

Чл. 18. (1) При реконструкция или разширение на присъединителни топлопроводи и на съоръженията към тях, на абонатни станции и на инсталации, с които се изменят определените технически условия за присъединяване, лицето по чл. 17, ал. 1 сключва с топлоснабдителното предприятие нов договор или допълнение към сключения договор за

присъединяване към топлопреносната мрежа.

(2) Устройството на изградените и/или реконструирани присъединителни топлопроводи и съоръжения към тях, на абонатните станции и на инсталациите на лицето по чл. 17, ал. 1 съответстват на техническите условия за присъединяване и на одобрената проектна документация.

Чл. 19. (1) В процеса на строителството лицето по чл. 17, ал. 1 е длъжно да осигурява достъп на упълномощени представители на топлоснабдителното предприятие до съоръженията в мястото на присъединяването в съответствие със сключения договор за присъединяване.

(2) Лицето по чл. 17, ал. 1 е длъжно да осигурява за ползване от топлоснабдителното предприятие копия от екзекутивни чертежи и характеристики на съоръженията и протоколи от изпитвания и настройки за целите на присъединяването.

(3) Упълномощено от сграда - етажна собственост, лице е длъжно да съхранява техническите или работните проекти и екзекутивните чертежи на съоръжения и инсталации на обекта и да отразява текущите изменения.

Чл. 20. (1) Изпитването и настройката на присъединителния топлопровод, на съоръженията към него и на абонатната станция се извършват от топлоснабдителното предприятие по писмено искане на лицето по чл. 17, ал. 1.

(2) Лицето по чл. 17, ал. 1 няма право да извършва промяна в установената настройка на съоръженията по ал. 1 без съгласието на топлоснабдителното предприятие.

(3) Топла проба и 72-часова проба при експлоатационни условия на присъединителните топлопроводи и съоръженията към тях се извършват по искане и за сметка на собственика им.

Чл. 21. Топлоснабдителното предприятие включва в редовна експлоатация присъединителните топлопроводи и съоръженията към тях след изпълнение на техническите условия за присъединяване и при наличие на:

1. разрешение за ползване на обекта;
2. документ за платена цена за присъединяване по чл. 138, ал. 2 ЗЕ;
3. договор по чл. 149 ЗЕ.

Раздел II.
Присъединяване на производители на топлинна енергия

Чл. 22. (1) Писменото заявление за проучване на техническите

възможности и за сключване на договор за присъединяване на производител на топлинна енергия към топлопреносната мрежа се подава в съответното топлоснабдително предприятие. Заявлението и приложенията към него съдържат:

1. данни за производителя;
2. съдебно удостоверение за актуално състояние, ако е търговец;
3. скица на площадката и характеристика на енергийния обект, който ще се присъединява;
4. характеристика на енергийните съоръжения;
5. дългосрочна прогноза за обема и режима на производството на топлинна енергия;
6. дългосрочна прогноза за финансовите условия за продажба на топлинна енергия;
7. вид и параметри на топлоносителя;
8. документ за собственост, право на ползване или право на строеж съгласно чл. 182 ЗУТ. (2) Производителите се присъединяват към топлопреносната мрежа чрез присъединителни топлопроводи, които се изграждат от и за сметка на производителя и са негова собственост.

Чл. 23. (1) С договора освен предвиденото в чл. 17, ал. 2 задължително се определят:

1. мястото на присъединяване;
2. изискванията към съоръженията и инсталациите на производителя;
3. параметрите на топлоносителя в мястото за присъединяване;
4. максималното и минималното производство на топлинна енергия;
5. качеството на връщания кондензат при топлоносител пара;
6. броят и мястото на монтиране на средствата за търговско измерване на топлинната енергия;
7. мястото и видът на управляващите и комуникационните устройства към спомагателните мрежи на топлоснабдителната система.

(2) Топлоснабдителното предприятие може да откаже присъединяване на производител към топлопреносната мрежа, когато:

1. не са изпълнени изискванията на наредбата по чл. 125, ал. 4 ЗЕ;
2. предлаганият режим на производство не отговаря на изискванията на оператора на топлоснабдителната система;
3. за производителя е започнало производство по несъстоятелност или ликвидация;
4. не са изпълнени изискванията по чл. 127, ал. 2 ЗЕ.

Чл. 24. (1) Договорът за присъединяване се сключва в срок до три месеца от датата на получаване на уведомлението по чл. 17, ал. 4.

(2) Ако в срока по ал. 1 не се сключи договор и са настъпили съществени изменения в условията за присъединяване, се подава нова молба за проучване и сключване на договор, съобразен с изменените условия.

(3) Договорът за присъединяване се сключва при условията и по реда на чл. 16, ал. 3, 4 и

5. При сключване на договора за присъединяване производителят предоставя:

1. данни за лицето, включително съдебно удостоверение за актуалното състояние по фирменото дело на производителя, когато е търговец по смисъла на Търговския закон;

2. нотариално заверено пълномощно на лицето, упълномощено да представлява производителя;

3. лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 1 ЗЕ за производство на топлинна енергия, когато такава е необходима;

4. одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж.

Раздел III.

Присъединяване на клиенти, ползвачи топлинна енергия за небитови нужди

Чл. 25. (1 За присъединяване на обекти на лица, искащи присъединяване към топлопреносната мрежа на новоизграждащи се и/или съществуващи обекти, които ще ползват топлинна енергия за небитови нужди към топлопреносната мрежа, се подава писмено заявление в съответното топлоснабдително предприятие за проучване на техническите възможности и за сключване на договор за присъединяване. Заявлението и приложенията към него съдържат:

1. данни за лицето;

2. съдебно удостоверение за актуално състояние, ако е търговец;

3. скица на площадката и характеристика на присъединявания обект, в т.ч. и според характера на потреблението;

4. място на абонатна станция;

5. дългосрочен прогнозен режим на потреблението на топлинна енергия - сезонни, месечни и денонощни графици;

6. количество на топлинната енергия и средномесечно потребление по месеци;

7. максимални и минимални часови товари;

8. вид и параметри на топлоносителя и изискванията за тяхното осигуряване;

9. задължителни условия и изисквания от страна на топлоснабдителното предприятие за работата на собствените резервни

източници на клиентите първа категория;

10. количество и качество на връщания кондензат при топлоносител пара, изисквания по сигурността и надеждността на топлоснабдяването;

11. вид и място на управляващите и комуникационните устройства към спомагателните мрежи на топлоснабдителната система;

12. документ за собственост, право на ползване или право на строеж съгласно чл. 182 ЗУТ или други документи, на основание на които владее или държи обекта.

(2) При присъединяване на лицето по чл. 25, ал. 1 присъединителните топлопроводи и съоръженията към тях и абонатната станция се изграждат от и за сметка на това лице и са негова собственост.

(3) Присъединяване на лицето по чл. 25, ал. 1 чрез съществуващ присъединителен топлопровод - собственост на друг клиент на топлинна енергия за небитови нужди, може да бъде извършено при техническа възможност, когато топлоснабдителното предприятие изкупи частта за общо ползване от присъединителния топлопровод или собственикът учреди в негова полза възмездно вещно право на ползване върху тази част.

(4) Според характера на потреблението клиентите на топлинна енергия за небитови нужди са:

1.1 категория - които задължително си осигуряват резервно захранване; 2. II категория - които нямат необходимост от резервно захранване.

(5) При присъединяване на лице по чл. 25, ал. 1 с топлоносител гореща вода в заявлението по ал. 1 не се посочват данните по ал. 1, т. 4, 5, 6 и 8.

Чл. 26. С договора освен предвиденото в чл. 16, ал. 2 задължително се определят:

1. мястото на присъединяване;
2. разположението и видът на съществуващите топлопроводи и свързаните с тях сервитутни зони;
3. мястото на абонатната станция, на средствата за търговско измерване и на средствата за измерване и контрол;
4. параметрите на топлоносителя в мястото за присъединяване;
5. максималната и минималната часова консумация на топлинна енергия;
6. изискванията към вътрешната разпределителна мрежа и инсталациите в сградите, използващи топлинна енергия;

7. количеството и качеството на връщания кондензат при топлоносител водна пара;

8. основните характеристики на съоръженията в абонатната станция, на средствата за търговско измерване;

9. видът и мястото на управляващите и комуникационните устройства към спомагателните мрежи на топлоснабдителната система.

Чл. 27. (1) Договорът за присъединяване се сключва в срок до един месец от датата на получаване на уведомлението по чл. 17, ал. 4.

(2) Ако в срока по ал. 1 не се сключи договор и са настъпили съществени изменения в условията за присъединяване, се подава нова молба за проучване и сключване на договор, съобразен с изменените условия.

(3) Договорът за присъединяване се сключва при условията и по реда на чл. 16, ал. 3,4 и 5. При сключване на договор за присъединяване лицето по чл. 25, ал. 1 предоставя:

- данни за лицето, включително съдебно удостоверение за актуалното състояние по фирмено дело, когато е търговец по смисъла на Търговския закон;
- нотариално заверено пълномощно на лицето, упълномощено да го представлява;
- одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж.

Раздел IV.

Присъединяване на клиенти, ползващи топлинна енергия за битови нужди

Чл. 28. (1) Писменото заявление за проучване на техническите възможности и за сключване на договор и условията за присъединяване на обекти на лица, искащи присъединяване към топлопреносната мрежа на новоизграждащи се и съществуващи обекти, които ще ползват топлинна енергия за битови нужди, се подава от:

- упълномощен представител на собствениците или на титулярите на вещно право на ползване за построени сгради - етажна собственост;
- възложител на новостроящи сгради - етажна собственост;
- самостоятелен клиент, собственик или титуляр на вещно право на ползване на имота.

(2) Заявлението по ал. 1 се подава в съответното топлоснабдително предприятие и към него се прилагат:

- данните за сградата и видът на сградните инсталации;
- документите за собственост, право на ползване или право на строеж съгласно чл. 182 ЗУТ, на собствениците или титулярите на вещно право на ползване от топлоснабдявания обект;

3. максималният топлинен товар по предварителни данни;
4. режимът на топлоснабдяване;
5. визата за проектиране, ако такава се изисква;
6. решението на общото събрание на собствениците или на титулярите на вещно право на ползване за сгради - етажна собственост по чл. 133, ал. 2 ЗЕ.

(3) Решението по ал. 2, т. 6 съдържа най-малко:

1. упълномощеното лице, което ще представлява лицата по чл. 28, ал. 1 пред топлопреносното предприятие;
2. разходите за отопление на общите части на сградата, в случаи на изключения от общите правила;
3. решение за безвъзмездно предоставяне на помещение за абонатна станция в сградата - етажна собственост, за ползване от топлопреносното предприятие.

Чл. 29. С договора освен предвиденото в чл. 16, ал. 2 задължително се определят:

- мястото на присъединяване;
- изискванията към предоставеното помещение за абонатна станция съгласно наредбата по чл. 125, ал. 4 ЗЕ;
- параметрите на топлоносителя в мястото на присъединяване и в абонатната станция;
- максималният топлинен товар;
- технологичните изисквания и изискванията за безопасна експлоатация на съоръженията и свързаните с това сервитутни зони;
- правилата за измерване в абонатната станция и за индивидуално разпределение на топлинната енергия в отделните имоти в сградата и за регулиране на инсталациите в сградите;
- схемата на абонатната станция, видът, броят, мястото и характеристиката на съоръженията и на средствата за търговско измерване, на регулиращите и измерителните уреди в нея и на телекомуникационните устройства.

Чл. 30. (1) Договорът за присъединяване се сключва в срок до един месец от датата на получаване на уведомлението по чл. 17, ал. 4.

(2) Ако в срока по ал. 1 не се сключи договор и са настъпили съществени изменения в условията за присъединяване, се подава нова молба за проучване и сключване на договор, съобразен с изменените условия.

(3) Договорът за присъединяване се сключва при условията и по реда на чл. 16, ал. 3, 4 и 5. Неразделна част от договора за присъединяване са и:

1. документите за собственост, право на ползване или право на строеж съгласно чл. 182 ЗУТ на собствениците или титулярите на вещно право на ползване в топлоснабдявания обект;

2. нотариално завереното пълномощно на лицето, упълномощено да представлява собствениците или титулярите на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост;

3. решението на общото събрание за сгради - етажна собственост, съгласно чл. 28, ал. 3 или декларация на собственика или ползвателя за безвъзмездно предоставяне на помещение за абонатна станция;

4. одобреният инвестиционен проект и разрешението за строеж.

Чл. 31. Присъединителният топлопровод, съоръженията към него и абонатната станция за топлоснабдяване на сгради - етажна собственост, се изграждат от топлоснабдителното предприятие при:

1. депозирано писмено заявление на подаващите заявления, документи за собственост или право на ползване на сградата или на отделните имоти в сграда - етажна собственост;

2. платена цена за присъединяване към топлопреносната мрежа от собственика на сградата или от собствениците или ползвателите на отделните имоти в сграда - етажна собственост;

3. получено разрешение за ползване на обекта при съществуващи сгради или констативен акт за съответствие на изградения строеж с одобрения инвестиционен проект на обекта - за новостроящи се сгради;

4. сключен договор за присъединяване към топлопреносната мрежа и договор за безвъзмездно ползване на помещение в сградата за абонатна станция между топлоснабдителното предприятие и собственика за срока на топлоснабдяване на обекта.

Чл. 32.(1) В случаите по чл. 137, ал. 2 ЗЕ собствеността върху изградените от собствениците или титулярите на вещно право на ползване съоръжения се прехвърля след заплащане на топлоснабдителното предприятие в срок до три години, като отношенията се уреждат в договора за присъединяване.

(2) До прехвърлянето на собствеността лицата по ал. 1 са длъжни да осигуряват достъп на упълномощени представители на топлоснабдителното предприятие до съоръженията в мястото на присъединяване.

Чл. 33. (1) Топлоснабдителното предприятие извършва настройка на абонатната станция чрез промяна на разхода на топлоносител с монтирания регулатор на налягането.

(2) Настройката по ал. 1 съответства на действително инсталираната

топлинна мощност на сградата.

(3) Мощността на абонатната станция може да се ограничава с технически средства в рамките на допустими технологични ограничения от топлоснабдителното предприятие при:

1. дългосрочно намаляване на топлопотреблението спрямо проектното;
2. доказано намаление на топлинната мощност на сградата вследствие предприети мерки за подобряване на енергийната ефективност на сградата и/или реконструкция на вътрешните отоплителни инсталации;
3. искане на представител на етажната собственост след представяне на протокол с взето решение от общото събрание на етажната собственост по реда на Закона за управление на етажната собственост или на управителя на асоциацията на клиентите по чл. 151, ал. 1 ЗЕ.

4) Топлоснабдителното предприятие води досие за повредите и за параметрите на настройката на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата. В досието задължително се отразява всяка промяна на настройката на абонатната станция и причината за това. Досието се съхранява в помещението на абонатната станция в сградата.

Чл. 34. (1) Присъединяването на лицата по чл. 28, ал. 1 от една или повече сгради към абонатна станция в друга сграда се допуска при наличие на:

1. съгласие на общото събрание на етажните собственици или титуляри на вещно право на ползване;
2. топломери за отопление, избрани и монтирани на границата на собственост в абонатната станция от топлоснабдителното предприятие за негова сметка, които се поддържат и ремонтират от него;
3. водомери, избрани и монтирани в абонатната станция пред подгревателите за битова гореща вода и на рециркулацията от топлоснабдителното предприятие за негова сметка, които се поддържат и ремонтират от него;
- 4 топломери за битово горещо водоснабдяване, монтирани на границата на собственост /след подгревателя за битово горещо водоснабдяване/ в абонатната станция от топлоснабдителното предприятие за негова сметка, които се поддържат и ремонтират от него;
5. договор за ползване на помещението на абонатната станция между собствениците на сградите.

(2) Редът за присъединяване и включване на съоръженията в експлоатация е съответен на реда, предвиден при присъединяване на сгради към топлопреносната мрежа чрез присъединителен топлопровод. Чл. 35. В случаите, когато собствениците или титулярите на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, са учредили асоциация на клиентите по чл. 151, ал. 1 ЗЕ, действията по присъединяване се извършват от управителя на асоциацията.

Глава шеста. ТЪРГОВСКИ ВЗАИМООТНОШЕНИЯ

Чл. 36. Снабдяването с топлинна енергия се извършва от топлоснабдително предприятие.

Чл. 37. Топлоснабдителното предприятие осъществява снабдяването на клиентите с топлинна енергия при спазване на следните условия:

1. обектите на собствениците или титулярите на вещно право на ползване са присъединени към топлопреносната мрежа чрез договор за присъединяване;

2. сключен е договор за продажба на топлинна енергия между топлоснабдителното предприятие и клиентите;

3. клиентите на топлинна енергия заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в срок.

Чл. 38. (1) За настъпили промени в собствеността или вещното право на ползване новият клиент е длъжен в 30-дневен срок да уведоми с писмено заявление топлоснабдителното предприятие.

(2) В случаите на промяна на характера на ползване на топлинната енергия клиентът уведомява топлоснабдителното предприятие в 30-дневен срок от настъпване на основанието за това.

Чл. 39. Топлинната енергия се заплаща по цени и в сроковете, посочени в писмените договори за продажба на топлинна енергия.

Глава седма.

ИЗМЕРВАНЕ И ОТЧИТАНЕ НА ТОПЛИННАТА ЕНЕРГИЯ

Раздел I. Общи положения

Чл. 40. (1) Количеството доставена в абонатната станция топлинна енергия се измерва и отчита при клиентите за периоди в срокове, определени в договорите по чл. 149 , със средства за измерване за търговско плащане, собственост на топлоснабдителното предприятие.

(2) Мястото на измерване и отчитане на топлинната енергия се определя в съответствие с границата на собственост на съоръженията по чл. 156 ЗЕ.

(3) Разпоредбата по ал. 2 се прилага и в случаите по чл. 156, ал. 2, т. 3 ЗЕ, когато топлоснабдителното предприятие е ползвател на присъединителните топлопроводи и абонатната станция, които са

собственост на клиенти, ползващи топлинна енергия за битови нужди.

Чл. 41. (1) При отсъствие или повреда на средства за търговско измерване количеството топлинна енергия за отчетен период се определя от топлоснабдителното предприятие, съгласувано с клиентите на база средни стойности за клиента, измерени при аналогични климатични условия и в съответствие с режима на потребление на топлинна енергия. (2) При повреди в средствата за измерване за търговско плащане или на водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване топлоснабдителното предприятие е длъжно да ги замени в срок до 5 работни дни от констатиране на повредата.

Чл. 42. (1) Клиентът има право на информация за показанията на средствата за измерване за търговско плащане, като данните за месечния отчетен период се предоставят в месечните фактури. (2) През времетраенето на договора за продажба на топлинна енергия представителите на топлоснабдителното предприятие имат право по ред, определен в договорите, на безпрепятствен достъп за монтиране, проверка и отчитане на средствата за измерване за търговско плащане или за поддържане, ремонт и подмяна на други съоръжения - собственост на топлоснабдителното предприятие, разположени в сгради - етажна собственост, и/или в имотите на клиентите. (3) При наличие на техническа възможност и наличие на договорни отношения и съгласие на клиентите, топлоснабдителното предприятие осигурява система за дистанционен отчет за снемане показанията от средствата за търговско измерване на количеството топлинна енергия в абонатната станция и на показанията на общия водомер за битово горещо водоснабдяване, монтиран пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция.

Чл. 43. (1) Клиентите могат да изискват за тяхна сметка топлоснабдителното предприятие да изпълни:

- подмяна на средствата за измерване за търговско плащане с такива със същите или с по-добри технически и метрологични характеристики, които не водят до снижаване точността на измерване;
- инсталиране на контролни средства за измерване - собственост на клиента, които не могат да бъдат с по-ниски метрологични показатели и трябва да са инсталирани при същите условия като тези на средствата за измерване за търговско плащане.

(2) Клиентът няма право без участието на представител на топлоснабдителното предприятие да преустройват, ремонтират или да заменят елементите на средствата за измерване, както и да нарушават

пломба, знак или друго контролно приспособление.

(3) Топлоснабдителното предприятие няма право без участието на представител на клиента да преустройва, ремонтира или да заменя елементите на средствата за измерване, както и да нарушават пломба, знак или друго контролно приспособление на тези средства.

Чл. 44. (1) Топлоснабдителното предприятие изчислява, изготвя справка и коригира сметките за използвана топлинна енергия за изминал период в случаите на:

1. отклонения извън допустимите граници на метрологични и технически характеристики на средствата за измерване за търговско плащане, установени с протокол по реда на Наредбата за реда и начина за извършване на метрологичен контрол по Закона за измерванията;
2. нарушения в целостта и функционалността на средствата за измерване за търговско плащане, разрушени знаци от извършен метрологичен контрол, установени при проверка от топлоснабдителното предприятие с констативен протокол.

(2) Корекцията по ал. 1 се прави от датата на предходната проверка, отразена с протокол, но за не повече от 45 дни назад, освен ако времето на неточно и/или неправилно измерване може да бъде точно определено. Корекцията се извършва от топлоснабдителното предприятие на база средни стойности за клиента, измерени при аналогични климатични условия в съответствие с режима на потребление на топлинна енергия, и при условия, определени в писмените договори за продажба на топлинна енергия.

Чл. 45. Условията и редът за изчисляване и коригиране на потребената топлинна енергия по чл. 44 се прилагат и в случаите на констатирано потребление на топлинна енергия без разрешение от топлоснабдителното предприятие.

Раздел II. Измерване

Чл. 46. (1) Количеството топлинна енергия се измерва в приетата в системата SI единица Джаул (J). За търговски плащания се използва единицата Ватчас (Wh) и кратните ѝ.

(2) Количеството топлинна енергия се измерва със средства за измерване за търговско плащане (топломери), отговарящи на изискванията на Закона за измерванията.

(3) Средствата за измерване за търговско плащане са с автономно електрозахранване.

(4) Налягането и температурата на топлоносителя се измерват с манометри и термометри.

(5) Когато топлоснабдяването се извършва с топлоносител водна пара, се допуска количеството на топлинната енергия да се определя по показанията на регистриращи разходомер, манометър и термометър по ред, определен в договора.

(6) Средствата за измерване за търговско плащане на параметрите на топлоносител пара при продажбата на самостоятелни клиенти са регистриращи, с автономна система за отчитане продължителността на работа.

(7) Не се допуска търговско измерване на количеството и параметрите на топлинната енергия по записи на данни от показващи уреди.

Чл. 47. (1) Количеството на върнатия кондензат при топлоносител водна пара се измерва с разходомер.

(2) Температурата и налягането на връщания кондензат се измерват с регистриращи термометри и манометри при спазване разпоредбите по чл. 46, ал. 5.

(3) Количеството и температурата на връщания кондензат от топлоснабдителното предприятие и клиентите се измерват на границата на собственост.

Чл. 48. (1) Средствата за търговско измерване на количеството топлинна енергия, по показанията на които се извършва продажба на топлинна енергия, се пускат на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията и на Закона за техническите изисквания към продуктите и БДС EN 834.

(2) Контролът на средствата за измерване по ал. 1 се извършва по реда на Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, приета с Постановление № 239 на Министерския съвет от 2003 г. (ДВ, бр. 98 от 2003 г.), и се осъществява при:

1. последваща проверка - след ремонт, и периодична - на средствата за измерване, се извършва за сметка на собственика;

2. съмнение в точността им, като в случай на констатирана неизправност проверката е за сметка на собственика, а в останалите случаи - за сметка на поискалия проверката;

3. констатирано външно въздействие, като проверката е за сметка на лицето, извършило нарушение по чл. 214, ал. 1 ЗЕ.

Чл. 49. (1) За дялово разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се използват средства, монтирани след средството за измерване за търговско плащане, както следва:

1. индивидуални разпределители на топлинната енергия, инсталирани върху всички отоплителни тела и/или индивидуални топломери за имотите, съответстващи на действащите в страната стандарти и нормативни актове;
 2. общ водомер за студена вода пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване и индивидуални водомери за топла вода на всички отклонения от сградната инсталация за битово горещо водоснабдяване към имотите на клиентите;
 3. топломер за отчитане на енергията за отопление, монтиран от топлоснабдителното предприятие след подгревателя за отопление в абонатната станция.
 4. топломер за отчитане на енергията за битово горещо водоснабдяване, монтиран от топлоснабдителното предприятие след подгревателя за битова гореща вода в абонатната станция.
- (2) Средствата по ал. 1 са основание за определяне на дялове потребена топлинна енергия от отделните клиенти в сгради - етажна собственост, след средството за измерване за търговско плащане.
- (3) Индивидуалните разпределители се допускат за използване със сертификат, издаден от компетентен орган.
- (4) Индивидуалните топломери, общият водомер за студена вода пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция и индивидуалните водомери за гореща вода в имотите на клиентите трябва да отговарят на едно от следните изисквания:
1. да бъдат вписани в регистъра за одобрените за използване типове средства за измерване;
 2. да притежават сертификат, издаден от държава - членка на Европейския съюз;
 3. да имат нанесена маркировка за съответствие и допълнителна метрологична маркировка.
- (5) При присъединени две или повече сгради към една абонатна станция дяловете потребена топлинна енергия от отделните сгради се определят по показанията на топломерите, монтирани на кръговете „отопление" и „битова гореща вода" след съответните подгреватели и водомерите пред подгревателя за битова гореща вода.
- (6) Топломерите и водомерите подлежат на последваща проверка по реда на Закона за измерванията за сметка на собственика. Периодичността на проверките се определя:
1. за индивидуалните топломери в имотите - съгласно заповедта на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по чл. 43, ал. 4 от Закона за измерванията;

2. за топломери по ал. 1, т. 3 и ал. 5 - през 5 години;

3. за общия водомер за студена вода пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в абонатната станция и водомери по ал. 5 - съгласно заповедта на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по чл. 43, ал. 4 от Закона за измерванията;

4. за индивидуалните водомери за топла вода в имотите на клиентите - съгласно правилата на Наредба № 4 от 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството (ДВ, бр. 88 от 2004 г.).

(7) Когато се установи, че липсват индивидуални водомери за топла вода, срокът на валидност на периодичната проверка на индивидуалните топломери и/или индивидуалните водомери е изтекъл или когато те са повредени, се уведомяват писмено клиентите за задължението им да монтират индивидуални водомери за топла вода, да заявят и представят за последваща проверка индивидуалните топломери и/или индивидуалните водомери или да осигурят техническата им изправност в нормативно установените срокове, както и за последствията при неизпълнение на тези задължения. Уведомяването се извършва от топлоснабдителното предприятие.

(8) В случаите, в които клиентът не изпълни задължението си по ал. 7, за имота му се разпределя топлинна енергия съгласно правилата в индивидуалния договор, сключен между него и топлоснабдителното предприятие.

Раздел III. Отчитане

Чл. 50. Количеството топлинна енергия се отчита ежемесечно чрез средство за търговско измерване от топлоснабдителното предприятие.

Чл. 51. (1) Количеството топлинна енергия с топлоносител водна пара се определя, като от подаденото към топлоснабдителното предприятие или към клиента количество топлинна енергия, измерено със средство за измерване за търговско плащане, се приспадне върнатата с кондензата топлинна енергия.

(2) Количеството топлинна енергия с върнат кондензат по ал. 1 се определя като произведение на количеството на върнатия кондензат и температурната разлика между температурата на върнатия кондензат, когато тя е в границите от +30 до +70°C, и температурата на водата от водоизточника на производителя.

(3) Количеството топлинна енергия на върнатия кондензат с

температура под +30°C не се отчита.

(4) Когато температурата на върнатия кондензат е над +70°C, количеството топлинна енергия се определя при температура +70°C.

Чл. 52.(1) Количеството топлинна енергия, продадено от производител на топлоснабдителното предприятие с топлоносител гореща вода, се определя като към подаденото за топлоснабдителното предприятие количество топлинна енергия, измерено с топломера на подаващия топлопровод, се прибави количеството топлинна енергия за загряването на количеството вода, допълнено в мрежата.

(2) Количеството топлинна енергия за загряването на добавената вода се определя като произведение от количеството ѝ и разликата на температурите на водата във връщащия топлопровод и на водата от водоизточника на производителя.

(3) Количеството вода, добавено в топлопреносната мрежа, се измерва от топлоснабдителното предприятие и е за негова сметка.

Чл. 53. (1) Количеството топлинна енергия, продадено на клиент с топлоносител водна пара, се определя по реда на чл. 51.

(2) Продаденото количество топлинна енергия се отчита от топлоснабдителното предприятие.

(3) Когато сградните инсталации за отопление се допълват с топлоносител гореща вода от топлопреносната мрежа, към количеството топлинна енергия, определено по ал. 2, се добавя количеството на топлинната енергия за подгриване на водата за допълване.

Чл. 54. (1) Когато количеството топлинна енергия се измерва със средства за измерване за търговско плащане, монтирани на място, различно от границата на собственост, отчетените количества се коригират с технологичните разходи на топлинна енергия за участъка между средствата за измерване за търговско плащане и границата на собственост.

(2) Технологичните разходи на топлинна енергия на съоръженията се определят съгласно раздел IV.

(3) Разпоредбата по ал. 1 се отнася и за абонатни станции в сгради - етажна собственост, и в сгради с един собственик

(4) Количеството вода за допълване на вътрешната отоплителна инсталация в сгради етажна собственост е за сметка на топлоснабдителното предприятие.

Раздел IV.
Технологични разходи на топлинна енергия в топлопреносните мрежи и абонатните станции

Чл. 55. (1) Количеството топлинна енергия за технологични разходи в топлопреносните мрежи с топлоносител вода и водна пара за отчетен период се определя като разлика между количествата топлинна енергия, измерени при производителя и при клиентите.

(2) Количеството топлинна енергия за технологични разходи в абонатната станция са за сметка на топлоснабдителното предприятие при клиенти, ползващи топлинна енергия за битови нужди. Количеството се определя от топлоснабдителното предприятие чрез:

1. техническата характеристика на абонатната станция по данни на производителя;

2. изчисление или топлотехническо изпитание.

(3) Количеството топлинна енергия за технологичните разходи на участък на топлопреносната мрежа се определя по изчислителен път по методика на топлоснабдителното предприятие или чрез топлотехническо изпитание.

Чл. 56. (1) Не се допускат пропуски на пара и кондензат от топлопреносните мрежи с топлоносител пара и връщане на замърсен кондензат. Отделянето на кондензат от паропровода се извършва само чрез затворена схема за кондензоотделяне. (2) Не се допуска разходите от пропуски в топлопреносни мрежи с топлоносител гореща вода да бъдат повече от нормативно определените разходи по наредбата по чл. 83, ал. 1, т. 2 ЗЕ. Тези разходи се измерват непрекъснато при производителя.

Глава осма.

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ТОПЛИННАТА ЕНЕРГИЯ

Раздел I.

Разпределение на топлинната енергия между абонатни станции и сгради

Чл. 57. (1) Когато към една абонатна станция са присъединени повече от една сгради, количеството доставена топлинна енергия се разделя между тях от топлоснабдителното предприятие по данни от топломерите, монтирани след подгревателите за отопление и битова гореща вода и водомерите пред подгревателите за битова гореща вода за отделните сгради, инсталирани в абонатните станции в отделните сгради. (2) (Когато сгради - етажна собственост, се топлоснабдяват от повече от една абонатна станция, сборът от общото количество топлинна енергия, отчетено по топломерите в абонатните станции, се разпределя между всички клиенти по определения в тази наредба ред.

3) Когато топлоснабдяването на висока сграда - етажна собственост, се осъществява от две или повече абонатни станции, захранващи отделни

инсталации за отопление и битово горещо водоснабдяване, доставеното в сградата количество топлинна енергия се разпределя на базата на показанията на топломерите, поставени на входа на всяка от инсталациите.

(5) Когато към една абонатна станция са присъединени повече от една сгради и присъединителните топлопроводи са собственост на топлоснабдителното предприятие, топломерите и водомерите за топла вода за отделните сгради се монтират на границата на собственост.

Раздел II.

Дялово разпределение на топлинна енергия между клиентите в сграда - етажна

собственост

Чл. 58. (1) Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва от топлоснабдителното предприятие при спазване изискванията на тази наредба

(2) Извършването на тази дейност, топлоснабдителното предприятие може да възложи по изключение като външна услуга с договор на лице, отговарящо на съответните изисквания. Разходите по разпределението са за сметка на топлоснабдителното предприятие.

(3) Разпределението на топлинната енергия между клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва само от топлоснабдителното предприятие, когато:

1. не съществува техническа възможност за прилагане на системата за дялово разпределение, сградната инсталация за отопление е еднотръбна, проточна, лъчиста, конвекторна, смесена и др.;

2. договарът с лицето по чл. 58. (1) е прекратен;

3. лицето по чл. чл. 58. (1) е заличено от регистъра

4. в сгради - етажна собственост, в които клиентите не са изпълнили задълженията си по чл. 153, ал. 1 ЗЕ.

(4) Топлоснабдителното предприятие установява техническата невъзможност за прилагане на дяловото разпределение в сграда - етажна собственост. Техническата невъзможност за прилагане на дяловото разпределение се установява с констативен протокол, съставен от топлоснабдителното предприятие и представител на етажната собственост.

Чл. 59. (1) В сграда - етажна собственост, в която се въвежда системата за дялово разпределение, клиентите са длъжни да инсталират средства по реда на чл. 49.

(2) Клиентите в сграда - етажна собственост, в която вече е

въведена системата за дялово разпределение, са длъжни да комплектуват имотите си със средства по реда на чл. 49.

Чл. 60. (1) За извършване на дяловото разпределение, топлоснабдителното предприятие първоначално или след настъпили промени, събира данни за:

1. скалата на уреда или коефициента за преизчисляване на показанията, прилагани от него за отоплителните тела в сградите, за които има сключен договор
2. идентификация на сградата общо и по отделни имоти, съдържаща топлинните товари и видовете потребление, в т.ч.:
 - а) инсталирана мощност на отоплителните тела общо, по имоти и в общи части;
 - б) брой на физически отделените от сградната инсталация отоплителни тела общо, по имоти и в общи части;
 - в) брой на пломбираните отоплителни тела общо, по имоти и в общи части;
 - г) брой на отоплителните тела без средства по чл. 49, ал. 1, т. 1 общо, по имоти и в общи части;
 - д) брой на имоти с водомери, без водомери и брой на лица в имотите без водомери;
 - е) количеството на топлинната енергия, отдадена от общите части;
- (3) При поискване топлоснабдителното предоставя информацията по ал. 3, т. 2 на представител на етажната собственост.

Чл. 61. (1) Общото събрание на етажната собственост при условията и по реда на Закона за управление на етажната собственост взема решение за:

1. избор на упълномощен представител на клиентите, който да ги представлява в отношенията с топлоснабдителното предприятие по въпросите, свързани с топлоснабдяването и дяловото разпределение,
2. отопление на общите части на сградите;
3. избор на лице, което да бъде инструктирано и обучено от топлоснабдителното предприятие за допълване на сградната инсталация, за действия при аварийни ситуации и което да съхранява ключа за абонатната станция.

(2) За взетите решения по ал. 1 етажната собственост уведомява топлоснабдителното предприятие като му предоставя копие от протокола.

Чл. 62. Количеството топлинна енергия, доставено в сградата, се разпределя според различните видове потребление - за битово горещо водоснабдяване, отопление, вентилация и климатизация.

Чл. 63. Делът на топлинната енергия за клубове, офиси, магазини, зали, басейни и други обекти, присъединени чрез самостоятелни отклонения към абонатни станции в сгради - етажна собственост, се определя чрез средства за контролно измерване, собственост на конкретния клиент.

Чл. 64. (1) Количеството топлинна енергия за битово горещо водоснабдяване в сграда - етажна собственост, се определя:

1. при ползване само на гореща вода за битови нужди за отчетния период - по показанията на индивидуалните водомери и показанията на топломера, поставен на изхода на подгревателя за битова гореща вода или по специфичния разход за подгриване на 1 м³, определен по калометричното уравнение $TE = Q * A t.$ "

2. при ползване на топлинна енергия за отопление и гореща вода за битови нужди:

а) по показанията на топломера след подгревателя за битова гореща вода;

б) чрез количеството студена вода, измерено по водомера, монтиран пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване, умножено по необходимото количество топлинна енергия за загряване на 1 куб. м вода, определено чрез калометричното уравнение $TE = Q * A t;$

(3) В случаите, когато температурата на студената вода за подгриване за съответния месец не се измерва и за нея няма данни от водоснабдителното дружество, се приема временно и по изключение температура 10°C.

(4) Температурата на подгрявата вода се поддържа чрез монтиран регулатор и се измерва на изхода на подгревателя за битово горещо водоснабдяване. При липса на измерване се приема временно и по изключение температура 55°C.

(5) За периода на неизправност или липса на водомер пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване общото количество гореща вода се определя като сума от количествата вода, отчетена по показанията на индивидуалните водомери за топла вода на клиентите

(6) Водомерите пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване са собственост на топлоснабдителното предприятие и се монтират и поддържат от него.

(7) При повреда на водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване топлоснабдителното предприятие е длъжно да го замени в срок до 5 работни дни от установяване на повредата.

Чл. 65. (1) Количеството топлинна енергия, определено по чл. 64, се разпределя между клиентите въз основа на изразходваните от тях количества гореща вода, отчетено по индивидуалните водомери за топла вода.

(2) Изразходваното количество гореща вода в отделните имоти се разпределя:

1. по показанията на индивидуалните водомери за топла вода - когато на всички отклонения от сградната инсталация за горещо водоснабдяване към имота на клиента са монтирани индивидуални водомери за топла вода и са изпълнени изискванията на чл. 49, ал. 4 и ал. 6, т. 4;
2. при норма за разход на потребление на гореща вода от 10 литра на обитател за едно денонощие - когато не са монтирани индивидуални водомери за топла вода, индивидуалните водомери за топла вода са повредени, имат нарушена пломба или не е осигурен достъп за отчитане.

(3) Разликата между отчетеното количество вода, измерено по водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване и сумата от отчетените количества от индивидуалните водомери за топла вода и начислените по ал. 2, т. 2 количества се разпределя по следния начин:

1. когато във всички имоти в сграда - етажна собственост, са монтирани индивидуални водомери за топла вода, които отговорят на изискванията на чл. 49, ал. 4 и ал. 6, т. 4 - пропорционално на изразходваното количество гореща вода от отделните клиенти;
2. когато не във всички имоти в сграда - етажна собственост, са монтирани индивидуални водомери за гореща вода, индивидуалните водомери за гореща вода са повредени, имат нарушена пломба или не е осигурен достъп за отчитане, разликата се разпределя по следния начин:
 - а) при количество вода, измерено по водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване по-малко от сумата от отчетените количества от индивидуалните водомери за топла вода и начислените по ал. 2, т. 2 количества - пропорционално на изразходваното количество гореща вода само на клиентите, в чиито имоти има монтирани индивидуални водомери за топла вода;
 - б) при количество вода, измерено по водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване по-голямо от сумата от отчетените количества от индивидуалните водомери за топла вода и начислените по ал. 2, т. 2 количества - пропорционално на начислените количества

гореща вода само на клиентите, в чиито имоти липсват индивидуални водомери за топла вода или същите са повредени, имат нарушена пломба или не е осигурен достъп за отчитането им, но не повече от 10 л на обитател за едно денонощие, а останалата разлика - пропорционално на всички останали клиенти.

(4) В случаите, когато разликата между количеството гореща вода, отчетено по водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване, и количеството гореща вода, отчетено от водомерите в отделните имоти, и изчислените съгласно ал. 2, т. 2 количества за клиентите без водомери надвишава 20 %, се извършва проверка от представители на топлоснабдителното предприятие и етажната собственост. Съставя се констативен протокол с описание на коригиращи мерки.

(5) Коригиращите мерки по ал. 4 са:

1. извършване на проверка от представители на етажната собственост и на топлоснабдителното предприятие на всички индивидуални водомери за топла вода в отделните имоти в сградата - етажна собственост (позиция на монтажа, проверка целостта на оловни и холендрови пломби, срок на валидност на периодичната проверка), определяне на имотите в случаите по ал. 2, т. 2 и уточняване броя на обитателите в тях. Проверката се извършва в срок до един месец след съставяне на констативния протокол по ал. 5;

2. извършва се извънредна метрологична проверка на водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване за сметка на топлоснабдителното предприятие в срок до един месец след съставяне на констативния протокол по ал. 5.

(6) В случаите по ал. 4, когато след извършване на коригиращата мярка по ал. 5, т. 2 се установи, че водомерът пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване не е изправен, общото количество гореща вода се определя по реда на чл. 64, ал. 6.

Чл. 66. (1) Всички клиенти са длъжни да осигурят достъп до отоплителните тела и отклоненията за гореща вода в имота си на представителите на топлоснабдителното предприятие за отчитане на показанията на уредите и водомерите за гореща вода и/или осъществяване на визуален оглед на контролните приспособления към тях. Един път годишно се осигурява достъп за контрол и в имотите на клиентите с монтирани уреди за дистанционен отчет.

(2) Редът за отчитане на показанията на уредите на клиентите, неосигурили достъп до имотите си, се урежда в договорите по чл. 149, 149б ЗЕ.

(3) На клиентите, неосигурили достъп за отчет, за всички отоплителни тела в имота се начислява енергия чрез прилагане на екстраполация по максимален специфичен разход на сградата по следния ред:

1) определя се инсталираната мощност на отоплителните тела в сградата; при липса на данни се приемат данните на подобно отоплително тяло, например от аналогично помещение на друг етаж;

2) за всяко отоплително тяло с уред в сградата се определя отношението между дяловите му единици и инсталираната му мощност; най-голямото отношение за отоплително тяло с уред за дялово разпределение се приема за максимален специфичен разход за сградата (МСРС);

3) дяловите единици за отоплителните тела без уреди се получават, като инсталираната мощност на отоплителното тяло без отчет се умножи с МСРС. С така определените дялови единици всички отоплителни тела без уреди се приравняват към отоплителни тела с уреди.

(4) Клиентите, неосигурили достъп, могат да поискат допълнителен отчет и преработване на изравнителната сметка в тримесечен срок от получаване на изравнителната сметка. След изтичане на срока не се приемат нови рекламации и не се преработва изравнителната сметка.

(5) Рекламации за отчет на показанията на уредите и разпределението на енергията за предходен период се разглеждат, ако са подадени в 30-дневен срок след получаване на изравнителната сметка от клиентите.

(6) Рекламации (възражения) по отчета на показанията на уредите, допълнителен отчет на уредите и рекламации (възражения) по разпределението на топлинната енергия в изравнителната сметка за предходния отчетен период, се извършват в срок до 31 август. След изтичане на този срок не се приемат нови рекламации (възражения) и изравнителната сметка не се преработва.

(7) При установено неправомерно ползване на потребление на топлинна енергия на виновното лице се начислява енергия по реда на ал 4.

(8) По искане на етажната собственост и за нейна сметка се поставят холограмни стикери или пломби на холендрите на връщащата линия от отоплителните тела във всички имоти в сграда - етажна собственост, с което се възпрепятства неправомерното демонтиране на отоплителните тела.

Чл. 67. (1) Разпределението на топлинната енергия по реално месечно

потребление се извършва чрез месечно снемане на показанията на всички индивидуални уреди за дялово разпределение и водомери за топла вода от клиентите в етажната собственост. (2) В случаите по ал. 1 средствата за дялово разпределение на топлинната енергия за отопление и за битово горещо водоснабдяване в имотите на клиентите се отчитат в един и същи ден с топломерите в абонатната станция и водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване в сградата.

(3) Не се изготвя изравнителна сметка за съответната година при пълен отчет на всички уреди по ал. 1 и при спазване на изискването по ал. 2.

(4) В случаите на извършване на самоотчет след приключване на отоплителния период задължително веднъж годишно се извършва контрол и при непълен отчет на уредите по ал. 1 се изготвя изравнителна сметка.

(5) Когато средствата за дялово разпределение на топлинната енергия за отопление и за битово горещо водоснабдяване в имотите на клиентите не са отчетени в един и същи ден с топломерите в абонатната станция и водомера пред подгревателя за битово горещо водоснабдяване, най-малко веднъж годишно се изготвят обща изравнителна сметка и индивидуални изравнителни сметки.

Глава девета.

СПИРАНЕ И ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО

Чл. 68. (1) Топлоснабдителното предприятие или производителят имат право да спират подаването на топлинна енергия:

1. без предварително уведомяване - в случаите почл. 72, ал. 1 ичл. 73, ал. 1 ЗЕ, при условията и по реда на наредбата по чл. 74, ал. 1 ЗЕ;

2. след предварително уведомяване - в случаите по чл. 73, ал. 2 ЗЕ, при условията и по реда на наредбата по чл. 74, ал. 1 ЗЕ.

(2) Топлоснабдителното предприятие има право да спира подаването на топлинна енергия и по силата на влязло в сила съдебно решение.

Чл. 69. Топлоснабдителното предприятие има право да спира напълно или частично подаването на топлинна енергия на неправомерно присъединен клиент.

Чл. 70. (1) Клиентите в сграда - етажна собственост, могат да поискат прекратяване на топлоснабдяването за отопление и/или битово горещо водоснабдяване при условията на чл. 153, ал. 2 ЗЕ.

(2) В случаите по ал. 1, когато топлоподаването към сградата се прекрати от абонатната станция, топлоснабдителното предприятие може да демонтира своите съоръжения в договорен между страните

срок.

(3) Прекратеното топлоснабдяване се възстановява след изпълнение на изискванията за присъединяване на клиенти, ползващи топлинна енергия за битови нужди.

Чл. 71. (1) Топлоподаването на клиент на топлинна енергия в самостоятелна сграда се прекратява в абонатната станция, когато клиентът е подал заявление до топлоснабдителното предприятие, както и при условията, предвидени в договора. (2) Топлоснабдителното предприятие е длъжно да извърши исканото прекратяване по ал. 1 в срок до 15 дни след постъпване на заявлението. Лицата по ал. 1 се считат за клиенти на топлинна енергия до датата на прекратяване на топлоснабдяването.

Чл. 72.(1) Когато топлинният товар на отоплителните тела в сграда - етажна собственост, е намален с над 50 % от проектния отоплителен товар на сградата топлоснабдителното предприятие е длъжно писмено да уведоми клиентите в сградата - етажна собственост,

(2) Писменото уведомление се връчва на упълномощения представител на сградата - етажна собственост, и се поставя на видно място в сградата - етажна собственост.

(3) Писменото уведомление по ал. 1 съдържа най-малко следната информация:

1. намалените стойности на топлинния товар спрямо проектните;
2. списъка на имотите със спряно топлоподаване;
3. датата, на която ще бъде извършено обследване на инсталациите;
4. прогнозното разпределение.

(4) Констативният протокол, се предава срещу подпис на упълномощеното лице от сградата - етажна собственост, и се поставя на видно място в сградата - етажна собственост.

(5) Клиентите по ал. 1 в едномесечен срок писмено заявяват становището си:

1. по мерките, предложени в констативния протокол;
2. да останат клиенти при променените условия.

(6) Клиентите заявяват становището си по ал. 5 с протокол от решение на общото събрание на сградата - етажна собственост.

(7) Когато клиентите по ал. 1 не заявят писмено становището си в срока по ал. 5, топлоснабдителното предприятие има право да прекрати топлоснабдяването.

Глава десета.

КОНТРОЛ И АДМИНИСТРАТИВНО-НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 73. Контролът по спазване на разпоредбите по тази наредба се осъществява от министъра на енергетиката при условията и по реда на чл. 75, 77 - 81 ЗЕ.

Чл. 74. В изпълнение на контролните си правомощия министърът на енергетиката:

1. извършва проверки чрез лицата по чл. 77, ал. 1, т. 1 ЗЕ;
2. уведомява органите на специализирания контрол с оглед предприемането на мерки по компетентност;
3. налага принудителни административни мерки и административни наказания.

Чл. 75. (1) Нарушенията по тази наредба се установяват с актове на лицата по чл. 77, ал. 1, т. 1 ЗЕ.

(2) Наказателните постановления се издават от министъра на енергетиката или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват при условията и по реда на чл. 75, 77 - 81 ЗЕ и Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Групова абонатна станция" е абонатна станция, захранваща две или повече самостоятелни сгради.

2. "Действително инсталирана мощност на отоплителна инсталация" е сумата от инсталираната мощност на отоплителните тела във всички имоти в сградата - етажна собственост.

3. "Инсталация в сграда" или "сградна инсталация" е съвкупността от главните вертикални и хоризонтални разпределителни тръбопроводи, включително до отоплителните тела, както и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на клиентите. Когато към една абонатна станция са присъединени повече от една сграда, всеки от присъединителните топлопроводи е елемент на съответната инсталация в сградата.

4. "Инсталирана отоплителна мощност в имот" е сумата от мощностите на монтираните в жилището отоплителни тела.

5. "Комплексна технико-икономическа обосновка за енергоснабдяване" е разработване на "план за енергоснабдяване" на всяка община или регион с няколко алтернативни варианта, които включват:

а) алтернативни варианти за енергоснабдяване;

- б) потребление на горива;
 - в) производствени разходи;
 - г) инвестиции за вариантите;
 - д) финансиране на вариантите;
 - е) влияние върху заетостта;
 - ж) влияние върху околната среда;
 - з) сравнителен анализ на слабите и силните страни за всеки вариант;
 - и) анализ върху чувствителността за десетгодишен период.
6. "Коригиран отопляем обем" е отопляемият обем на имота по проект, намален с обема на помещенията, в които отоплителните тела са демонтирани от сградната инсталация и съответната припадаща се част на помещенията, без отоплителни тела по проект.
7. "Максимален часов товар" е максималното количество топлинна енергия, потребено от клиента с топлоносител водна пара или гореща вода за един час.
8. "Максимален специфичен разход на сградата" е максималното количество отдадена топлинна енергия от един киловат инсталирана мощност на отоплително тяло в сградата при съответния режим на работа на сградната инсталация.
9. "Минимален часов товар" е минималното количество топлинна енергия, потребено от клиента с топлоносител водна пара или гореща вода за един час.
10. "Отоплителен период" е периодът от време, през който топлинната енергия се консумира и за отопление.
11. "Отчетен период" е периодът от време между две отчитания на показанията на уредите за мерене за търговско плащане, контролните уреди и индивидуалните средства за разпределение на топлинната енергия.
12. "Представител на етажната собственост" е управителят, председателят на управителния съвет или упълномощено от етажната собственост лице.
13. "Пломбирано отоплително тяло" е отоплително тяло, към което е спряно топлоподаването чрез затваряне и пломбиране на спирателната арматура, а не чрез физическо отделяне от сградната отоплителна инсталация и което не е оборудвано със средствата по чл. 140, ал. 1, т. 3 ЗЕ.
14. "Присъединени отоплителни тела" са отоплителните тела, които са физически свързани към сградната отоплителна инсталация.
15. "Проектна мощност на отоплителна инсталация" е мощността на

вътрешната отоплителна инсталация, определена с инвестиционния проект на сградата.

16. "Разпределителна мрежа" е системата от топлопроводи и съоръжения към тях, разположени след границата на собственост между топлопреносното предприятие и клиентите. В сгради - етажна собственост, тя е елемент от сградните инсталации.

17. "Регулатор на налягане" в абонатна станция е техническото средство за поддържане на разчетен напор и необходимото количество на топлоносителя, с вграден автоматичен ограничител до стойността на разчетното количество топлоносител за всяка абонатна станция според договорената мощност.

18. "Средства за измерване за търговско плащане" са средства за измерване по смисъла на § 1, т. 58 ЗЕ и чл. 5 от Закона за измерванията.

19. "Топлоснабдителна система" е системата от енергийни обекти и съоръжения за производство, пренос и снабдяване с топлинна енергия на клиентите.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1.(1) Собствениците и/или титулярите на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, са длъжни:

1. да монтират средства за дялово разпределение на пломбираните отоплителни тела в имотите си;

2. да монтират водомери за гореща вода на всички отклонения към имота си от сградната инсталация за битово горещо водоснабдяване.

(2) При неизпълнение на разпоредбите по ал. 1 след 1.10.2007 г. пломбираните отоплителни тела по т. 1 се приравняват на отоплителни тела без уреди. § 2. Топлоснабдителните предприятия в срок до 30.12.2007 г. да инсталират в абонатните станции водомери пред подгревателите за битово горещо водоснабдяване. § 3. Договорните отношения между клиентите и търговците, извършващи услугата дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, почл. 147 ЗЕ (отм. - ДВ, бр. 74 от 2006 г., в сила от 8.09.2006 г.), се считат прекратени със сключване на договор между топлопреносното предприятие или доставчика на топлинна енергия и лицето, извършващо услугата дялово разпределение на топлинната енергия, по чл. 139в ЗЕ.

§ 4. Указания по прилагане на наредбата се дават от министъра на енергетиката. § 5. Тази наредба отменя Наредба № 16-334 за топлоснабдяването от 2007 г. § 6. Тази наредба се издава на основание чл. 125, ал. 3 от Закона за енергетиката.

		<p>Заклучителна разпоредба § 1. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".</p>		
15.	<p>Вучков; Предложението е постъпило по електронна поща.</p>	<p>Видно и от Мотивите към Проекта, основната цел е акцентиране върху съответствието с изискванията в Закона за устройство на територията (ЗУТ) за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура.</p> <p>Не се променя нищо съществено в разпоредбите, регламентиращи дяловото разпределение на топлинната енергия (Раздел II), поради липса на промени в Закона за енергетиката (ЗЕ), за които на съответните места по-долу конкретно ще апелирам към Министъра на енергетиката за законодателна инициатива.</p> <p>В чл. 125. (1) ЗЕ правилно е фиксирана веригата за производство, пренос, доставка, разпределение и потребление на топлоенергия. Необходимо е още в ЗЕ да бъдат регламентирани и съответните стопански субекти топлопроизводител, топлопреносител, топлодоставчик, топлоразпределител (за кратко заедно и/или поотделно „Топлофикационно дружество – ТФД“), обвързани с права и задължения по утвърдени от КЕВР Общи условия (ОУ). Изрично да се посочи, че продажбата на топлоенергията е търговска сделка с потребителя по силата на договор по ЗЗД, сключена с един от горните стопански субекти, обикновено топлодоставчика (ако не е някой от другите). Топлоразпределението също трябва да е предмет на договор по ЗЗД с топлоразпределителна фирма за топлинно счетоводство (наричана в ЗЕ „лице по чл. 139а“ или „фирма за дялово разпределение - ФДР“), или с топлофикационното дружество, ако е регистрирано по чл. 139а ЗЕ. В тази връзка да се измени и чл. 149(1) т.6 в смисъл договорът да не бъде „при общи условия“, а индивидуално за всеки потребител в сградата етажна собственост (СЕС). Да отпадне чл. 139в и относимите в Проекта норми и да се регламентира сключването на преки индивидуални договори между всеки потребител в сградата етажна собственост (СЕС) (евентуално Сдружение на собствениците по ЗУЕС) и ФДР, респ. ТФД</p> <p>Апелация към Министъра на енергетиката за законодателна инициатива за съответните в тоя дух промени в ЗЕ правя още тук и навсякъде, където са относими в Проекта по-долу. Както и при Предложенията си за допълнения, изменения и заличаване на текстове в Проекта ще</p>	-	<p>Изразено е мнение по текстове от ЗЕ. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p>

		<p>апелирам и за съответните промени в ЗЕ.</p> <p>В чл. 155(1) апелирам за законодателна инициатива да се заличи т.2 „по прогнозна консумация“ и навсякъде в ЗЕ и Проекта, където става дума за прогнозиране от ФДР (напр. чл 71 на Проекта) . Мотивите за липсата на прогностични и математико-статистически способности на топлосчетоводителите (конкретно в моя случай – на ТЕХЕМ) съм изложил в цитираната в началото моя Жалба, ще го направя и в Предложенията си към съответните членове в Проекта. В тази връзка апелирам да се измени и ал. 2, а именно: „Топлопреносното предприятие или доставчикът на топлинна енергия фактурира консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното ежемесечно реално потребление“, като се извърши и съответната корекция в Проекта.</p> <p>Необходимо е Министърът на енергетиката да предприеме законодателна инициатива за нормативно изменение и допълнение относно вменяне на КЕВР на регулаторни функции спрямо ФДР, които като подизпълнители на ТФД са участници в топлоенергийния пазар.</p>		
		<p>III. П Р Е Д Л О Ж Е Н И Я</p> <p>за допълнения, изменения и заличавания в ПРОЕКТА</p> <p>1. Чл. 9. (1), т 5. Да се измени „осъществява продажбата на топлинна енергия на клиенти за битови нужди при публично известни общи условия, съгласно чл.150, ал.1 ЗЕ“ като изразът „при публично известни общи условия“ се замени с „преки индивидуални договори между всеки потребител в сградата етажна собственост (СЕС), евентуално Сдружение на собствениците“, като Министърът на енергетиката предприеме законодателна инициатива за изменение на съответния текст в чл.150, ал.1 ЗЕ; МОТИВ: Изложен в т. II по-горе</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.</p>
		<p>2. Чл. 34. (4), След „Досието се съхранява в помещението на абонатната станция в сградата“ да се допълни с „Представяне на упълномощен представител на СЕС на досието на цифров носител“ МОТИВ: Наличието на съхраняван в представителя на СЕС екземпляр на цифров носител е допълнителна гаранция срещу повреждане или загубване на досието в АС</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>С текста на чл. 34, ал. 4 от Наредбата се вменява задължението на топлопреносното предприятие да води досие за повредите, за параметрите на настройката на абонатната станция и системата за автоматично регулиране на топлоподаването в сградата, в</p>

			което се отразява причината и за направена промяна. Вменява се и задължението това досие да се съхранява в помещението на абонатната станция, за да може всеки живущ от сградата по всяко време на денонощието да се информира, при какви параметри е настроена абонатната станция и какви повреди са отстранени. Предложението е в интерес на клиентите. Разпоредбата не забранява на топлопреносното предприятие да предава информация към своите клиенти и по електронен път.	
		3. Чл. 40. Аналогично на горната т.1. да се замени „при общи условия“ с „преки индивидуални договори между всеки потребител в сградата етажна собственост (СЕС), евентуално Сдружение на собствениците“ МОТИВ: Както по-горе	Не се приема.	Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.
		4. Чл. 42 Да се прецизира текстът относно „сроковете за заплащане посочени в писмените договори за продажба или в публичните общи условия за продажба на топлинна енергия“ МОТИВ: Да се уточни за какви договори става въпрос: Дали за преки индивидуални договори на всеки потребител в сградата етажна собственост (СЕС) или за Общи условия, регламентиращи отношенията на стопанските субекти в ТФД	Не се приема.	Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.
		5. Чл. 43. (1) За измерване и отчитане на количеството продадена топлина по договори и ОУ – същото както в т. 4 по-горе и същия МОТИВ	Не се приема.	Противоречи на чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.
		6. Чл. 46. (1) Да се добави нова „т. 3. допълнителен топломер в АС за сметка на ТФД с цел измерване количеството топлинна енергия за БГВ, специално през отоплителния период“ МОТИВ: За точно изчисляване на специфичния топлинен коефициент за подгриване на 1 m ³ вода, участващ във формулата за изчисляване на количеството топлинна енергия за БГВ	Не се приема.	През целия отчетния период, който обикновено е от 1-ви май на едната календарна година до 30-ти април на следващата календарна година, около 5 месеца в сградите се ползва само

				<p>топла вода, т. е. допълнителния контролен топломер, който служи за отчитане на енергията за отопление няма да се ползва. Смятаме, че поставянето на допълнителни топломери във всички АС е необосновано по отношение на необходимите разходи за монтаж и поддръжка. С разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 3 от наредбата е предвидена възможност за монтиране на допълнителен контролен топломер след подгревателя за отопление, който служи за отчитане на енергията за отопление през отоплителния период от топлопреносното предприятие, за сметка на етажната собственост. Горепосочената опция е въведена с цел, когато клиентите от дадена етажна собственост имат сериозни съмнения по отношение на потреблението или разпределението на топлинната енергия в тяхната сграда, да имат възможност да монтират допълнителен контролен топломер за собствена сметка.</p>
		<p>7. Чл. 52. (1),т. 3 Да се направи редакцията „по искане на етажната собственост и за сметка на ТФД“ МОТИВ: АС е съоръжена с технически средства, собственост на ТФД, а допълнителният контролен топломер улеснява качеството на отчитането, което е в интерес на ТФД, ФДР и на СЕС</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Мотивите са отразени в т. 6.</p>
		<p>8. Чл. 61. (1) Да се направи редакция в смисъл: Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда-етажна собственост, се извършва възмездно, но клиентите заплащат отчитането на дяловото разпределение накрая на отчетния период,</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Наредбата не определя начина на заплащане на цената за услугата дялово разпределение на топлинната енергия.</p>

		<p>когато реално се прави отчитането. МОТИВ: Услугата се заплаща при реалното ѝ извършване – а не както сега фючърсно, немотивирано и несъобразно, като 1/12 месечно от годишната цена.</p>		
		<p>9. Чл. 63.(2),т.2, б."е" "количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация" да се редактира в подбуквите, като подбуква вв) стане първенстваща, а останалите – опционни. Да се добави подбуква дд), която равнопоставено с метода за непосредствено измерване да предостави възможност за изчислителен метод въз основа на съотношението между топлинните товари на цялата сграда и сградната инсталация съобразно данните по т. 2 , букви от а) до д) МОТИВ: Количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация е важна величина в енергийния баланс между получена и потребена енергия и за здрави отношения между собствениците в една СЕС, затова трябва да се определи прецизно. Най-прецизният метод е непосредствено измерване по методика, разработена от топлоспециалисти – практики и научни работници и приложена с участието на всички заинтересовани страни – ТФД, ФДР и компетентен представител на СЕС</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Противоречи на чл. 143, ал.2 ЗЕ, съгласно който: „Когато потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост, не изберат метод за определяне на количеството топлинна енергия, количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето по чл. 139б, ал. 1 съгласно методиката по наредбата по чл. 125, ал. 3“.</p> <p>Предложеният нов текст на чл. 63.(2),т.2, б."е" подбуква дд) е неясен.</p> <p>На клиентите в СЕС е дадена възможност сами да избират вариант за разпределяне на топлинната енергия за сградна инсталация.</p>
		<p>10. Чл. 68.(2) относно определяне на специфичния топлинен коефициент за подгряване на 1 m³ вода - следва да се раздели на стойности през неотоплителния и отоплителния периоди: По първия – чрез топломера и водомера в АС, а по втория – чрез допълнителен топломер, казан в горната т. 6. МОТИВ: Както този по горната т. 6</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Мотива е същия, като този по т. 6.</p>
		<p>11. Чл. 69.(7) Стойността 150 кВтч/м3 да се замени с 70 МОТИВ: Вписаната стойност е изключително висока и не почива на никакви термофизични закономерности. За това говори и приетата в ал.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>С разпоредбата на чл. 69, ал. 7 от наредбата за пръв път се въвежда стойност за</p>

		<p>3 на чл. 68 стойност 62.4 с корекционен термокоэффициент (обикновено неразличаващ се значително от 1)</p>		<p>специфичния разход за подгряване на 1 куб.м вода, над която се изисква направата на проверка за настройка на съоръженията в абонатната станция и/или техническата им изправност. След оценка на прилагането на тази разпоредба е възможно предложената стойност да бъде коригирана.</p>
		<p>12. Чл. 70. Следва изцяло да се преработи. Например ал. 5 се отнася за индивидуални уреди за дялово разпределение (УДР, накратко топлоразпределители), които не са с дистанционен отчет (такива вече практически няма, защото клиентите бяха задължени да си купят нови и да заменят старите). Съответно ал. 6 и 7 се отнасят за изравнителни сметки при отчет един път на отчетен период. Съвършено е пренебрегната възможността за ежемесечно отчитане при сегашните технически възможност за дистанционен отчет и комуникационните възможности с фирмите за водоснабдяване (ВиК-операторите). МОТИВ: Приведените примери с горните алинеи са само част от необоснованите положения в този член</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно по реда на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ е отразено чрез разпоредбата на т. 10 от методика, съгласно която същата определя начина на разпределение на топлинната енергия, потребена в сградатажна собственост, за отчетен период от една година, който обикновено е от 1 май на едната година до 30 април на следващата календарна година.</p>
		<p>13. Чл. 71. Изцяло да се заличи по изказаните в Становището ми мотиви</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Фактуриране на консумираното количество топлинна енергия въз основа на действителното потребление най-малко веднъж годишно по реда на чл. 155, ал. 2 от ЗЕ е отразено чрез разпоредбата на т. 10 от методика, съгласно която същата определя начина на разпределение на топлинната енергия, потребена в сградатажна собственост, за отчетен</p>

			период от една година, който обикновено е от 1 май на едната година до 30 април на следващата календарна година.
	14. Чл. 72. е широко рекламиран от ФДР поради по-малкото работа, която си създават – реално 1 път годишно. За някои потребители той е удобен с цел прогнозиране на разходите за топлинна енергия. Лично аз не бих го възприел! Разумно е да се добави накрая на ал.1 текст в смисъл: „Потребителят може да изпрати на ФДР свое предложение за потребление на месечното количество топлоенергия въз основа на свои данни за минали отоплителни периоди с цел прогнозиране на разходите си за топлоенергия.“	Не се приема.	Чл. 72 се отнася за собствениците на имоти, които са избрали да заплащат количеството топлинна енергия на 12 равни месечни вноски. Равната месечна вноска се определя от топлопреносното предприятие, а не от лицето по чл. 13963Е.
	15. Чл. 73. – изразявам принципно съгласие с текста! Предлагам на края на (1) да се добави конкретизиращ текст в смисъл: „Месечното снемане на показанията на всички индивидуални уреди за дялово разпределение (топломери) се извършва дистанционно. При липса на водомери за топла вода с дистанционно отчитане да се ползват данни, получени от ВиК-операторите, които се обработват изчислително с помощта на формулата, включваща специфичния топлинен коефициент за подгриване на 1 m ³ вода – съответно за неотоплителния и отоплителния периоди.“ Предлагам на края на (2) да се добави текст в смисъл: „ТФД да е задължено за своя сметка да монтира в АС топломер и водомер пред подгревателя за БГВ с дистанционно отчитане, за да се обработват получените от тях данни заедно с отчетените в един и същи ден показания на индивидуалните УДР и данните за водомерите, получени от ВиК-операторите.“ По този начин се елиминира възможността, предоставена от (4). Разбираемо е, че месечно отчитане (дистанционно или визуално), даващо реален, а не прогнозен отчет, е въпрос на търговска политика и капацитивни (професионално-кадрови, научни и технически) възможности на ТФД и ФДР, но липсата на месечно отчитане по каквито и да са причини не трябва да бъде за сметка на потребителите, изискващи и според Европейски директиви да заплащат реално потребеното. Предлагам на края на (5) да се добави: „Изготвя се изравнителна сметка само за потребителите в една СЕС, които не са осигурили достъп до своите индивидуални УДР или водомери или те са липсващи или повредени.“	Не се приема.	За да се извършва разпределение на топлинната енергия по реална месечна консумация е необходимо да се отчетат всички средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЕ, както и средството за търговско измерване по чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗЕ в един и същ момент.

		<p>Предлагам в (б) след „реална месечна консумация“ текстът да се заличи и вместо него да се запише: “Дяловото разпределение чрез ежемесечно отчитане и фактуриране на топлоенергията не е задължително за всички потребители в една СЕС. Останалите, неприелите тази възможност собственици могат да се възползват от едногодишната или равномесечна възможности</p> <p>МОТИВИТЕ ми за предложенията по чл. 73 са ноторно известни и широко обществено дискутирани, а също така са обосновани и в цитираната в началото моя Жалба.</p>		
		<p>16.Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост - Приложение към чл. 61, ал. 1</p> <p>Предлагам: Въпросният документ да бъде изцяло заличен. Да бъде разработена Методика от топлоспециалисти – практики и научни работници и представена за обществено обсъждане като отделен документ</p> <p>МОТИВИ: Формулите за изчисляване на енергията за сградна инсталация са параметрично необосновани, а понякога произволно завишени и не отчитат всички особености на СЕС и настъпилите промени по линията на енергийната ефективност. Консумираната от СИ топлоенергия може просто да се изчисли като отношение между топлинните капацитети на цялата сграда и на СИ по известни на ТФД и ФДР данни (при липса на някои от тях да си ги доставят по съответния ред). Приспадащата се на отделния собственик част топлоенергия за СИ да се изчисли съобразно процента му в идеалните части на сградата, а не според в отопляемия обем на имота му. По същия начин – като % и.ч. – да се изчисли делът на собственика в топлоенергията, отдадена от монтирани отоплителни тела в общите части на СЕС с УДР, а при липса на такива – според топлинния им капацитет</p> <p>Като цяло Методиката е необоснован, недоказан и трудно практически приложим документ, на който е придадена наукообразна форма чрез наблъскани в текста множество формули, в повечето случаи необяснени, понякога не отнасящи се до третирания предмет. Прегледът на предишните варианти показва, че и сегашният текст носи пороците им, включително и ония, наследени от отдавна бившия министър В.Щ. на вече несъществуващото Министерство на икономиката и енергетиката.</p>	<p>Не се прие ма.</p>	<p>Приложението към чл. 61, ал. 1 от наредбата представлява Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост, поради което, ако отпадне, няма да има ред, по който същото следва да се извършва.</p>

		<p>Представеният за Обществено обсъждане Проект на нова Наредба за топлофикацията не променя нищо съществено в правната уредба, не решава големия дългогодишен обществен проблем за топлофикацията, нито частния потребителски проблем за получаване на справедливи сметки въз основа на реално потребена топлоенергия, изисквано от Европейските директиви. Налага се убеждението че сметките са натрапени с цел оправдаване несъществуващо завишено потребление.</p> <p>По казаните причини пледирам Министъра на енергетиката да отложи обсъждането на ПРОЕКТА до изработване на нова Методика като отделен документ.</p>	Не се приема.	Приложението към чл. 61, ал. 1 от Наредбата представлява Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост, поради което, ако отпадне, няма да има ред, по който същото следва да се извършва.
16.	Симеонов; Предложението е постъпило на гише, в деловодството на МЕ.	<p>Предложеният проект на наредба няма номер и затова не отговаря на изискванията на УКАЗ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове (съкр.:УПЗНА), УПЗНА,чл.24,ал.2(Постановленията на Министерския съвет, НАРЕДБИТЕ и инструкциите имат и НОМЕРА.) вр. ЗНА, чл.7, ал.2 (НАРЕДБАТА е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.). В УПЗНА,ПЗР,§2(Този указ се издава въз основа на § 7 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за нормативните актове, обнародван в Държавен вестник, бр. 27 от 3 април 1973 г.) е уточнено, че именно този указ УПЗНА е указът предвиден да се издаде съгласно ЗНА, ПЗР,§7(Изпълнението на този закон се възлага на Държавния съвет, който издава указ за неговото прилагане.). Следователно, изпълнението на ЗНА императивно е подчинено на изискванията на УПЗНА включително императивно и на изискването на УПЗНА,чл.24,ал.2 (Постановленията на Министерския съвет, НАРЕДБИТЕ и инструкциите имат и НОМЕРА.)!</p> <p>ЗИДЗН А,ДВ,бр.46/12.06.2007г. е приет от НС и в неговите ЗР е приложен УПЗНА,чл.48(Актът, с който се отменя, изменя или допълва нормативен акт, трябва да сочи и всички други нормативни актове или техни части, дялове, глави, раздели, членове, алинеи, точки или букви, които се отменят, изменят или допълват.). Правилно издателят - Народното събрание (НС), на този ЗИДЗНА, а не някой друг, си е позволил да изменя и УПЗНА, който е подзаконов акт стоящ под закона ЗНА и е издаван, съгласно ЗНА,ПЗР,§7, от Държавния съвет, защото 1) Държавният съвет вече не съществува към 12.06.2007г. 2) Дори когато е съществувал Държавния съвет всички негови укази за изменения или</p>	-	Изразено е мнение по процедурата свързана с приемането на подзаконовия нормативен акт, като липсват предложения по същество, касаещи конкретни текстове от проекта на публикуваната за обществено обсъждане наредба.

допълвания на отделни разпоредби на законите [а следователно и подзаконовите нормативни актове, вкл. и УПЗНА] се внасят за УТВЪРЖДАВАНЕ от Народното събрание (НС) на следващата му сесия. Това показва, че за правоприемник на Държавния съвет, поне по отношение на изменяването и допълването на УПЗНА със сигурност, трябва да се счита Народното събрание. В другите случаи, когато става дума за отменявания, изменявания и допълвания на други нормативни актове, не може да се счита, че УПЗНА,чл.48 урежда право на всеки законово оправомощен издател на отмяна, изменение, допълнение на даден нормативен акт да отменя, изменя, допълва и (всякакви) други нормативни актове за нуждите на отмяната, измененията, допълванията, което прави на дадения акт, за който той е оправомощен да го отменя, изменя, допълва. В този смисъл са и АПК,чл.250 и сл. вр. АПК,чл.253,ал.2, където се урежда „да бъдат прекратени безусловно действията, които не се извършват в изпълнение на представен при проверката административен акт или на закона“. Следователно, за една отмяна на нормативен акт, за която АПК,чл.79 постановява да бъде извършвана с последващ нормативен акт важат изискванията на АПК,чл.250 и сл. вр. АПК,чл.253,ал.2, както и тези на ЗНА,чл.2,ал.1: „Нормативни актове могат да издават САМО органите, предвидени от Конституцията, или от закон.“.

Съгласно АПК,чл.79 отмяната, изменението, допълването на нормативен акт (може да) се извършва С ИЗРИЧНА РАЗПОРЕДБА на последващ нормативен акт, за който, следователно е приложимо ограничението на ЗНА,чл.2,ал.1 този последващ отменителен, именителен, допълващ НОРМАТИВЕН АКТ да може да бъде издаден САМО от орган предвиден от КОНСТИТУЦИЯТА или от ЗАКОН. В закона ЗЕ, с разпоредбата на ЗЕ,чл.125,ал.3 се предвижда: „Редът и техническите условия за топлоснабдяване, за оперативно управление на топлоснабдителната система, за присъединяване на производители и клиенти към топлопреносната мрежа, за разпределение, прекратяване на топлоснабдяването и спиране на топлоподаването се определят с НАРЕДБА на МИНИСТЪРА НА ЕНЕРГЕТИКАТА“.

Нито в този член нито в целия ЗЕ, нито в някой друг закон (не) се предвижда каквото и да е ОТМЕНЯВАНЕ, ИЗМЕНЯВАНЕ, ДОПЪЛВАНЕ на въпросната наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 от когото и да било когато и да било. В

ЗИДЗУТ,ДВ,бр. 1/03.01.2019г.,ПЗР,§24,ал.1 (Наредбите по чл. 84, ал. 3 от този закон и чл. 116, ал. 7, чл. 125, ал. 3 и чл. 196, ал. 1 от Закона за енергетиката се ПРИВЕЖДАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ С РАЗПОРЕДБИТЕ НА

ТОЗИ ЗАКОН в двумесечен срок от влизането му в сила.), обаче, е предвидено „ПРИВЕЖДАНЕ" на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3 (накратко - Наредбата за топлоснабдяването (НТ)), което „ПРИВЕЖДАНЕ", трябва да се разбира, естествено, като ИЗМЕНЯВАНЕ, ДОПЪЛВАНЕ, но не и ОТМЕНЯВАНЕ на въпросната наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 и ЗАМЕНЯВАНЕТО ѝ С НОВА. Една замяна с НОВА, би съдържала ОТМЯНА и замяна и в резултат новата не би била същата, а би била друга (нова) наредба и, съответно, не би могло да се каже, че тя - старата е „ПРИВЕДЕНА В СЪОТВЕТСТВИЕ С ...". Съответно, неправилно ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. в мотивите е сочен като причина за приемането на НОВА Наредба за топлоснабдяването, предвид, че за нуждите на ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. една наредба за ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ на ЗЕ,чл.125,ал.3 би свършила същата работа, сигурно е, че е необходима, не се поставя под съмнение дали е било правилно да се издава ЦЯЛА и НОВА наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3, т.е. - дали „ПРИВЕЖДАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ С РАЗПОРЕДБИТЕ НА ТОЗИ ЗАКОН" означава изискване за ОТМЯНА и ЗАМЯНА С ДРУГА.

Такива изисквания не се предвиждат в прав текст в ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г., който ЗИДЗУТ, ДВ, бр.1/03.01.2019г. е сочен в мотивите (МОТИВИ към проект на Наредба за топлоснабдяването) относно проект на Наредба за топлоснабдяването изнесен на 13.01.2020г. за обществено обсъждане. Следователно, от този ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. произтича необходимост от някакви изменения в актовете по прилагане на закона ЗУТ. И тук е важно да се уточни какво значи да „произтичат". АПК,чл.250 и сл., както споменах и по-горе, изрично урежда (в кодекс със силата на закон), че административния орган (в случая - едноличния административен орган Министър на енергетиката, а и длъжностното лице - в случая Теменужка Петкова, са оправомощени единствено да извършват действия основани на административен акт или на закон. „Законът" АПК,

чл.250 не ограничава своите изисквания към фактически или към правни действия! Следователно, действието по подготовка и издаване на наредба за ОТМЯНА на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3 не е уредено и не произтича от споменатото изменение на „закона" ЗУТ обнародвано в ДВ,бр.1/03.01.2019г. Няма изричен текст в ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. в който да се урежда (в прав текст), че с въпросния ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. се урежда и задължение за ОТМЯНА на старата наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 и замяната ѝ с нова наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3. Значи „произтича"не поради изричен текст -

не е налице такава „произтича“не.
Би могло да се мисли, че щом „законът“ ЗУТ е бил изменен и допълнен, че оттук се подразбира, че и съответната негова подзаконова по ЗУТ,чл.140а,ал.4,ал.8, а и по ЗИДЗУТ, ДВ,бр.1/ 03.01.2019г. (в сила от 01.01.2019г.), ПЗР,§24, ал.1 (Наредбите по чл. 84, ал. 3 от този закон и чл. 116, ал. 7, чл. 125, ал. 3 и чл. 196, ал. 1 от Закона за енергетиката се ПРИВЕЖДАТ в съответствие с разпоредбите на този закон в двумесечен срок от влизането му в сила.), която е същата и по ЗЕ,чл.125,ал.3, би трябвало да се измени и-или допълни, така, че новата редакция „да приведе“ измененията и допълненията извършени в нормативния акт (ЗУТ), на който тази наредба е подзаконов нормативен акт (зает като такъв от подзаконовите на ЗЕ), като тук евентуално би могъл да се приведе в евентуална (но спорна) подкрепа донякъде и текстът на УПЗНА,чл.45,ал.2:

Чл. 45. (1) Проектът на акта по прилагане на закона се изготвя заедно със законопроекта и се приема в срока на влизане на закона в сила, освен ако законът влиза в сила веднага или три дни след обнародването му. В този случай актът по прилагане на закона се приема най-късно в шестмесечен срок от влизане на закона в сила.

(2) Предходната алинея се прилага съответно и за ИЗМЕНЕНИЯТА в актовете по прилагане на закона, които ПРОИЗТИЧАТ от НЕГОВОТО ИЗМЕНЯНЕ или ДОПЪЛВАНЕ.

Истината, обаче, е, че такава мислене ПО ПРИНЦИП е неоснователно и, че от УПЗНА,чл.45,ал.2 не произтича необходимост винаги когато се измени или допълни закон да се изменят актовете по прилагане на този закон, а тъкмо обратното такава „произтичане“ е поставено като условие за приложимостта на УПЗНА,чл.45,ал.2, която не се прилага ако не се установи такава „произтичане“ от съответния ЗИД на закона на който наредбата се явява подзаконов нормативен акт. Но, в случая това условие е изпълнено, като „произтича“не е налице поради изричния текст на

ЗИДЗУТ, ДВ, бр.1/03.01.2019г.(в сила от01.01.2019г.), ПЗР,§24,ал.1 (Наредбите по чл. 84, ал. 3 от този закон и чл. 116, ал. 7, чл. 125, ал. 3 и чл. 196, ал. 1 от Закона за енергетиката се ПРИВЕЖДАТ в съответствие с разпоредбите на този закон в двумесечен срок от влизането му в сила.). Освен това, УПЗНА,чл.46,ал.2 се отнася единствено до случаи на ОТМЯНА НА ЗАКОНА, на който наредбата е подзаконов акт. Ако частична отмяна или изменение на закона би могло да се счита за основание за съответна частична отмяна на наредбата пак няма възникнало основание за отмяна на ЦЯЛАТА наредбата. Факт

е, че проектът за НИД на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3 би могъл да се обвърже и е обвързан като необходима последица от закона ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. тъй като въпросната НИД на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3 се оказва наредба по изпълнението на закона ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. - т.е. - необходимата НИД на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3 се оказва подзаконов нормативен акт (наредба) на закона ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. Бидейки наричана „наредба“ предлаганата НИД на наредбата по ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. е длъжна да е „наредба“ по смисъла на ЗНА,чл.7,ал.2:

„(2) Наредбата е нормативен акт, който СЕ ИЗДАВА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ОТДЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ или подразделения НА НОРМАТИВЕН АКТ ОТ ПО-ВИСОКА СТЕПЕН.“.

Такива разпоредби или подразделения не се срещат в ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г., а срещаната се в ЗЕ (и в ЗУТ) разпоредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 вече е била издадена и е останала неотменена, от ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г.

И така, видя се, че НЯМА НИКАКВИ (правни) основания записани в административен акт или в закон за органът Министър на енергетиката да издаде НОВА наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3, която да съдържа и ОТМЯНА на старата наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3, като ЦЯЛО, а само и единствено има (правни) основания записани в закон (ЗИДЗУТ,ДВ,бр.1/03.01.2019г. и се предполага се, че те са за органът Министър на правосъдието) да се издаде наредба за изменение и-или допълнение (т.е. - за ПРИВЕЖДАНЕ в съответствие с ...) на наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3.

Има някои несъответствия на действащата сега редакция на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3 с действащата сега редакция на ЗУТ и тези несъответствия съществуват от 01.01.2019г. ООч.ООм. и до сега — 12.02.2020г. Съответно на мен ми се иска с един замах да ги поправя, като ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО старата наредба и после издам нова по ЗЕ,чл.125,ал.3. Да, обаче, тя би била нищожна, защото аз не съм оправомощен да изправам дефекти на съществуващата наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3, нито пък да я привеждам в съответствие със ЗУТ, като съевременно издавам наредби за изменения и допълнения на съществуващата наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3. В същото положение се намира, обаче, дори и едноличния държавен орган Министър на енергетиката по отношение на ЦЯЛОСТНАТА ОТМЯНА (и последваща замяна) на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3. И Министър на енергетиката няма законово или с друг нормативен акт или с административен акт правомощия да издаде наредба за ОТМЯНА (или ЦЯЛОСТНА ЗАМЯНА) на

съществуващата наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3, нито пък да издаде нова или променена наредба съдържаща в себе си разпоредба за ОТМЯНА на старата редакция. Не са и посочени такива правомощия в самия проект за нова наредба. Не можем дори и за момент да си помислим и да приемем, че Министърът на енергетиката има право да отмени старата наредба (преди или едновременно) с негово одобрение и издаване на нова наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 и това е така, защото не е отменена разпоредбата на

УПЗНА,чл.45,ал.1(Проектът на акта по прилагане на закона се изготвя заедно със законопроекта и се приема в срока на влизане на закона в сила, освен ако законът влиза в сила веднага или три дни след обнародването му. В този случай актът по прилагане на закона се приема най-късно в шестмесечен срок от влизане на закона в сила.).

Тази разпоредба на УПЗНА е от ДВ,бр.39/21.05.1974г. и оттогава до сега е в сила и не е била променяна. Законното преpraщане от ЗНА,ПЗР,§7 към УПЗНА, и в частност към УПЗНА,чл.45,ал.1, е в сила от влизането в сила на първоначалната редакция на ЗНА от ДВ,бр.27/03.04.1973г. Съответно, УПЗНА,чл.45,ал.1 е приложима (и) към първоначалната редакция на ЗЕ от ДВ,бр.107/09.12.2003г., която е влязла в сила на 13.12.2003г. Следователно, съгласно УПЗНА,чл.45,ал.1, тогавашния първоначален законопроект за наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 е трябвало да бъде изготвен и приет „най-късно в шестмесечен срок от влизане на закона [ДВ,бр.107/09.12.2003г.] в сила" т.е. - най-късно на 13.06.2004г. Този срок е спазен, като първоначалната редакция на наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3 е озаглавена Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването и е била приета на 28.05.2004г., което е преди крайния 6 месечен срок до 13.06.2004г., а е обнародвана в ДВ,бр.68/03.08.2004г. и е в сила от 07.08.2004г. ООч.ООм. Сега действащата „НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО" е обнародвана в ДВ,бр.34/24.04.2007г. и влязла в сила на 28.04.2007г. ООч.ООм., като до тогава се е използвала Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването която е отменена на 28.04.2007г. ООч.ООм. с влизането в сила на НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО. Изискванията на ЗЕ,чл.125,ал.3 са изпълнени на 28 май 2004 г.. а обнародването е станало с ДВ,бр.68/03.08.2004г., а влизането в сила е от 07.08.2004г. ООч.ООм. и от 14.06.2004г.ООч.ООм. е станало вече невъзможно тези изисквания да бъдат изпълнявани или изпълнени отново - т.е. - невъзможно да се приема отново „наредбата по ЗЕ,чл.125,ал.3. Това е така, защото на 14.08.2004г.ООч.ООм. вече е бил изтекъл срокът по

ЗЕ,ПЗР,§34,ал.1 (Подзаконовите нормативни актове по прилагането на този закон се приемат в 6 месечен срок от влизането му в сила).
Въпреки това, на 6 април 2007 г. (много след 14.08.2004г.00ч.00м.) незаконно и недопустимо в нарушение на ЗЕ е приета НОВА наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3, която е озаглавена НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО, обнародвана е в ДВ,бр.34/24.04.2007г. и влязла в сила на 28.04.2007г. 00ч.00м.
Изнесенният на 13.01.2020г. проект за (още по НОВА) наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 цели след изтичане на 13.02.2020г. да бъде приета (много след 14.08.2004г.00ч.00м.) наредба, чиито срок за приемане е изтекъл в последната минута на 13.08.2004г.23ч.60м. точно в 14.08.2004г.00ч.00м. и чиито срок за приемане тя е била приета под първоначалното заглавие Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването и е била приета на 28.05.2004г.
Освен това, самата отмяна на предишната редакция, съгласно КРБ,чл.107(Министерският съвет отменя незаконосъобразните или неправилните актове на министрите.) е възможно да бъде направена единствено от колегиалния орган Министерски съвет, така, че приемането на изложения на 13.01.2020г. за обществено обсъждане проект би бил нищожен или най-малкото недопустим акт на Министъра на енергетиката поне в частта му по отмяната на предишната реакция НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО, чието приемане също е било нищожно или най-малкото недопустимо и, следователно, не може с приемане на проекта от 10.01.2020г. да се отмени законната наредба НАРЕДБА № 2 ОТ 28 МАЙ 2004 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО.
Такава уредба - основание за отмяна на съществуваща наредба НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО не съществува нито в закон нито в административен акт. Съответно, не е обосновано създаването а още по- малко одобряването/приемането та проект включващ и отмяна на съществуващата наредба НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО. Имам становище и предложение - да не се отменя сега съществуващата НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО нито да се заменя с нова, а само да се обяви за нищожна и да се възстанови действието на Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването. която никога не е законосъобразно ненищожно и неунищожимо отменяна. Да се обяви отмяната ѝ с НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО за нищожна алтернативен - най-малкото за недопустима. На основание

АПК,чл.149,ал.5 оспорвам като единно цяло НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО с искане аз обявяване нейната нищожност на основание недопустимост на административното производството по нейното приемане. Считаю, че когато един административен орган извършва недопустими действия по приемане на наредба, без да е налице административен акт или закон уреждащ възможност за такова приемане тогава административния орган излиза извън делегираните му от закона правомощия и действията и актовете му са нищожни поради некомпетентност, алт. - недопустими са, което искам да бъде разгледано постановено в този ред - нищожност алт. недопустимост.

Имам становище и предложение, ДА НЕ СЕ СЧИТА съществуването на Решение № 11603/31.07.2019 г., 3 - членен състав на Върховния административен съд (ВАС) на Република България - Шесто отделение, ЗА ЕДНА валидна ПРИЧИНА от „Причини, които налагат приемането на нова Наредба за топлооснабдяването“, докато това решение не влезе в сила!! Към момента то не е влязло в сила и все още е предмет на спор между мен и Министъра на енергетиката по делото ВАС а.д.№13721/2017г.(касац.ВАСа.д.№14350/2019г.).Съответно, обявяването му за причина за отмяна (и замяна с друга) на НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО съдържа елемент на признаване на моите искания по делото ВАСа.д.№13721/2017г.(касац.ВАСа.д.№14350/2019г.) а също и на констатациите, а и на диспозитива от първоинстанционното решение по ВАС а.д.№13721/2017г. Признаването на Министъра на енергетиката на ВАС реш. №11603/31.07.2019г. от страна на Министъра на енергетиката има характер на оттегляне на административния акт (в случая ПНА - наредба) с предложение да се счита, че оттеглянето е направено със съгласието на ответниците по смисъла на АК,чл.221,ал.4, ако те не възразят в дадения им срок за обсъждане и становища. Изрично изразявам несъгласие с оттеглянето целено от на Министъра на енергетиката по смисъла на АПК,чл.221,ал.4. Изразявам съгласие, с признанието на Министъра на енергетиката обективизирано в мотивите в т. 2, че е необходимо „прецизирани разпоредбите, регламентиращи дяловото разпределение на топлинната енергия.“ тъй като понастоящем дяловото разпределение е изключително непрецизно и не отговаря на действително потребната топлоенергия - излъчена от сградната инсталация, а от там - непрецизно и по отношение на оставащата за разпределение като топлоенергия за отопление. Не съм съгласен и считам, обаче, че новата реакция на т.6.1.1. прецизира и

изправя неточността. Напротив, в масовият случай на открити сградни инсталации, когато $\eta = 0,15$ резултатът от изчисления по формулата от т.6.1.1. не е различен от досегашния, а в делото ВАСа.д.№1372/2016г. беше доказано чрез вещо лице, че досегашния резултат е доста произволен и не съответства на реално отдаденото от сградното инсталация количество топлинна енергия. Съответно, противопоставям се на въвеждането на новата-стара формула от т.6.1.1. с $\eta = 0,05$ за случая на открити сградни инсталации. Моля щом бъде одобрена новата-стара формула за случая на открити инсталации да се счита, че съм я оспорил, тъй като тя вече е предмет на спор по ВАСа.д.№1372/2016г. и да се присъедини новото ми оспорване към това по дело ВАСа.д.№1372/2016г. и да се отчете, че то е прекратено поради споразумение и, следователно, Министерът на енергетиката е изразил съгласие, че новата-стара формула от т.6.1.1. при открити сградни инсталации дава резултати за която няма никаква гаранция, че са близки дори до количеството на реално излъчената от сградната инсталация енергия. Съответно изрзвам

СТАНОВИЩЕ И ИСКАНЕ/ПРЕДЛОЖЕНИЕ, че новата-стара формула от т.6.1.1. не трябва и не може да бъде част от предстоящия за одобрение проект на нова наредба и не може и не трябва проектът да бъде одобрен докато тази формула е част от него!!!

По-горе подробно изясних правейки извода от ЗАКОНА, че не ся налице никакви законови уредби или административни актове оправомощаващи или даващи основание на Министъра на енергетиката да отмени съществуващата НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО освен факта на нейната нищожност, ако бъде изрично постановен от Министъра на енергетиката, за което го Моля и Настоявам под формата на Становище и Предложение. На същото мнение е и Върховния административен съд в мотивите на своето решение ВАСреш.№11603/31.07.2019г.:

„В случая не са представени доказателства за уведомяване на заинтересованите лица или организации ЗА ОТМЯНА на Наредба № 2 за топлоснабдяването И ИЗДАВАНЕТО НА НОВ подзаконов нормативен акт - Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, както и причините, които налагат отмяна, а не изменение на съществуващата наредба.“.

Не е случайно, ама никак, никак не е случайно, че ВАС се е изразил абсолютно КАТЕГОРИЧНО (макар и в мотиви, а и именно в мотиви - да не забравяме, че мотивите не могат да бъдат обжалвани или отменяни, а в тях си констатират факти, на които по-горната инстанция

задължително основава своето решение), че за отмяна на ПНА са необходими изрични основания и правомощия (както и за всяко действие на административен орган впрочем). ОТМЯНАТА, за разлика от изменението и-или допълването на един акт има много сериозни последици. А именно, ако един акт бъде отменен той вече по-нататък не може да бъде оспорван на никакво основание, защото жалбата или иска срещу него не би имала предмет съществуващ в правния мир, както се е изразил и постановил указания за тълкуване на АПК 5-членен състав в решението ВАС ПО делото ВАС а.д.№1318/2019г.,което е влязло в сила на 11.02.20120г.;

„Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, но е процесуално недопустима, поради ЛИПСА НА ПРЕДМЕТ. Съображенията за това са следните:

ОСПОРЕНОТО РЕШЕНИЕ, с което е отменена зависимостта (формулата), приета в т.б.1.1 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост, СЛЕДВА ДА БЪДЕ ОБЕЗСИЛЕНО по следните съображения:

С Наредба за изменение и допълнение е изменена и допълнена Наредба ... Към момента на постановяване на ОСПОРЕНОТО РЕШЕНИЕ ... изменението на оспорената разпоредба ... не е било прието, но в покъсен момент - към приключване на устните състезания пред настоящия съдебен състав ... оспорената разпоредба от цитирания подзаконов нормативен акт вече не е съществувала в правния мир. След като тази разпоредба е изменена с друга последваща норма, уреждаща същите обществени отношения, липсва предмет на оспорване."

Всъщност изглежда и директно от закона АПК,чл.145(Административните актове могат да се оспорват...) следва, че несъществуващи в правния мир актове не могат да бъдат оспорвани (дори и за нищожност, дори и за нищожност по време на предишен период когато са съществували и са произвеждали действие) - защото несъществуващите не са „административни актове". Тук възниква и въпрос за тълкувани, как тогава може и може ли да се оспори един нищожен административен акт - та нали той бидейки нищожен, както ще се твърди в оспорването, няма да съществува в правния мир? Все пак безспорно е, че административни актове и ПНА могат да се оспорват с искане за тяхната нищожност и затова е важно и каква е практиката и е важно че посочената практика на ВАС съществува, тя е била в полза на Министъра на енергетиката и е неоспорима като постановена от 5-членен състав. Затова същия Министър на

енергетиката е длъжен да се съобразява с тази практика и когато тя се обръща против него.

Става напълно ясно, че Министерът на енергетиката желае да ОТМЕНИ съществуващата наредба (и да издаде нова, въпреки че срокът за издаване е изтекъл, а и няма закон или административен акт изискващ или разрешаващ повторна отмяна и замяна на вече издадена наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3, а и напълно е възможно наредбата да бъде приведена в съответствие със ЗУТ чрез изменения и допълнения на нейни членове и точки от нейното приложение) единствено с цел да превърне досегашното действие на досега съществуващата наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 в несъществуващ и ерго вече неоспорваем подзаконов нормативен акт, откъдето и да следва, че за него не могат да бъдат търсени обезщетения за времето през което той е произвеждал действия преди да бъде отменен. Това желание е незаконосъобразно, не почива на оправомощаване или изискване от/в закона или в административен акт или в друг нормативен акт. Съответно предявявам тук и сега

ЖАЛБА по АПК,чл.185,ал.2, с която оспорвам ИЗЦЯЛО и като цяло на основание НИЩОЖНОСТ наредбата НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО,

като алтернативно оспорвам и НИД на НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО - този НИД, който е обнародван в ДВ,бр.74/20.09.2019г.стр.27-29 в сила от 20.09.2019г., части - от 01.10.2019г. МОЛЯ да изпратите преписката на съда и моля съдът да ми даде възможност от 14 дни да се запозная с нея и да доуточня исканията си и пороците, които предявявам. Предявявайки я тази жалба тук и сега в настоящия документ адресиран до Министъра на енергетиката съм изпълнил изискването по АПК,чл.152,ал.1. Наредбата е НИЩОЖНА КАТО ЦЯЛО (а изменения на елементи от нищожен цяло не водят до валидни редакции на елементите и на цялото) още от момента на нейното първоначално приемане, обнародване и влизане в сила в първоначалната ѝ редакция от ДВ,бр.34/24.04.2007г., която е приета още на 06.04.2007г. и е влязла в сила на 28.04.2007г. в ООч.ООм. Решението ВАСреш.№4777/13.03.2018г. по ВАСа.д.№1372/2016г. не е пречка за подаване на настоящата жалба за нищожност тъй като то не създава сила на присъдено нещо и вече въобще не съществува в правния мир след неговото обезсилване с касационното решение ВАСреш.№2187/11.02.2020г. по ВАСкас.а.д.№1318/2019г., което е окончателно и е влязло в сила на 11.02.2020г. без да е необходимо да (се чака да) бъде обнародвано в ДВ (съгласно практиката с решението

по ВАСкас.а.д.№6372/2019г. например, не е необходимо неговото обнародване, защото е касационно, а обнародване се дължи само на първоинстанционните срещу ПНА) и, съответно, не е налице отрицателната предпоставка по АПК,чл.177,ал.3 вр. АПК,чл.196. новото оспорване, за разлика от това по ВАСа.д.№1372/2016г., е на основанието „липса на компетентност" по смисъла на АПК,чл.146. Както изясних оп-горе, органът Министърът на енергетиката, наследяващ тогавашния орган Министър на икономиката и енергетиката, не е имал компетентност да приема/издава наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 при положение, че такова приемане/издаване е било вече извършено в определения 6-месечен срок и този срок е изтекъл. Не е имал никакво основание, а това означава, че е надхвърлил/излязъл извън приложното поле на наличните му към момента негови компетентности/правомощия - т.е. - за отмяната е бил некомпетентен, а и е мало и определен друг орган с такава компетенция - колегиалния орган Министерски съвет оправомощен с тази компетенция по силата на КРБ,чл.107(Министерският съвет отменя незаконосъобразните или неправилните актове на министрите.) - в сила от 13.07.1991 г., да отменя действащата тогава Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването и в административната преписка по създаването/приемането/издаването на НАРЕДБА № 16-334 ОТ 6 АПРИЛ 2007 Г. ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО не се намират и не съществуват никакви такива основания, както е установил съдът по ВАСа.д.№1372/2016г. в ВАС реш. №4777/13.03.2018г.:

„От административната преписка, приложена към делото единствените данни, които се съдържат за приемане на Наредбата е заповед № РД-16-334/06.04.2007 г. на министъра на икономиката и енергетиката, с която издава процесния подзаконов нормативен акт, Наредбата и публикуване на поправката на технически грешки в ДВ, бр. 39 от 15.05.2007 г. Приложени са заповед № РД-16-1026/27.09.2006 г. на министъра на икономиката и енергетиката за определяне на работна група за извършване на произтичащите от изменението на Закона за енергетиката (ЗЕ) ПРОМЕНИ в Наредба № 2 за топлоснабдяването (отм. ДВ, бр. 34 от 24.04.2007 г.), както и приложени становища във връзка с измененията на посочената наредба, проекта на подзаконовия нормативен акт, други писмени доказателства, касаещи изменението на Наредба № 2 за топлоснабдяването. Ответникът не е представил никакви данни, относно процедурата по издаване на оспорения пред настоящата инстанция акт на министъра на икономиката и енергетиката В случая НЕ СА ПРЕДСТАВЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА уведомяване на

заинтересованите лица или организации за отмяна на Наредба № 2 за топлоснабдяването и издаването на нов подзаконов нормативен акт - Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, както и ПРИЧИНИТЕ, КОИТО НАЛАГАТ ОТМЯНА, А НЕ ИЗМЕНЕНИЕ НА СЪЩЕСТВУВАЩАТА НАРЕДБА. По делото са приложени само статии от печатни издания, в които се коментира приемането на нова наредба и писмени материали от презентацията озаглавена „Обществено обсъждане на Наредба за топлоснабдяването“.

Съгласно чл. 28 от ЗНА законопроекът се изготвя съобразно този закон и указа за неговото прилагане и се придружава от мотиви. В случая за издаването на новата Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, както и ЗА ОТМЯНАТА НА ДЕЙСТВАЩАТА ДО 24.04.2007 Г. НАРЕДБА № 2 ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО ЛИПСВАТ, КАКВИТО И ДА БИЛО МОТИВИ. Изискването на чл. 28 от ЗНА е императивно и пропусъкът на администрацията да изготви мотиви възпрепятства не само възприемането и контрола върху обжалвания подзаконов административен акт, но е пречка и да се създаде рамка и критерии относно разбирането и тълкуването му, и НЕ МОЖЕ ДА СЕ УСТАНОВИ КАКВА ПРОМЯНА В ОБЩЕСТВЕНИТЕ ОТНОШЕНИЕ Е НАЛОЖИЛО ИЗДАВАНЕТО НА НОВ ПОДЗАКОНОВ НОРМАТИВЕН АКТ, А НЕ ПЛАНИРАНОТО ИЗМЕНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 2 ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО.“.

За обществено обсъждане освен файл Наредба за топлоснабдяването (съдържащ проект за такава), файл Мотиви (за въпросния проект) е изнесен и файл Оценка на въздействието (съдържащ предварителна оценка на въздействието). Очевидно Министърът на енергетиката, аз разлика от друг път и други изменения на наредбата за топлоснабдяването - тази по ЗЕ,чл.125,ал.3, е счел, че е необходима предварителна частична оценка за въздействието, но е „пропуснал“ да забележи, че такава се въвежда в ЗНА,чл.20,ал.2 и тя се изисква и „предхожда [само и единствено] изработването на всеки проект на закон, кодекс и подзаконов НОРМАТИВЕН АКТ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ“.

Всъщност, би имало основание за издаване на НОВА наредба по ЗЕ,чл.125,ал.2, ако старата е била обявена за нищожна или обезсилена, така, че стара вече не съществува и така няма стар акт дори и като заглавие и номер под който да се извършват изменения и допълнения на негови членове. Въпреки, че аз действително считам старата за нищожна, това подлежи на постановяване от съд или от Министерски съвет и Министърът на енергетиката е длъжен или да спре

своето производство по издаване на НОВА наредба до разрешаване на подадената от мен жалба за нищожност или да подготви и внесе в Министерски съвет проект на (вероятно решение) акт на Министерски съвет за отмяна на сега съществуващата наредба Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването. Този акт не може да е съединен с друг по издаването на НОВА наредба по ЗЕ, чл.125, ал.3, тъй като Министерски съвет не е компетентния по издаване на наредба по ЗЕ, чл.125, ал.3. Следователно, предварителна оценка на въздействието е възможна и необходима единствено по въпроса за отмяната на Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването. В представения за обсъждане файл Оценка за въздействието въпросът за отмяната е засегнат бегло, цитирам изчерпателно:

„1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото ЗАКОНОДАТЕЛСТВО или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на НОВО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО. Посочете възможно ли е ПРОБЛЕМЪТ ДА СЕ РЕШИ В РАМКИТЕ НА СЪЩЕСТВУВАЩОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

1.2.1. Едно от измененията, предвидено в чл. 140 а от ЗИД на ЗУТ, е отпадане на изискването за представяне на предварителни договори с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура, като необходимо условие за съгласуване и одобряване на инвестиционния проект. Член 125, ал.3 от ЗЕ предвижда, че редът и техническите условия за топлоснабдяване, за оперативното управление на топлоснабдителната система, за присъединяване на производители и клиенти към топлопреносната мрежа, за разпределение, прекратяване на топлоснабдяването и спиране на топлоподаването се определят с наредба на министъра на енергетиката. Съгласно действащата в настоящия момент Наредба No. 16-334 за топлоснабдяването (Обн.-ДВ, бр.74 от 20.09.2019 г.), обектите на клиентите и производителите се присъединяват към топлопреносната мрежа ПО реда на Глава пета, след сключване на предварителен писмен договор за присъединяване между топлопреносното предприятие и съответно и я производител и/ или съответните собственици ил и титуляри на вещното право на ползване върху обектите, за които се иска присъединяване след установяване, че инвестиционният проект е изготвен в съответствие с условията за присъединяване.

Видно от горепосоченото, за да се адаптира съществуващата наредба към изискванията на ЗУТ е необходимо да се ИЗМЕНЯТ разпоредбите в нея от чл.17 до чл.36.

Със свое Решение No. 11603/31.07.2019 г., 3 - членен състав на Върховния административен съд на Република България-Шесто отделение отмени/ 1 чл. 61, ал. 3, чл. 63, ал. 2, т. 2, б. „ аб. „ бб. „в",б. „ г ", б. „ д ", б. „ж" и б. „ з ", ал. 5, а л. 6 и ал . 7, чл. 64, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 4, т. 5 и ал. 2, чл. 65, ал. 1, чл. 66, чл. 68, ал. 1, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и ал. 7, чл. 69, ал. 2, ал. 4, ал. 5, ал.6 и ал. 7, чл. 70, ал. 7, чл. 71, ал. 7, и чл. 72, ал . 1 от Наредба № 16-334 и т. 6.1.3, т. 6.3, т. 6.4, т. 6.4.7, т. 6.5, т. 6.6, т. 6.8 и т. 6.9 о т Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост (Методика), представляваща Приложение към чл. 61, ал.1 от Наредба № 16- 334 и е обявил за нищожни чл. 61, ал. 2 и ал. 4, чл. 63, ал. 2, т. 1, ал. 3 и ал. 4, чл. 64, ал. 1, т. 3, ал. 2 и ал. 3, чл. 67, чл. 68, ал. 2 и ал. 3, чл. 69, ал. 1, чл. 70, ал.1, ал. 2, ал. 3, ал. 4, ал. 5, ал. 6 и ал. 8, чл. 71, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и ал. 5, чл. 72, ал. 2, ал. 3 и ал. 4, чл. 73 от Наредба No. 16-334 и т. 6.4.1 и т. 6.7 от Методиката, въз ос нова на които се изготвя дяловото разпределение на топлинната енергия за имотите в сгради-етажна собственост.

ВАС счита, че при издаването на наредбата през 2007 г. и последващите ѝ изменения през 2013 г. и 2015 г. не са спазени някои изисквания на Закона за нормативните актове (ЗНА), което влече след себе си ОТМЯНА на оспорените в настоящото производство разпоредби, а други с а обявени за НИЩОЖНИ .

Това налага издаването на НОВ нормативен акт, а не изменение на съществуващия. Вариант на действие 0: „Без действие" - ...

В случай, че 5 - членния състав на ВАС евентуално потвърди Решение № 11603/31.07.2019 г. на 3 - членен състав на ВАС, НЯМА ДА ИМА ПРАВИЛА, по които лицата по чл. 1396 от ЗЕ да извършват дяловото разпределение на топлинната енергия в сгради - етажна собственост.

Вариант на действие 1: Пълно въвеждане на новите изисквания - ...

-При евентуално потвърждаване от 5-членен състав на Решение № 11603/31.07.2019 г. на 3- членен състав на ВАС, ще съществува действаща наредба, която да регламентира правилата, по които да се извършва дяловото разпределение на топлинната енергия.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

Да

X Не
Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията пот. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник)."

Предвид на това, че ВАС реш. №11603/31.07.2019г. по делото ВАС а.д.№13721/2017г. се очаква да бъде обезсилено със скорошно очаквано решение по ВАС кас.а.д. №14350/2019г., по съображения аналогични на съображенията за обезсилване на ВАС реш. №4777/13.04.2018г. по делото ВАСа.д.№1372/2016г. по ВАС кас.а.д.№1318/2019г. извършено с решението ВАС реш. №2187/11.02.2020г., отпадат всички аргументи (от мотивите и от предварителната оценка на въздействието) за отмяна на действащата наредба по ЗЕ,чл.125,ал.3 свързани с евентуалното влизане в сила на ВАС реш. №11603/31.07.2019г., но дори и да бяха налице такива аргументи, те не са законови аргументи, не са задължителен съдебно решение, не са и задължение произтичащо от валиден и в сила административен акт, а са изградени само и единствено на ОЧАКВАНИЯ или ПРЕДВИЖДАНИЯ, че решението ВАС реш. № 11603/31.07.2019г. ще влезе в сила. Такива аргументи свързани с очаквания и предвиждания нямат сила и въобще не аргументират необходимост въобще от изменение или допълване, камо ли път да аргументират необходимост от отмяна на наредбата. Забележете, че евентуалното постановяване на нищожност или отмяна на някой елемент (точка от приложената методика или член от наредбата или друго изменение) ще създаде празнина в наредбата, която би могла да се запълни, чрез съответно допълване на наредбата. Нелогичен е да се счита, че щом в едно съдебен решение е употребена думата отмяна по отношение на някой елемент от наредбата това означавало, че цялата наредба трябва да се отмени. Нелогичен е да се счита, че щом в едно съдебен решение е употребена думата нищожен по отношение на някой елемент от наредбата това означавало, че цялата наредба трябва да се отмени. Незаконно е отмяната на наредбата да се обосновава с опасността от предстоящо влизане в сила на съдебното решение ВАС реш. №11603/31.07.2019г. и след извършване на такава отмяна тя да се вземе предвид като аргумент за обезсилване на съдебното решение ВАС реш. №11603/31.07.2019г., защото, видите ли, то вече нямало предмет - именно поради извършената отмяна. Така ще се окаже наредбата да е отменена без да е съществувало като влязло в сила основанието за нейната отмяна (поради обезсилване преди да влезе в

сила). Затова на административния орган не е дадено да разсъждава дали е подходяща една отмяна на наредба, а той е длъжен да извършва отмяна когато е задължен да я извърши по силата на: закон, административен акт, съдебно решение. В момента няма възникнало нито записано нито предстоящо да влиза в сила такава изискване и-или задължение по закон, административен акт, съдебно решение!!

Съответно, има СТАНОВИЩЕ и ПРЕДЛАГАМ да не се ОТМЕНЯ от Министъра на енергетиката Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването. Но от пък да се отменят каквито и да било нейни елементи (членове или точки и др. ев.) свързани с дяловото разпределение и в частност споменати в ВАС реш. №11603/31.07.2019г. Ако ли пък това мое предложение не се възприеме, МОЛЯ да бъде извършена предварителна оценка на въздействието на една такава отмяна, като изрично се даде и ВАЛИДНА и основателна ПРИЧИНА (произтичаща от закон, от задължителен съдебно решение или от административен акт) за такава ОТМЯНА на наредбата Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването. Също предлагам, ако се пристъпи към отмяна, след УДОВЛЕТВОРЯВАНЕ НА ВСИЧКИ ИЗИСКВАНИЯ, да се изпрати предложение(то) за отмяна по КРБ,чл.107 на органа Министерски съвет или Министърът на енергетиката сам да го внесе в дневния ред на Министерски съвет в зависимост от вътрешния ред на Министерски съвет. При отказ по предишното и искане/предложение, предлагам Министърът на енергетиката да признае правотата на жалбоподателите по делото ВАС а.д.№13721/2017г. и писмено пред ВАС да ОТТЕГЛИ касационната си жалба по ВАС кас. а.д. № 14350/2019г., като и оттегли пак писмено пред ВАС и цялата наредба или съответните нейни елементи, които се обявяват за нищожни или се отменят с текста на решението ВАС реш. №11603/31.07.2019г.

Основания за оспорване

Чл. 146. Основанията за оспорване на административните актове са:

1. липса на компетентност;
2. неспазване на установената форма;
3. съществено нарушение на административнопроизводствени правила;
4. противоречие с материалноправни разпоредби;
5. несъответствие с целта на закона.

Оттегляне на оспорения акт

Чл. 156. (1) При всяко положение на делото СЪС СЪГЛАСИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ ОТВЕТНИЦИ административният орган може да оттегли

изцяло или частично оспорения акт или да издаде акта, чието издаване е отказал.

(2) За оттегляне на акта след първото по делото заседание Е НЕОБХОДИМО СЪГЛАСИЕ И ОТ ОСПОРВАЩИЯ.

(3) Оттегленият акт може да бъде издаден повторно само при нови обстоятелства.

(4) Когато с оспорването е съединен и иск за обезщетение, производството по него продължава.

Оттегляне на оспорения акт

Чл. 156. (1) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) При всяко положение на делото СЪС СЪГЛАСИЕТО НА ОСТАНАЛИТЕ ОТВЕТНИЦИ И НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ, ЗА КОИТО ОСПОРЕНИЯТ АКТ Е БЛАГОПРИЯТЕН административният ОРГАН МОЖЕ ДА ОТТЕГЛИ изцяло или частично оспорения акт или да издаде акта, чието издаване е отказал.

(2) ЗА ОТТЕГЛЯНЕ на акта след първото по делото заседание Е НЕОБХОДИМО СЪГЛАСИЕ И ОТ ОСПОРВАЩИЯ.

(3) Оттегленият акт може да бъде издаден повторно само при нови обстоятелства.

(4) Когато с оспорването е съединен и иск за обезщетение, производството по него продължава.

Споразумение пред съда

Чл. 178. (1) Споразумение може да се сключи пред съда при всяко положение на делото при условията, при които може да бъде сключено в производството пред административния орган, дори и ако последният е отказал потвърждаването му.

(2) В споразумението задължително участват всички страни по делото.

(3) Отказът на съда да потвърди споразумението може да се обжалва с частна жалба, подадена съвместно от страните по него.

(4) С определението, с което потвърждава споразумението, съдът обезсилва административния акт и прекратява делото.

(5) Определението може да бъде обжалвано само от страна, неучаствала в споразумението. Ако то бъде отменено, разглеждането на делото продължава.

(6) ПОТВЪРДЕНОТО СПОРАЗУМЕНИЕ има значението на ВЛЯЗЛО В СИЛА съдебно решение.

Раздел III.

Оспорване на подзаконови нормативни актове

Предмет на оспорване

Чл. 185. (1) Подзаконовите нормативни актове могат да се оспорват пред съд.
(2) Подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени ИЗЦЯЛО или в отделни техни разпоредби.
Действие на решението за отмяна на подзаконовия нормативен акт

Чл. 195. (1) Подзаконовият нормативен акт се смята за отменен от деня на влизането в сила на съдебното решение.
(2) Правните последици, възникнали от подзаконов нормативен акт, който е обявен за нищожен или е отменен като унищожаем, се уреждат служебно от компетентния орган в срок не по-дълъг от три месеца от влизането в сила на съдебното решение.
Субсидиарно прилагане

Чл. 196. За неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове, с изключение на чл. 152, ал. 3, чл. 173 и 178.
Чл. 196. (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) За неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове, с изключение на чл. 142, ал. 1, чл. 152, ал. 3, чл. 173 и 178
Допустимост на иска

Чл. 204.(1) Иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред.
(2) Искът може да се предяви и заедно с оспорването на административния акт до приключване на първото заседание по делото. Всички недостатъци на исковата молба трябва да бъдат отстранени най-късно в същото заседание.
(3) Когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.
(4) Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.
(5) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) За изискванията към съдържанието на исковата молба, приложенията към нея и доказателствата се прилагат правилата на Гражданския процесуален кодекс.
Решение по касационното оспорване

Чл. 221. (1) Върховният административен съд се произнася с РЕШЕНИЕ В ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК ОТ ЗАСЕДАНИЕТО, в което е приключило разглеждането на делото.
(2) Върховният административен съд оставя в сила решението или

го отменя в оспорваната му част, ако е неправилно.

(3) Когато решението е НЕДОПУСТИМО, Върховният административен съд го обезсилва в оспорваната част, като прекратява делото, връща го за ново разглеждане или го препраща на компетентния съд или орган.

(4) Когато административният орган със съгласието на останалите ответници ОТТЕГЛИ административния акт или издаде акта, чието издаване е отказал, Върховният административен съд обезсилва постановеното по този акт или отказ съдебно решение като недопустимо и прекратява делото.

(5) Когато решението е нищожно, Върховният административен съд обявява нищожността му изцяло и ако делото не подлежи на прекратяване, го връща на първоинстанционния съд за постановяване на ново решение.

(6) Когато пред Върховния административен съд е сключено СПОРАЗУМЕНИЕ, съдът го ПОТВЪРЖДАВА с определение, с което обезсилва съдебното решение и прекратява делото.

Решение по касационното оспорване Чл. 221. (1) (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.)

(2) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Върховният административен съд оставя в сила решението или го отменя в оспорваната му част, ако е неправилно.

Когато върховният административен съд остави в сила решението, той го мотивира, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд.

(3) Когато решението е НЕДОПУСТИМО, Върховният административен съд го обезсилва в оспорваната част, като прекратява делото, връща го за ново разглеждане или го препраща на компетентния съд или орган.

(4) Когато административният орган със съгласието на останалите ответници ОТТЕГЛИ административния акт или издаде акта, чието издаване е отказал, Върховният административен съд обезсилва постановеното по този акт или отказ съдебно решение като недопустимо и прекратява делото.

(5) Когато решението е нищожно, Върховният административен съд обявява нищожността му изцяло и ако делото не подлежи на прекратяване, го връща на първоинстанционния съд за постановяване на ново решение.

(6) Когато пред Върховния административен съд е сключено СПОРАЗУМЕНИЕ, съдът го ПОТВЪРЖДАВА с определение, с което

		обезсилва съдебното решение и прекратява делото.		
17.	Бубо; Предложението е постъпило чрез Портал за обществени консултации	Предлагам на Министъра на енергетиката да отложи обсъждането на Проекта до разработване на нова методика, но не като приложение към чл. 61, а като отделен документ. Новата редакция е обременена с всичките пороци на предишните, вкл. и ония още от времето на министър Щ. на отдавна несъществуващото МИЕ. Като цяло Проектът за нова Наредба също е с пороците на предшествениците си и не решава важните проблеми енергетиката на обществото, нито проблемите на отделния потребител по получаване на справедливи сметки за реално потребление, както се изисква от Европейските директиви При добро желание модераторите на този Портал биха изискали моя материал от Министерството на Енергетиката, тъй като тук нито е възможно да бъде копиран, нито аташиран!	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
18.	от ФБ група „Топлофикация- заблуди и решение“; координатор Грозданов; Предложението е постъпило по електронна поща.	Явно екипът изготвил поредната мимикрия, няма необходимите познания по българско и европейско право. По-лошото е, че отново се демонстрира нежелание да се решат проблемите на милиони български граждани, рекетиран най-вече от Софийското топлофикационно дружество. В частта си касаеща клиентите и особено потребителите Наредбата е скарана с ПЕС, математика и физиката. Противоречи на редица нормативни актове от по-висок ранг като ЗУЕС, ЗЗД, ЗЗП, ЗЗК, Конституцията на РБ, Регламент 2006/2004, Регламент 2016/679, Регламент 2003/1, Директива 93/13/ЕО, Директива 2011/83/ЕС. Противоречи и стандарта за разпределителите БДС EN 834. Всички тези неща в определена степен са известни на разработчиците на промените, тъй като по време на няколкомесечните „дебати“ в работна група в продължение на редица часове им бяха разяснявани устно и писмено от тримата представители на гражданите. Предоставен им беше на магнитен носител и проект за нова наредба или за сериозни промени в настоящата наредба, която по отношение на търговските взаимоотношения с крайните клиенти е под всякаква критика. Абсурдна е т.нар Методика, която е пример за максимална непрозрачност на ценообразуване. За да се прекрати рекета, с клиентите трябва да се сключат договори за продажба на ТЕ, в които просто и ясно по всяко време клиентът да може да пресметне поне приблизително финансовите си задължения. От математическа и физическа гледна точка Методиката е меко казано несъстоятелна.	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт. Съгласно чл. 150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията,

		<p>Авторите на проекта са напълно наясно с качеството на Методиката, но от тях не може да се очаква да направят каквото и да било в полза на гражданите поради вероятни обвързаности и зависимости и обслужване на публично известни интереси.</p> <p>Трудни за коментар са например напъните да се напише норма, чрез която топлофикационно дружество или негов подизпълнител да се договаря със субекта етажна собственост в ущърб на трети субект – собственик на имот. Явно целта е грабежът чрез незаконни едностранно съставени произволни надписани сметки грабежът да продължава. Въпрос на морал, съвест, отношение към корупцията и т.н.</p>		
19.	<p>Матеев, Тошев; Предложението е постъпило по електронна поща.</p>	<p>I. ПРОТИВОРЕЧИЕ С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ и РЕШЕНИЯ НА СЕС НА ПРОЕКТА ЗА НОВА НАРЕДБА ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО</p> <p>1. В Решение на СЕС (четвърти състав) от 5 декември 2019 г. по съединени дела С 708/17 и С 725/17 се допуска ЕДИНСТВЕНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА ИМОТИ, което Е ЦИТАТ „собствениците на апартамент в сграда — етажна собственост, присъединена към система за централно отопление, са длъжни да участват в разходите за топлинна енергия за общите части на сградата и за сградната инсталация, въпреки че индивидуално не са поръчвали доставката на отопление и не го използват в своя апартамент.“.</p> <p>1.1. Това означава, че собствениците на имоти СА ДЛЪЖНИ ДА ПЛАЩАТ 1)РАЗХОДИТЕ ЗА ТОПЛИННА ЕНЕРГИЯ ЗА ОБЩИТЕ ЧАСТИ И 2) СГРАДНА ИНСТАЛАЦИЯ САМО В ОБЩИТЕ ЧАСТИ, НО НЕ И В ОТДЕЛНИТЕ АПАРТАМЕНТИ. КАТО ЗАДЪЛЖЕНИЕ ДА СЕ ПЛАЩАТ 1) РАЗХОДИТЕ ЗА ТОПЛИННА ЕНЕРГИЯ ЗА ОБЩИТЕ ЧАСТИ И 2) ТАКСА СГРАДНА ИНСТАЛАЦИЯ В ОБЩИТЕ ЧАСТИ Е САМО ПРИ УСЛОВИЕТО на т.17 от Решение на СЕС, ЧЕ ИМА И ОТОПЛИТЕЛНА ТЕЛА В ОБЩИТЕ ЧАСТИ, А НЕ САМО ВЕРТИКАЛНИ ИЛИ ХОРИЗОНТАЛНИ ТРЪБИ.</p> <p>Цитат на т.17 от Решение на СЕС (четвърти състав) от 5 декември 2019г. в съответствие с чл. 9 от Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност: „топлинна енергия, отдавана от сградната инсталация и с цел отопление на общите помещения (когато стълбищата и коридорите са оборудвани с радиатори);“.</p> <p>1.2. ПРОЕКТЪТ ЗА НОВА НАРЕДБА ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО противоречи и на Решения на СЕС, които са задължителни за всички</p>		<p>Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.</p> <p>В т. 2 от Решението по съединени преюдициални дела С-708/17 и С-725/17 от 5 декември 2019 година на Съда на Европейския съюз (четвърти състав) е разписано, че: „Член 27 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 5, параграфи 1 и 5 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на</p>

съдилища, административни и законодателни органи, всички физически и юридически лица на всички държави членки. Тези решения са решения на СЕС - дело C-176/17 Profi Credit Polska, C-243/08, C-397/11, C-168/05, C-40/08, C-618/10, C-472-11, C-488/11, C-137/08, C-240/98, C-244/98, C-415/11, C-473/00.

1.3. ПРОЕКТЪТ ЗА НОВА НАРЕДБА ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО утвърждава НЕРАВНОПРАВНИ КЛАУЗИ В ОТНОШЕНИЯТА С ПОТРЕБИТЕБИ И СУБЕКТИ, КОИТО НЕ ЖЕЛАЯТ ДА СА ПОТРЕБИТЕЛИ И НЕ СА ПОРЪЧВАЛИ ИНДИВИДУАЛНО ТОПЛОФИКАЦИОННИ УСЛУГИ ЗА ИНДИВИДУАЛНИТЕ СИ ИМОТИ. ОСОБЕННО ФРАПИРАЩО СЕ УВРЕЖДАТ И ПОТРЕБИТЕЛИТЕ, КОИТО НЕ СА ПОРЪЧВАЛИ НИТО ИНДИВИДУАЛНО В ИМОТИТЕ СИ, НИТО В ОБЩИТЕ ЧАСТИ, СТЬЛБИЩНИ КЛЕТКИ, КОРИДОРИ, КАКЪВТО СА МАСОВИТЕ В 99% СЛУЧАИ В БЪЛГАРИЯ!!!!!!

търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че собствениците на апартамент в сграда — етажна собственост, присъединена към система за централно отопление, са длъжни да участват в разходите за топлинна енергия за общите части на сградата и за сградната инсталация, въпреки че индивидуално не са поръчвали доставката на отопление и не го използват в своя апартамент.“

В т. 1 от Решението е разписано, че: „Член 27 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите (Директива 2011/83/ЕС), за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета във връзка с член 5, параграфи 1 и 5 от Директива

			<p>2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че собствениците на апартаменти в сграда — етажна собственост, присъединена към система за централно отопление, са длъжни да участват в разходите за топлинна енергия за общите части на сградата и за сградната инсталация, въпреки че индивидуално не са поръчвали доставката на отопление и не го използват в своя апартамент.“</p> <p>В Тълкувателно решение 2/2016г. на Върховния касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска колегия, гр. София, 25 май 2017 год. е разписано, че „За отношенията, възникващи при доставяне на топлинна енергия за битови нужди в сграда - етажна собственост, се прилагат разпоредбите на Закона за енергетиката, които не</p>
--	--	--	--

			противоречат на разпоредбата на чл.62 във връзка с пар.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите“.
		<p>2. ПРЕДЛОЖЕНИЕ Формулата в т. 6.1.1 от Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна /Приложение към чл. 61, ал. 1/ от ПРОЕКТА ЗА НОВА НАРЕДБА ЗА ТОПЛОСНАБДЯВАНЕТО, следва да се прилага само при ограниченията наложени от Решение на СЕС (четвърти състав) от 5 декември 2019 г. по съединени дела С 708/17 и С 725/17, като:</p> <p>1) за субекти/лица, непоръчвали ИНДИВИДУАЛНО ТОПЛОФИКАЦИОННИ УСЛУГИ ЗА ИНДИВИДУАЛНИТЕ СИ ИМОТИ, формулата не се прилага и не се начисляват такси за индивидуалните им имоти, а само за общите части и то САМО ако задължително има монтирани отоплителни тела, а не само вертикални и хоризонтални тръби.</p> <p>2) Единствено за субекти/лица, поръчвали ИНДИВИДУАЛНО ТОПЛОФИКАЦИОННИ УСЛУГИ ЗА ИНДИВИДУАЛНИТЕ СИ ИМОТИ, формулата се прилага и се начисляват такси за индивидуалните им имоти.</p>	- Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт. Противоречи на чл. 143, ал. 5 от ЗЕ.
		<p>3. Още пороци, от които страда предложението за нов проект за нова наредба, които са изброени съвсем неизчерпателно, с оглед липсата на време да се запознаем и прочетем детайлно предложението.</p> <p>3.1. Противозаконно са отстранени всички изисквания за писмени договори между Топлофикация и гражданите. Даже се дава пълно право на Топлофикация да нахлува в частната собственост когато си поиска, с което неприкосновеността на частната собственост закрепена в КРБ е поставена под съмнение. Напълно противоконституционен текст.</p> <p>3.2. В старата Наредба имаше изисквания за договори на десетки места. Всичко е отредактирано и премахнато; Чл. 38, ал.2, 2. сключен е писмен договор за продажба на топлинна енергия при общи условия съгласно чл.149, ал.1, т. 3, 4 и 6 ЗЕ или има влезли в сила публично известни общи условия за продажба на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди, по реда на чл.150, ал.2 ЗЕ.</p> <p>3.3. ПЪЛНО ПРЕМАХВАНЕ на недопустимите такси наречени Дялово разпределение (ДР).</p> <p>3.3.1. Всеизвестно е масовото надписване в общия топломер и затова е</p>	- Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.

		<p>въведено дялово разпределение, чрез което се маскира надписването. Това ДР представлява израз със стотици дори хиляди неизвестни величини, като надписването се разхвърля върху всички неизвестни. Ако имаше проста зависимост, щеше ли да може да се надписва? Не разбира се, защото веднага щеше да се вижда, че 50000 не е равно на 4. Но с така въведеното ДР имате 50000 (надписана недоказуема стойност) = $A1 \cdot X1 + A2 \cdot X2 + A3 \cdot X3 + \dots + A500 \cdot X500 + \dots AN \cdot XN$, където N е общия брой радиатори + водомери във всички входове, във всички апартаменти и във всички сгради закачени на дадена абонатна станция, като и още едно събираемо наречено загуби в Аб. Станция – тоест незаконно свитите до минимум Загуби в тази АС, щото са за сметка на Топлофикация.</p> <p>3.4. В проекта за наредбата вече са напълно разделени чл.150 от чл.149. В старата наредба двата члена от ЗЕ са в единство, което беше правилно. ОУ по 150 са ОУ на Договорите по чл.149 при ОУ. Навсякъде и в ЗЕ и в наредбите до сега се говори за Договори с Общи условия, а не за Общи условия за продажба без договори. ВАС и КС дори казват, че ОУ са само ОФЕРТА, е не са акт на властничество, държавна принуда, акт на властващ към подчинен. В сегашният проект тази единна конструкция на чл.149, чл.149б и чл.150 е разединена и тотално премахната. И директно се внушава, че ОУ към договорите по чл.149 не са същите ОУ записани в чл.150 от ЗЕ, което е в пълно противоречие със съществуващото законодателство. Проектът за наредба измисля нови, противозаконни, антиправни конструкции.</p>		
		<p>4. По изложените съображения следва да се приеме, че отсъствието на всички задължителни за мотивирането на проекта на нормативен административен акт реквизити е съществен процесуален порок, налагащ изработването на друг проект, съобразен с Правото на ЕС и Решения на СЕС, които са задължителни за всички съдилища, административни и законодателни органи, всички физически и юридически лица на всички държави членки. Тези решения са решения са: Решение на СЕС (четвърти състав) от 5 декември 2019 г. по съединени дела С 708/17 и С 725/17, Решения по дело С-176/17 Profi Credit Polska, С-243/08, С-397/11, С-168/05, С-40/08, С-618/10, С-472-11, С-488/11, С-137/08, С-240/98, С-244/98, С-415/11, С-473/00.</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.
		<p>5. Проектът за нова Наредба за топлоснабдяването е нищожен, алтернативно незаконосъобразен в противоречие с материалноправния и процесуалноправния закон, както и поради несъответствие на съдържанието на наредбата с предмета и обхвата на законата</p>	-	Изразено е мнение. Няма конкретни предложения за промяна на конкретни текстове от проекта на нормативния акт.

		<p>делегация по ЗЕ, Противоречие с чл. 9 от ГПК равна възможност да упражняват предоставените им права и еднакво прилагане на закона спрямо всички, Липса на форма във връзка с изискването на чл. 10 от Закона за нормативните актове (ЗНА), Нарушение на правилата на чл. 26 и чл. 28 ЗНА и Противоречие с чл.20 Равенство пред закона и чл. 47 Право на ефективни средства за правна защита и на справедлив процес от ХАРТА НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ.</p> <p>5.1. Вашият проект за нова Наредба за топлоснабдяването, представляващ по същество същата стара наредба със същата формула като коефициента 0.15 е заменен от буква Бета, като отново Бета = 0.15, представлява по същество ОПИТ ЗА ЗАОБИКАЛЯНЕ НА ЗАКОНА И ПОСТИГАНЕ НА НЕЗАКОННИ ЦЕЛИ С ПРИВИДНО ЗАКОННИ СРЕДСТВА.</p>		
		<p>6. МОЛЯ ДА ПРОВЕДЕТЕ ДЕЙСТВИТЕЛНО ОБСЪЖДАНЕ С ГРАЖДАНИТЕ, КАТО ПОКАНИТЕ НА ДИРЕКТЕН РАЗГОВОР НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ПРАВОЗАЩИТНИЦИ, ИНИЦИАТОРИ НА ПОСЛЕДНАТА НАКАЗАТЕЛНАТА ПРОЦЕДУРА №20184083 ПРОТИВ БЪЛГАРИЯ, ЖАЛБОПОДАТЕЛИ ПРЕД ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, ЖАЛБОПОДАТЕЛИ по чиито жалби беше отменена изцяло Наредбата за Топлоснабдяването №16-334/06.04.2007.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Проекта на Наредба за топлоснабдяването и мотиви към него са публикувани на интернет страницата на МЕ и на Портала за обществени консултации, на основание чл. 26, ал. 3 от ЗНА. В съобщението към предложени проект на наредба е посочен имейл адрес, за да могат на него всички заинтересовани лица да изпратят в законоустановения 30 дневен срок своите писмени коментари, мнения и препоръки.</p>